

Κείμενο 1**Ηλικιωμένοι: Το πρόγραμμα που τους βοηθά να κάνουν φίλιες**

Το κείμενο της Μαίρης Μπιμπίη είναι απόσπασμα δημοσιευμένου άρθρου στον ιστότοπο ygeiatiou.gr στις 27.8.2020 (πρόσβαση στις 5.4.2021) με θέμα την φιλία στην Τρίτη Ηλικία. (διασκευή)

Την περίοδο που διανύουμε η ανάγκη για ανθρώπινη επαφή και επικοινωνία στην Τρίτη Ηλικία είναι περισσότερο επιτακτική από ποτέ. Το πρόγραμμα «Φιλία σε κάθε Ηλικία» του Ινστιτούτου Prolepsis φιλοδοξεί να καλύψει αυτή την ανάγκη. Άλλωστε, η Ελλάδα είναι μία από τις χώρες με τα υψηλότερα ποσοστά ατόμων άνω των 65 ετών, ενώ το 24% περίπου των ηλικιωμένων (552.000 περίπου άτομα) ζουν μόνοι τους. Εκτός από την υποβάθμιση της ποιότητας ζωής, η κοινωνική απομόνωση και η μοναξιά έχουν δυσμενείς επιπτώσεις για την υγεία τους.

«Το Ινστιτούτο Prolepsis, από τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του μέχρι σήμερα, έχει ιδιαίτερη ευαισθησία ως προς την Τρίτη Ηλικία κι έχει υλοποιήσει πληθώρα προγραμμάτων που προάγουν την υγεία των ηλικιωμένων. Η εμπειρία από αυτές τις δράσεις, οι προσωπικές μας παραστάσεις και η εικόνα μιας κοινωνίας που απομονώνεται και γερνάει παράλληλα δεν θα μπορούσε να μη μας παρακινήσει ως άτομα, αλλά και ως φορέα δημόσιας υγείας. Η έντονη και συχνά σκληρή μοναξιά που βιώνουν χιλιάδες ηλικιωμένοι συνάνθρωποί μας αποτελεί μία συνθήκη που πρέπει και έχουμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε», εξηγεί η κυρία Λινού, Καθηγήτρια της Ιατρικής Σχολής του Εθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών (ΕΚΠΑ) και Πρόεδρος του Ινστιτούτου Prolepsis. «Πιστεύουμε ότι η φυσιολογική διαδικασία της γήρανσης πρέπει να αποτελεί μια θετική εμπειρία για το άτομο και να συνοδεύεται από τη δυνατότητα ενεργούς συμμετοχής στην κοινωνική, οικονομική, πολιτιστική και πνευματική ζωή της κοινωνίας. Η κοινωνικοποίηση, η ανθρώπινη επαφή και η «Φιλία σε κάθε Ηλικία» μπορεί να παίξει καθοριστικό ρόλο στη βελτίωση της ποιότητας ζωής και της υγείας των ηλικιωμένων. Άλλωστε, η διασύνδεση μεταξύ των ανθρώπων και η επικοινωνία είναι απαραίτητα στη ζωή μας», λέει η καθηγήτρια Ιατρικής του ΕΚΠΑ.

Το πρόγραμμα «Φιλία σε κάθε Ηλικία» λειτουργεί υποστηρικτικά για την ιδιαίτερα ευάλωτη κοινωνική ομάδα των ηλικιωμένων, με στόχο να καταπολεμήσει τη μοναξιά και την κοινωνική απομόνωση μέσα από την ανθρώπινη επαφή και τη δημιουργία δεσμών φιλίας. «Με αυτόν τον τρόπο ενισχύουμε τον κοινωνικό ρόλο και την αυτοπεποίθηση των ηλικιωμένων. Παράλληλα, το πρόγραμμα στοχεύει στην ανάδειξη των αναγκών και των προβλημάτων της Τρίτης Ηλικίας. Σε αυτό το σημείο, θα πρέπει να αναφέρουμε τη συμβολή του προγράμματος στην ενίσχυση του

14415

εθελοντισμού. Το «Φιλία σε κάθε Ηλικία» στηρίζεται και προάγει τον εθελοντισμό και τα διαφορετικά είδη του (π.χ. μαθητικός εθελοντισμός, εταιρικός εθελοντισμός). Ο εθελοντισμός «για την και στην Τρίτη Ηλικία» μπορεί να μειώσει την κοινωνική απομόνωση, να ενισχύσει τον κοινωνικό ρόλο των ηλικιωμένων, και παράλληλα να συμβάλλει στην κοινωνική συνοχή», σημειώνει η Πρόεδρος του Ινστιτούτου.

Κείμενο 2

Αχ, η καρδιά μου...

Το παρακάτω ποίημα έχει γράψει η Μαρία Πολυδούρη και ανήκει στην ποιητική της συλλογή: Οι τρίλλιες που σβήνουν (1928)

Αχ, η καρδιά μου...

Αχ, η καρδιά μου νοσταλγεί,
τώρα που φεύγει η μέρα,
το ροδινό ξημέρωμα,
τον ήλιο, τον αιθέρα.

Τα παιδικά χαμόγελα,
Το κύμα που απαντούσε
στο φλοίσβημα της πρόσχαρης
φωνούλας μας που αχούσε.

Τη βάρκα που λικνίζονταν
στη μέθη μας του ονείρου,
το αβρό τραγούδι που έσμιγε
τη σιγαλιά του απείρου.

Τη χαραυγή που ρόδιζε
τα σεντεφένια πλάτια,
την πεθυμιά την άχραντη
στ' αγγελικά μας μάτια.

Αχ, η καρδιά μου νοσταλγεί,
τώρα που η μέρα σβήνει,
της ομορφιάς το πέρασμα,
τη νιότη που με αφήνει.

αλληλεπίπνισης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)****1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Σε 50-60 λέξεις να περιγράψεις το πρόγραμμα για το οποίο γίνεται λόγος στο Κείμενο 1, την αναγκαιότητα και τους στόχους του.

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να εντοπίσεις στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 δύο γλωσσικές επιλογές που χρησιμεύουν στη συνοχή του λόγου ανάμεσα στις περιόδους λόγου και στα νοήματά τους.

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Να βρεις στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 πέντε επίθετα με τα οποία επιτυγχάνεται η πρόθεση ευαισθητοποίησης του δέκτη για τη σημασία του Προγράμματος και για τα προβλήματα των ηλικιωμένων. (μονάδες 5) Να εξηγήσεις με συντομία πώς κάθε επίθετο πετυχαίνει τον παραπάνω στόχο. (μονάδες 10)

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Ποιο είναι το κυρίαρχο συναίσθημα που νιώθει το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 και πού αποδίδεται; (μονάδες 10) Πιστεύεις ότι είναι δικαιολογημένο; (μονάδες 5) Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14415-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο κείμενο γίνεται λόγος για τη «Φιλία σε κάθε ηλικία», ένα πρόγραμμα που δημιουργήθηκε για να καλύψει την ανάγκη για ανθρώπινη επαφή στην Τρίτη ηλικία λόγω των σύγχρονων συνθηκών ζωής στην Ελλάδα. Το πρόγραμμα στοχεύει στην καταπολέμηση της μοναξιάς και της κοινωνικής απομόνωσης των ηλικιωμένων, τη δημιουργία φιλικών δεσμών και την ανάδειξη των αναγκών και των προβλημάτων της Τρίτης ηλικίας.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ενδεικτικά, οι μαθητές/τριες μπορούν να αναφερθούν σε δύο από τις ακόλουθες γλωσσικές επιλογές:

αυτή την ανάγκη: Με την επανάληψη της λέξης «ανάγκη» και τη δεικτική αντωνυμία «αυτή» επιχειρείται η συνοχή ανάμεσα στην πρώτη και στη δεύτερη περίοδο λόγου της παραγράφου 1.

Άλλωστε: Η διαρθρωτική λέξη δηλώνει αντίθεση, παράθεση εναλλακτικής πρότασης (συνδέει τη δεύτερη περίοδο λόγου της παραγράφου με την τρίτη.)

Εκτός από: Η διαρθρωτική φράση δηλώνει προσθήκη, συμπλήρωση των επιπτώσεων που δημιουργεί η μοναξιά των ηλικιωμένων, για την οποία γίνεται λόγος στην προηγούμενη περίοδο λόγου της παραγράφου με την αναφορά σε στοιχεία έρευνας.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14415-Λύση

έντονη: διεγείρει το συναίσθημα του δέκτη, προκειμένου να αναδειχθεί το μέγεθος της μοναξιάς που βιώνουν οι ηλικιωμένοι.

σκληρή: η χρήση της συνυποδήλωσης προσδίδει έντονη συγκινησιακή απόχρωση και στοχεύει στην ευαισθητοποίηση του δέκτη για το πόσο ανυπόφορη είναι η μοναξιά για τους ηλικιωμένους.

θετική: η χρήση της συνυποδήλωσης επιδιώκει να ευαισθητοποιήσει τον δέκτη, ώστε να αντιληφθεί την αξία μιας τέτοιας εμπειρίας.

ενεργούς: επιδίωξη του πομπού είναι να δημιουργήσει ευνοϊκό κλίμα, προκειμένου να κινητοποιήσει το άτομο για συμμετοχή σε δράσεις που θα ενισχύσουν την κοινωνική του ταυτότητα.

ανθρώπινη: τονίζεται η αξία της επαφής με τα άτομα της τρίτης ηλικίας, καθώς προβάλλεται το αίσθημα της ανθρωπιάς.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το κυρίαρχο συναίσθημα είναι η νοσταλγία που νιώθει το ποιητικό υποκείμενο για τη νιότη που φεύγει. Το επιφώνημα «αχ» και η επανάληψη του στίχου «αχ καρδιά μου» αποτυπώνει τη θλίψη και τη στενοχώρια που βιώνει, καθώς αναπολεί περασμένες στιγμές. Η ρομαντική ψυχή του είναι πλημμυρισμένη από εικόνες που στη θύμησή τους μελαγχολεί, αφού ένιωθε παρηγοριά και ασφάλεια σε μια ζωή που φάνταζε να έχει νόημα, γεμάτη από «τον ήλιο», «τα παιδικά χαμόγελα», «τα αγγελικά μάτια».

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να θεωρήσει ότι είναι ανθρώπινο να προκαλεί μελαγχολία και νοσταλγία η θύμηση της νεότητας που περνά και η αναπόληση όλων αυτών των στιγμών που συνδέονται με την ξενοιασιά και τη χαρά της.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τη διαφωνία του/της με τον έντονο συναισθηματισμό του ποιήματος και να υποστηρίξει πως υπάρχουν και άλλες ηλικιακές φάσεις στη ζωή των ανθρώπων που δημιουργούν ανάλογα συναισθήματα.

Κείμενο 1

[Γονείς και έφηβοι: Μια διαρκής σύγκρουση]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από τη συνέντευξη του J. K. Freud, ψυχαναλυτή. Η συνέντευξη δόθηκε στη ΔάφνηΣκαλιώνηκαι αναρτήθηκε στον ιστότοπο <https://book.ert.gr> στις 17 Δεκεμβρίου 2018.

Είναι απαραίτητο οι έφηβοι να συγκρούονται με τους γονείς τους και οι γονείς να συγκρούονται με τους εφήβους. Πρέπει να τους βάζουν όρια και να μην είναι «φίλοι» τους. Είναι βασικό οι γονείς να θέτουν όρια και οι έφηβοι να έχουν έναν γονιό με τον οποίο να μπορούν να συγκρουστούν. Το πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας είναι η έλλειψη επικοινωνίας με τους γονείς. Επικοινωνούν ελάχιστα με τα παιδιά τους και οι έφηβοι πλέον είναι υπερβολικά μόνοι τους. Δεν έχουν κάποιον με τον οποίο να συγκρουστούν. Έτσι, νιώθουν παραμελημένοι και εγκαταλειμμένοι. Οι αυταρχικοί γονείς του παρελθόντος έχουν δώσει τη θέση τους σε γονείς πολύ ανεκτικούς.

Αυτό δημιουργεί γενιές νέων υπερβολικά παραμελημένων. Έτσι, οι νέοι καταφεύγουν σ' έναν μηχανισμό άμυνας και γίνονται επιθετικοί απέναντι στους γονείς που δεν τους προσέχουν. Οδηγούνται στο να γίνονται τυραννικοί ως άμυνα απέναντι στην αγωνία τους και τη μοναξιά τους. Έτσι είναι οι σύγχρονοι έφηβοι: παιδιά που βιώνουν τρομακτική εγκατάλειψη.

Χωρίς όρια τα παιδιά νιώθουν εγκαταλειμμένα. Αν και οι έφηβοι νομίζουν ότι λαχταρούν την απόλυτη ελευθερία, τελικά βιώνουν το απόλυτο χάος. Ένα παιδί που έχει απέναντί του έναν ενήλικα που θα του ορίσει μια ορισμένη ώρα, για να γυρίσει στο σπίτι ή που θα του πει «Κάνε τα μαθήματά σου!», καταλαβαίνει ότι ο ενήλικας νοιάζεται γι' αυτό. Έτσι, όταν τα σύγχρονα παιδιά και έφηβοι δεν έχουν απέναντί τους ενήλικες που νοιάζονται γι' αυτούς, νιώθουν πραγματικά εγκαταλειμμένοι. Νιώθουν αγωνία. Έχω πει ότι τον τελευταίο καιρό βλέπουμε γονείς που είναι οι ίδιοι αρκετά έφηβοι. Είναι όλοι μικροί στο σπίτι. Δεν υπάρχει κανένας ενήλικας να θέτει κανόνες. Κι αυτό προκαλεί μεγάλο άγχος. Είναι πολύ δύσκολο να είσαι γονιός. Είναι μια πρόκληση, μια πραγματική πρόκληση.[...]

Οι μεγάλες συγκρούσεις μεταξύ γονιών και παιδιών πολύ συχνά αφορούν τη διαχείριση του χρόνου. Οι έφηβοι έχουν μια πολύ ιδιαίτερη σχέση με τον χρόνο. Λένε, «Πρέπει να φύγω γρήγορα» και περνούν ώρες μπροστά απ' τον καθρέπτη. Έχουν επίσης μια ορισμένη σχέση με την αυτοεικόνα τους. Οι έφηβοι χρειάζονται «άδεια», για να κατοικήσουν το νέο τους σώμα. Θέλουν να οικειοποιηθούν το σώμα τους, που άλλαξε. Έτσι, οι έφηβοι κάνουν πίσινγκ¹ ή τατουάζ ή σύμβολα

¹ τρύπημα σε διάφορα σημεία του σώματος

14416

ταυτότητας. Πολλές φορές οι γονείς αντιδρούν. «Πώς το έκανες αυτό;» Πολλά παιδιά μου λένε «Έκανα τατουάζ... αλλά δεν θέλω να το δει ο πατέρας μου». Τελικά, λαμβάνει χώρα ένα παιχνίδι εξαπάτησης, για να μην αποκαλυφθεί η πράξη. Γενικά, όλα έχουν να κάνουν με το σώμα. Τα ρούχα που φοράνε... τα αξεσουάρ που φοράνε...

[...] Όλοι φοβόμαστε το καινούργιο. Είναι κάτι πολύ ανθρώπινο. Εμείς που δεν είμαστε παιδιά της ψηφιακής εποχής, νιώθουμε φόβο. Τα παιδιά μας είναι παιδιά της ψηφιακής εποχής και συνδέονται με τα μέσα αυτά με άλλον τρόπο. Το μόνο που πρέπει να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να καταλάβουμε τι ακριβώς κάνουν και να επικοινωνήσουμε μαζί τους. Πρέπει να ψάξουμε όμως με τι άλλο μπορούν να συνδεθούν. Πρέπει να μιλάμε με τα παιδιά, για να συνδέονται με άλλα πράγματα. Ξέρουμε ότι είναι πολύ ελκυστική η σύνδεση που προσφέρει το Ίντερνετ και τα μέσα γενικά. Ξέρουμε τους κινδύνους τους. Όμως, πρέπει να μιλάμε με τα παιδιά, με τους εφήβους, έτσι ώστε να ανοίξουν άλλα κανάλια σύνδεσης.[...]

Κείμενο 2

Εφηβεία

Το παρακάτω ποίημα είναι του Ηλία Σιμόπουλου (1913-2015), ποιητή με πολύχρονη παρουσία στα ελληνικά γράμματα. Αντλήθηκε από την ιστοσελίδα http://filologikes.maties.blogspot.com/2016/08/blog-post_16.html

Τι όμορφο που ήτανε
το παραμύθι της άνοιξης
τα κυριακάτικα πρωινά
με τις καμπάνες του 'Αη-Σπυρίδωνα
σα μιαν εξαίσια μουσική συναυλία –
όταν ανεβαίναμε
τα μαρμάρινα σκαλοπάτια
όταν κατεβαίναμε
τους κήπους με τις τριανταφυλλιές
όταν δεν υπήρχε χτες
ούτε σήμερα
ούτε αύριο
παρά μονάχα τα ηλιοκαμένα μας σώματα
με τα πλατιά στέρνα, τα γερά μπράτσα
τα εφηβικά μας όνειρα
που δεν υποψιάζονταν τα δόντια της φθοράς

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

αλληλεπίδρασης

ο δίχως σύνορα ουρανός
 κι ο στρατηλάτης άνεμος
 που 'φερνε τα μηνύματα
 μιας άνοιξης αιώνιας

Τι όμορφο που ήτανε
 το παραμύθι της άνοιξης!

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να εκθέσεις σε 60-80 λέξεις τους βασικούς λόγους που οδηγούν σε σύγκρουση τους εφήβους με τους γονείς τους, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά μεταξύ τους με τη σχέση αιτίου – αποτελέσματος. Να περιγράψεις με συντομία ποια είναι η αιτία που διατυπώνεται στην πρώτη παράγραφο και ποιο το αποτέλεσμα στη δεύτερη.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην 4^η παράγραφο του Κειμένου 1 («Οι μεγάλες συγκρούσεις ... τα αξεσουάρ που φοράνε...») παρατηρούμε εναλλαγή του πλάγιου και του ευθέος λόγου. Τι επιτυγχάνεται, κατά τη γνώμη σου, με αυτή την επιλογή; (μονάδες 5) Γράψε ξανά την παράγραφο, κάνοντας τις απαραίτητες αλλαγές, ώστε ο λόγος να είναι πλάγιος σε όλη την έκτασή της. (μονάδες 10)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια τα συναισθήματα του ποιητικού υποκειμένου στο Κείμενο 2 και ποιος λόγος τα προκαλεί, όπως προκύπτει από την ανάγνωσή του; (μονάδες 10) Ταυτίζεσαι ή διαφοροποιείσαι ως έφηβος/η με το σκηνικό που στήνεται στο ποίημα; (μονάδες 5) Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14416-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Βασικοί λόγοι για τη σύγκρουση εφήβων και γονέων:

- η προβληματική και ελλιπής μεταξύ τους επικοινωνία.
- η παραμέληση και η αίσθηση μοναξιάς των εφήβων που τους οδηγεί σε θέση αντιπίθεσης.
- η έλλειψη ορίων από τους γονείς και η παραίτηση από κάθε προσπάθεια.
- ο τρόπος διαχείρισης του χρόνου από τους εφήβους.
- η απουσία ειλικρίνειας για θέματα που αφορούν την εμφάνιση των εφήβων.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι παράγραφοι 1 και 2 του Κειμένου 1 συνδέονται με σχέση αιτίου – αποτελέσματος ως προς τη σύγκρουση μεταξύ εφήβων και γονέων. Στην πρώτη παράγραφο διατυπώνεται ως αίτιο η έλλειψη επικοινωνίας των εφήβων με τους γονείς τους που έχει ως αποτέλεσμα το αίσθημα παραμέλησης και εγκατάλειψής τους. Στη δεύτερη παράγραφο η χρήση της αντωνυμίας «αυτό» παραπέμπει στο αποτέλεσμα της ελλιπούς επικοινωνίας που διατυπώθηκε στην πρώτη παράγραφο, επαναλαμβάνεται στη δεύτερη ως θεματική πρόταση και στη συνέχεια ενισχύεται. Και στις δύο παραγράφους το επίρρημα «έτσι» (επαναλαμβάνεται τρεις φορές) λειτουργεί ως δείκτης συνοχής, για να δηλωθεί το αποτέλεσμα.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η εναλλαγή ευθέος και πλάγιου λόγου προσδίδει ζωντάνια, παραστατικότητα, καθώς προσιδιάζει στον προφορικό λόγο και δίνει διαλογικό χαρακτήρα στο κείμενο. Δημιουργεί μια σχέση

14416-Λύση

επικοινωνίας και οικειότητας με τον αναγνώστη, τον βοηθά να προσεγγίσει τις ιδέες βιωματικά και ελκύει το ενδιαφέρον και την προσοχή του. Ο ευθύς λόγος είναι άμεσος, σε αντίθεση με τον πλάγιο που είναι έμμεσος, τυπικός, σοβαρός. Με την εναλλαγή το ύφος λόγου γίνεται πιο απλό, προκειμένου ο πομπός να γίνει πιο σαφής και κατανοητός. Άλλωστε, το κείμενο είναι απόσπασμα από συνέντευξη, όπως αναφέρεται στο εισαγωγικό σημείωμα.

Μετατροπή ευθέος λόγου σε πλάγιο : Οι μεγάλες συγκρούσεις μεταξύ γονιών και παιδιών πολύ συχνά αφορούν τη διαχείριση του χρόνου. Οι έφηβοι έχουν μια πολύ ιδιαίτερη σχέση με τον χρόνο. Λένε ότι πρέπει να φύγουν γρήγορα και περνούν ώρες μπροστά απ' τον καθρέπτη. Έχουν επίσης μια ορισμένη σχέση με την αυτοεικόνα τους. Οι έφηβοι χρειάζονται «άδεια», για να κατοικήσουν το νέο τους σώμα. Θέλουν να οικειοποιηθούν το σώμα τους, που άλλαξε. Έτσι, οι έφηβοι κάνουν πύρσινγκ ή τατουάζ ή σύμβολα ταυτότητας. Πολλές φορές οι γονείς αντιδρούν. Ρωτούν πώς το έκανε (ο έφηβος) αυτό. Πολλά παιδιά εκμυστηρεύονται στον ψυχολόγο ότι έκαναν τατουάζ... αλλά δεν θέλουν να το δει ο πατέρας τους. Τελικά, λαμβάνει χώρα ένα παιχνίδι εξαπάτησης, για να μην αποκαλυφθεί η πράξη. Γενικά, όλα έχουν να κάνουν με το σώμα. Τα ρούχα που φοράνε... τα αξεσουάρ που φοράνε...

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο βιώνει συναισθήματα ψυχικής ευφορίας που τα δημιουργεί η ανάμνηση της ειδυλλιακής εποχής της άνοιξης. Οι εικόνες («τα κυριακάτικα πρωινά με τις καμπάνες του 'Αη-Σπυρίδωνα, όταν ανεβαίναμε τα μαρμάρινα σκαλοπάτια, όταν κατεβαίναμε τους κήπους με τις τριανταφυλλιές») προβάλλουν την ξενοιασιά και την ανεμελιά της εφηβικής νιότης σε μέρη όπου ο χρόνος δεν μετρούσε («δεν υπήρχε χτες – ούτε σήμερα – ούτε αύριο»). Μοναδικό ενδιαφέρον, έτσι όπως εκφράζεται και από την εικόνα του σφριγηλού νεανικού κορμιού- δείκτης νιότης, ζωντάνιας, ενεργητικότητας- ήταν τα όνειρα που κάθε νέος έκανε χωρίς περιορισμούς και δεύτερες σκέψεις. Η εφηβική νεότητα αγνοούσε το μέλλον και τη φθορά, ήταν ανυποψίαστη και παρορμητική, όπως αισθητοποιείται και με τη μεταφορά «δεν υποψιαζόνταν τα δόντια της φθοράς». Βίωνε με χαρά και ενθουσιασμό τα συναισθήματα που προκαλούσε η άνοιξη, γι' αυτό και το ποιητικό υποκείμενο αναπολεί στιγμές της εφηβικής ηλικίας (η αναπόληση τονίζεται με τα ρήματα σε ιστορικό χρόνο).

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να ταυτιστεί με το σκηνικό του ποιήματος, καθώς ενδέχεται να βιώνει την ανεμελιά και τον ενθουσιασμό της εφηβείας. Ωστόσο, μπορεί να διαφοροποιηθεί και να εκφράσει προσωπικές σκέψεις ή αγωνίες που τον/την ταλαιπωρούν, τον/την προβληματίζουν και τον/την απομακρύνουν από τον ενθουσιώδη χαρακτήρα του ποιήματος.

Κείμενο 1

Ευαίσθητη Τρίτη Ηλικία

Το ακόλουθο (ελαφρώς διασκευασμένο) απόσπασμα από την ομιλία του Απόστολου Βανταράκη, επίκουρου καθηγητή Υγιεινής του Πανεπιστημίου Πατρών, δημοσιεύθηκε την 01.10.2010 στον ιστότοπο <https://www.thebest.gr/article/33055> (ανάκτηση στις 27.09.2021).

Για πολλούς ανθρώπους, τα γηρατειά είναι η υποδούλωση μιας ψυχής που θέλει να ζήσει, να ονειρευτεί, να εκφραστεί και που εμποδίζεται από το κουρασμένο και γερασμένο σώμα. Από την άλλη, η τρίτη ηλικία είναι η εποχή κατά την οποία ο άνθρωπος, έχοντας τη σοφία της ζωής, μπορεί να δει τον κόσμο με άλλα μάτια, να χαρεί και να δώσει σημασία σε απλά πράγματα που οι νέοι παραβλέπουν και που δεν έχουν ακόμη την ωριμότητα που χρειάζεται για να τα εκτιμήσουν. Στις περισσότερες παραδοσιακές κοινωνίες, οι ηλικιωμένοι θεωρούνται ως οι πρεσβύτεροι της κοινότητας ή του χωριού και παίζουν σημαντικό ρόλο στα διάφορα κοινωνικά θέματα που προκύπτουν.

Με την τάση της αστικοποίησης από τις αγροτικές περιοχές, ο ρόλος των πρεσβυτέρων έχει σταδιακά μειωθεί και, όπως συμβαίνει στις αστικοποιημένες κοινωνίες, όπου ο πληθυσμός των ηλικιωμένων είναι «συνταξιούχοι», οι ηλικιωμένοι είναι σήμερα έξω από το κύριο ρεύμα της κοινωνίας. Αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών θεωρεί τον ηλικιωμένο μη παραγωγικό, αδέξιο, συντηρητικό, μη προσαρμοζόμενο σε συνήθειες και τεχνολογία. «Ό,τι πρόσφερε, πρόσφερε» είναι η ουσία της κυριαρχικής θέσης για τους ηλικιωμένους. Ωστόσο, η κοινότητα μπορεί να τους αξιοποιήσει με πολλούς τρόπους με τους οποίους θα ωφεληθούν τόσο οι ίδιοι όσο και η κοινότητα. [...]

Γενικά, ο αριθμός και ο ρόλος που θα έχουν τα άτομα της τρίτης ηλικίας αποτελούν για το μέλλον μια σημαντική συνιστώσα, η οποία θα απασχολεί όλο και περισσότερο το κοινωνικό και οικονομικό γίνεσθαι. Και είναι γεγονός ότι το επίπεδο του πολιτισμού της σύγχρονης κοινωνίας θα είναι άμεσα συναρτημένο με τον τρόπο αντιμετώπισης της τρίτης ηλικίας. Η ολοένα αυξανόμενη παρουσία και συμμετοχή των πολιτών τρίτης ηλικίας σηματοδοτεί μία νέα πραγματικότητα της οποίας χαρακτηριστικό σημείο είναι η ομαλή συμβίωση και συνύπαρξη όλων των ομάδων ηλικιών. Τα επόμενα χρόνια, εκτός από την εισβολή της υψηλής τεχνολογίας, την παγκοσμιοποίηση, τα διεθνή προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα, την κρίση των αξιών, εμπεριέχεται ως δυναμική

14418

συνιστώσα και αυτή η νέα πραγματικότητα για την τρίτη ηλικία, η οποία δεν μπορεί παρά να είναι καλοδεχούμενη σε μια σύγχρονη ευνομούμενη κοινωνία αλληλεγγύης και ανθρωπιάς. Οι νεότερες γενιές οφείλουν να κατανοήσουν τη σημασία των δεδομένων αυτών, που συνδυάζονται εύστοχα και με τη γνωστή λαϊκή ρήση-υπενθύμιση ότι «εκεί που ήσουν ήμουνα κι εδώ που είμαι θα 'ρθεις».

B. Κείμενο 2

Ο γέρος

Το (μεταφρασμένο από τον Μάνο Τραϊανό) ποίημα του Ιταλού Νίνο Πεντρέττι (1923-1981) αντλήθηκε από τον ιστότοπο <https://tbjroetry.blogspot.com/> στις 26.09.2021.

Μη με ρωτάτε: έκανες τίποτα,
πού πήγες,
συνάντησες κανέναν
στον δρόμο.
Είμαι γέρος:
έχασα τους φίλους μου,
πάω αργά
σαν σαλιγκάρι.

Αν μπουμπουνίζει, φρωώ ένα καπελάκι,
βγαίνω στον κήπο,
στην ταράτσα,
στύβω κανένα πορτοκάλι.
Για τη γυναίκα μου
άφησα λεφτά στο τραπέζι,
παιδιά, είναι βαρύ να γερνάς
και να πεθάνω τώρα,
που πήρα καινούρια γυαλιά, με θλίβει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

14418

Ποια θέση επεφύλαξε για την τρίτη ηλικία η αλλαγή των κοινωνικών δομών από την παραδοσιακή στην αστικοποιημένη κοινωνία, σύμφωνα με το Κείμενο 1; Να απαντήσεις σε μία παράγραφο 50-60 λέξεων.

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια νοηματική σχέση συνέχει την πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 και ποια γλωσσικά στοιχεία τις συνδέουν;

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 να εντοπίσεις το ασύνδετο σχήμα (μονάδες 5) και να εξηγήσεις συνοπτικά ποια πρόθεση του συγγραφέα εξυπηρετεί σε σχέση με την κύρια θέση του (μονάδες 10).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Πώς εκφράζει το ποιητικό υποκείμενο τις ανησυχίες και τα συναισθήματά του για την ηλικιακή φάση που περνάει; Ποια συναισθήματα σου προκάλεσε η ανάγνωση του ποιήματος; Ανάπτυξε σε 100 - 150 λέξεις την απάντησή σου.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14418-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η αλλαγή των κοινωνικών δομών από την παραδοσιακή στην αστικοποιημένη κοινωνία, σύμφωνα με το Κείμενο 1, επεφύλαξε για τους ηλικιωμένους:

- υποβάθμιση της θέσης που είχαν στην παραδοσιακή κοινωνία: από «πρεσβύτεροι», δηλ. σοφοί, σεβάσμιοι και σημαντικοί, έγιναν απλώς «συνταξιούχοι»
- περιορισμούς στον κοινωνικό τους ρόλο «έξω από το κύριο ρεύμα της κοινωνίας»
- υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς: συντηρητικοί, αδέξιοι, ανίκανοι για προσαρμογή στις νέες συνήθειες και στην τεχνολογία
- μια διάχυτη πεποίθηση ότι είναι μη παραγωγικοί και δεν μπορούν πλέον να συνεισφέρουν τίποτα στο κοινωνικό σύνολο

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Νοηματική σχέση πρώτης και δεύτερης παραγράφου του Κειμένου 1: οι παράγραφοι συνδέονται με σχέση αντίθεσης ως προς τη θέση που έχουν οι ηλικιωμένοι στις παραδοσιακές κοινωνίες και τη θέση που έχουν στις αστικοποιημένες κοινωνίες.
- Γλωσσικά στοιχεία που συνδέουν την πρώτη με τη δεύτερη παράγραφο: αξιοποιούνται λεξιλογικά μέσα και πιο συγκεκριμένα διαπιστώνεται η χρήση συνωνύμων και η επανάληψη λέξεων: οι ηλικιωμένοι ... οι ηλικιωμένοι ... των ηλικιωμένων, οι πρεσβύτεροι ... των πρεσβυτέρων, σημαντικό ρόλο ... ο ρόλος, κοινωνικά ... της κοινωνίας, αυτή η αλλαγή των κοινωνικών δομών.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14418-Λύση

- Ασύνδετο σχήμα: «εκτός από την εισβολή της υψηλής τεχνολογίας, την παγκοσμιοποίηση, τα διεθνή προσφυγικά και μεταναστευτικά ρεύματα, την κρίση των αξιών,»
- Πρόθεση του συγγραφέα σε σχέση με την κύρια θέση του: να αποδώσει με τρόπο συνοπτικό και περιεκτικό τις συνιστώσες/ νέες προκλήσεις που συνθέτουν την πραγματικότητα των σύγχρονων κοινωνιών, οι οποίες τείνουν να περιθωριοποιήσουν την τρίτη ηλικία, ενώ οφείλουν να αξιοποιήσουν το δυναμικό της και να σταθούν αλληλέγγυες προς αυτήν, αποδεικνύοντας τον πολιτισμό τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο αναφέρεται στις δραστηριότητες και στις εμπειρίες του, που εκ των πραγμάτων είναι περιορισμένες. Εξηγεί μάλιστα τι σημαίνει η ηλικιακή φάση που περνάει («Είμαι γέρος:»), δηλαδή να βιώνει πιο έντονα τη μοναξιά, αφού έχει χάσει αρκετούς στενούς του φίλους, αλλά και τη φυσική φθορά, γεγονός που αποτυπώνεται στις πιο αργές κινήσεις του («πάω σαν σαλιγκάρι») και τον απογοητεύει. Ωστόσο, δεν παραιτείται και ακολουθώντας μια ρουτίνα στην καθημερινή του ζωή, επιδιώκει να βγαίνει έξω όσο μπορεί, ακόμη κι αν ο καιρός δεν το επιτρέπει («Αν μπουμπουνίζει... βγαίνω στον κήπο, στην ταράτσα») και μέσα από απλά πράγματα («στύβω κανένα πορτοκάλι») να απολαμβάνει τις στιγμές. Εξακολουθεί να είναι συνεπής προς τις υποχρεώσεις του απέναντι στη σύζυγό του («Για τη γυναίκα μου άφησα λεφτά στο τραπέζι») και να καλύπτει όλες τις ανάγκες του («πήρα καινούρια γυαλιά»), κάτι που του προσφέρει ικανοποίηση. Αισθάνεται το βάρος της ηλικίας να τον πιέζει, εξομολογείται μάλιστα πως «είναι βαρύ να γερνάς». Ανησυχεί και θλίβεται στην σκέψη του θανάτου, γιατί ως άνθρωπος συνεχίζει να χαίρεται, να βρίσκει αφορμές για κάθε μικρή ευχαρίστηση που μπορεί να προσφέρει η καθημερινότητα. Είναι προφανές ότι θέλει να ζήσει, ακόμη κι ως απόμαχος της ζωής.

Η ποιητική αφήγηση δημιουργεί πολλές σκέψεις και συναισθήματα στον αναγνώστη που μπορούν να εκφραστούν ανάλογα, καθώς και η ποιητική φωνή εξωτερικεύει με έντονα συγκινησιακό τρόπο τις σκέψεις και συναισθήματά της.

Κείμενο 1

[Συνάντηση με έναν ράπερ]

Το κείμενο που ακολουθεί είναι συνέντευξη που πήρε ο δημοσιογράφος Γιάννης Παναζόπουλος από το Φίλιππο Γιαγκούλη, γνωστό ράπερ. Η συνέντευξη δημοσιεύτηκε στις 5.11.2019 στη Lifo¹.

Πριν από λίγες μέρες, βρέθηκα στη Θεσσαλονίκη και συνάντησα έναν από τους διασημότερους Έλληνες ράπερ, τον Φίλιππο Γιαγκούλη, ευρέως γνωστό ως FY. Πέρασα αρκετές ώρες μαζί του και τον πέτυχα στη φάση της ηχογράφησης του νέου του άλμπουμ. Η καθημερινότητά του είναι πλέον τελείως διαφορετική. Εμφανίσεις, φωτογραφίσεις, στούντιο, περιοδείες, συνεντεύξεις, είναι μερικές από τις νέες υποχρεώσεις που καταλαμβάνουν το μεγαλύτερο μέρος του χρόνου του. [...]

Μετρώντας, ήδη, στο ενεργητικό του πλήθος hits², όπως το «Δε με θέλουν», το οποίο έχει αγγίξει τα 21 εκατομμύρια views³, θυμάται ότι ξεκίνησε να ασχολείται με τη ραπ περίπου από τα 15 του. Σήμερα έχει γίνει δημοφιλής, επειδή τραγουδάει και ραπάρει σε μια νέα αργκό⁴ που έχει επινοήσει ο ίδιος, γεγονός που του έχει αποφέρει εκατομμύρια views στο YouTube⁵ και τεράστια επιτυχία στους χώρους όπου εμφανίζεται.

Όσες ώρες είμαστε μαζί, είναι χαμογελαστός, ευδιάθετος, λέει συνεχώς «bro⁶» και «αδερφέ», αλλά η λέξη «Prince⁷» είναι αυτή που τον χαρακτηρίζει. Παρατηρώ ότι βρίσκεται διαρκώς σε κίνηση και εκπέμπει θετική ενέργεια. Τις στυλιστικές επιλογές τις κάνει μόνος του και αγοράζει ό,τι του αρέσει, π.χ. την τσάντα Louis Vuitton⁸ που είχε μαζί του, αλλά και το κόσμημα Gucci⁹ που κρεμόταν στο λαιμό του. Αργότερα, ακούμε μερικά από τα νέα του μουσικά κομμάτια. Κατά τη διάρκεια της ακρόασης χορεύει στους ρυθμούς των hits και με την ολοκλήρωσή τους περιμένει να του πεις τη γνώμη σου.

¹ Η LIFO είναι εβδομαδιαίος δωρεάν έντυπος οδηγός πόλης που μοιράζεται σε επιλεγμένα σημεία σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και άλλες μεγάλες πόλεις της Ελλάδας. Το LIFO. gr ξεκίνησε ως ιστότοπος του εντύπου, αλλά πλέον περιλαμβάνει ειδήσεις, πολιτιστικά θέματα, ρεπορτάζ και έρευνες, οδηγό πόλης, αγορά, και ενότητα με βίντεο.

² Hits: οι επιτυχίες

³ Views: όρος που χρησιμοποιείται από την αγγλική γλώσσα, για να αποτυπώσει τις προβολές βίντεο στο διαδίκτυο

⁴ Αργκό: η συνθηματική γλώσσα

⁵ YouTube: ιστότοπος, ο οποίος επιτρέπει κοινοποίηση, αποθήκευση, αναζήτηση και αναπαραγωγή ψηφιακών βίντεο και ψηφιακών ταινιών

⁶ Bro: εναλλακτική χρήση του όρου brother (αδερφέ)

⁷ Prince: πρίγκηπας

⁸ Louis Vuitton: μάρκα δερμάτινων ειδών

⁹ Gucci: γνωστός οίκος μόδας (είδη ένδυσης)

14420

«Όποιος πιστεύει ότι είναι εύκολη η παραγωγή ενός άλμπουμ, δεν ξέρει τι του γίνεται. Όπως η δουλειά του δημοσιογράφου έχει τις δυσκολίες της, έτσι και η δική μας έχει τις δικές της. Όποιος διαφωνεί, προτείνω να αλλάξουμε για μια ημέρα, για να δει αν θα αντέξει τις κρίσεις πανικού» λέει και συμπληρώνει: «Με σκληρή δουλειά μπορείς να πετύχεις τα πάντα. Και θεωρώ ότι αν έχεις δουλέψει μέσα σου, στο τέλος έρχονται τα χρήματα, η επιτυχία και η δόξα. Βέβαια, η επιτυχία είναι κάτι που δεν συγχωρείται από ανθρώπους που δεν έχουν κατορθώσει τίποτα στη ζωή τους, ειδικά από αυτούς που βρίσκονται στην ίδια ηλικία μ' εσένα».

Τις περισσότερες μέρες της εβδομάδας ακολουθεί πιστά το αμερικανικό ωράριο και, όπως εξηγεί, κοιμάται στις οκτώ το πρωί και ξυπνά στις έξι το απόγευμα. Μου βάζει να ακούω συνεχώς κομμάτια του Αμερικανού ράπερ Lil Wayne, από τον οποίο έχει επηρεαστεί πάρα πολύ λόγω της συνοδείας ηλεκτρικής κιθάρας και της χρήσης του Auto-Tune¹⁰. Ποιο πιστεύει ότι είναι το συστατικό της επιτυχίας; «Δεν μπορώ να μιλήσω για τους άλλους, μόνο για μένα. Προσωπικά, θεωρώ σημαντική την αυθεντικότητα. Να είσαι 1.000% ο εαυτός σου. Αυτήν τη στιγμή η ραπ είναι το πιο επιτυχημένο μουσικό είδος».

Όσον αφορά τις αιτιάσεις¹¹ορισμένων για το κατά πόσο οι εκπρόσωποι της ραπ αποτελούν σωστά πρότυπα για τους νέους, υποστηρίζει: «Πρώτα απ' όλα, είναι τεράστια τιμή να είσαι πρότυπο για τη νεολαία. Επίσης, ανήκω σ' εκείνους που δεν επιλέγουν να έχουν στίχους χυδαίους ή να προβάλουν σεξιστικά υπονοούμενα. Από κει και πέρα, η μουσική μου είναι αποτέλεσμα ερεθισμάτων, συνειρμών, γεγονότων και στιγμών της καθημερινότητας. Για μένα η ραπ είναι τέχνη και μέσο έκφρασης.».

Για τον Φίλιππο, όλοι οι άνθρωποι γεννήθηκαν έχοντας έναν σκοπό στη ζωή τους. Εκείνος ευτύχησε να γνωρίσει πολύ νωρίς την επιτυχία και τα τραγούδια του να γίνουν η αφορμή ακόμα και για πολιτικά σχόλια.

Κείμενο 2

Ο Μότσαρτ¹²

Το ποίημα του Μίλτου Σαχτούρη περιλαμβάνεται στο βιβλίο «Ποιήματα 1945-1971» (εκδ. Κέδρος, 1977).

¹⁰ Auto -Tune: ψηφιακός επεξεργαστής ήχου

¹¹ Αιτιάσεις: κατηγορίες

¹² Βόλφγκανγκ Αμαντέους Μότσαρτ: ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες κλασικής μουσικής.

14420

Ο Μότσαρτ μ' ένα μαύρο σκύλο τριγουρίζει τα καμμένα σπίτια· ψάχνει κει μέσα στην καφτή τέφρα και την καρβου- νίλα.

Σε μερικές γωνιές δεν έχουν ακόμη σβήσει οι φωτιές...

—ΠΑΡΑΞΕΝΟ -λέει- ΠΟΥΘΕΝΑ ΔΕΝ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΠΙΑ Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΜΟΥ...

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Για ποιους λόγους ο δημοσιογράφος θέλησε να πάρει συνέντευξη από τον ράπερ, σύμφωνα με όσα αναγράφονται στο Κείμενο 1; (50-60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

«Όποιος πιστεύει ότι είναι εύκολη η παραγωγή ενός άλμπουμ, δεν ξέρει τι του γίνεται. Όπως η δουλειά του δημοσιογράφου ... ειδικά από αυτούς που βρίσκονται στην ίδια ηλικία μ' εμένα»: στην πρώτη απάντηση του συνεντευξιαζόμενου που αναγράφεται στο Κείμενο 1 χρησιμοποιείται η αναλογία. Να βρεις τα μέλη της (μονάδες 6) και να δικαιολογήσεις την επιλογή της (μονάδες 4).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το Κείμενο 1 έχει πολλές λέξεις που προέρχονται από την αγγλική γλώσσα. Δικαιολόγησε την επιλογή του δημοσιογράφου με κριτήρια:

- α. το μέσο που δημοσίευσε το κείμενο,
- β. το κοινό στο οποίο απευθύνεται,
- γ. την ιδιότητα του συνεντευξιαζόμενου.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 εκφράζεται ένα παράπονο. Ποιο είναι αυτό και ποιες σκέψεις ή/και συναισθήματα σου δημιουργεί; Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100-150 λέξεις.

Μονάδες 15

14420-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι για τους οποίους ο δημοσιογράφος θέλησε να πάρει συνέντευξη από τον ράπερ, σύμφωνα με όσα αναγράφονται στο Κείμενο 1 είναι:

- Είναι από τους πιο διάσημους Έλληνες τραγουδιστές της μουσικής ραπ.
- Έχει δημοσιεύσει στο διαδίκτυο πολλά τραγούδια με μεγάλη επιτυχία και πολλές προβολές.
- Έχει θετική ενέργεια ως άτομο
- Η επιτυχία του στα τραγούδια του οφείλεται στη χρήση μιας νέας συνθηματικής γλώσσας.
- Έχει γνωρίσει από πολύ νωρίς την επιτυχία.
- Τα τραγούδια του έχουν γίνει αφορμή ακόμη και για πολιτικά σχόλια.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα μέλη της αναλογίας στην πρώτη απάντηση του ερωτώμενου είναι το επάγγελμα του δημοσιογράφου από τη μια και το επάγγελμα του τραγουδιστή ραπ από την άλλη με κοινό σημείο αναφοράς τη δυσκολία και το άγχος (κρίσεις πανικού).

Η επιλογή της αναλογίας στοχεύει στην ανάδειξη του άγχους που χαρακτηρίζει το επάγγελμα του τραγουδιστή, σύμφωνα με τον ερωτώμενο. Με την αναλογία ενισχύει με πιο άμεσο και σαφή τρόπο (με κριτική διάσταση, καθώς δημιουργείται το ερέθισμα της σύγκρισης στον αποδέκτη του μηνύματος) την αρχική του θέση ότι η παραγωγή ενός άλμπουμ δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση.

14420-Λύση

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το Κείμενο 1 έχει πολλές λέξεις που προέρχονται από την αγγλική γλώσσα, διότι:

α. Το κείμενο έχει δημοσιευτεί στην εφημερίδα Lifo, η οποία εκτός από οδηγός πόλης έχει και διαδικτυακή παρουσία, οπότε δικαιολογείται η χρήση ανάλογων λέξεων που ανταποκρίνονται σε ένα επίπεδο λόγου πιο σύμφωνο στη λογική του διαδικτυακού λόγου (λόγος υβριδικός, με στοιχεία γραπτού και προφορικού λόγου και με μεγαλύτερη γλωσσική χαλαρότητα).

β. Το κοινό στο οποίο απευθύνεται, καθώς είναι τραγουδιστής της ραπ μουσικής, είναι νεανικό (προφανώς το κοινό αυτό επισκέπτεται διαδικτυακά ιστοσελίδες τύπου της Lifo), χρησιμοποιεί στην προφορική ομιλία λέξεις της αγγλικής γλώσσας, οπότε το ύφος λόγου με αυτές τις λέξεις γίνεται πιο οικείο και φιλικό.

γ. Ο συνεντευξιαζόμενος είναι τραγουδιστής της ραπ μουσικής και χρησιμοποιεί ανάλογες λέξεις στα τραγούδια του. Άλλωστε, και ο ίδιος είναι νέος σε ηλικία.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το παράπονο του Μότσαρτ εκφράζεται στο τέλος του ποιήματος με κεφαλαιογράμματη γραφή που τονίζει ακόμη περισσότερο τη συναισθηματική του κατάσταση ως απόληξη του κατεστραμμένου τοπίου που περιγράφεται στους προηγούμενους στίχους. Το παράπονό του είναι ότι πουθενά πια δεν ακούγεται η μουσική του. Το επίρρημα «πια» δηλώνει υπόρρητα μια σύγκριση με το παρελθόν, επομένως γίνεται αντιληπτό ότι στο παρελθόν η μουσική που εκπροσωπεί ο Μότσαρτ είχε μεγάλη απήχηση.

Ο/η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του/της, ανάλογα με την προσωπική τοποθέτηση που έχει στο ποίημα και την εντύπωση που του/της προκαλεί το τοπίο και η καταστροφή που εικονίζεται σε αυτό. Ρόλο στην ανάπτυξη των σκέψεων έχει και το γνωστικό υπόβαθρο των μαθητών/τριών, καθώς ο Μότσαρτ είναι ένας από τους σημαντικότερους συνθέτες κλασικής μουσικής, όπως αναγράφεται στον υπομνηματισμό.

Κείμενο 1

Ο Σιμόεις με τις ασημένιες δίνες

Η Jacqueline de Romilly, η Γαλλίδα ελληνίστρια, υπήρξε θαυμάστρια της ελληνικής σκέψης. Οι εργασίες της καλύπτουν όλο το φάσμα της αρχαίας ελληνικής γραμματείας. Το βιβλίο της με τον τίτλο «Τι Πιστεύω» είναι μια εξομολόγηση για την αξία του πολιτισμού: μετάφραση Σώτη Τριανταφύλλου, Αθήνα: Πατάκης, 2013, σ. 100-103 (διασκευή).

Τις προάλλες στο Παρίσι **μελετούσα** κάπως βιαστικά ένα κείμενο του Ευριπίδη, στο οποίο **έψαχνα** κάποια στοιχεία σχετικά με τη χρήση μιας λέξης πολιτικού χαρακτήρα. Ξαφνικά τράβηξαν την προσοχή μου οι εξής λέξεις: «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους». Η έκφραση δεν ήταν ασυνήθιστη, ούτε ιδιαίτερα **αξιοσημείωτη**. Ο Όμηρος και ο Ησίοδος έχουν χρησιμοποιήσει για άλλα ποτάμια ένα επίθετο που σημαίνει «στην ασημένια δίνη». Η λέξη ακουγόταν σαν λυρικό τραγούδι, είδα ξαφνικά εκεί μπροστά μου αστραφτερές τις δίνες του νερού. Το ποτάμι κυλούσε ακτινοβολώντας κι εγώ ένιωσα τη δροσιά του: **έβλεπα** τις αντανάκλασεις του, τη γενναιοδωρία του καθαρού και γοργού νερού. Και για μια στιγμή **σταμάτησα** την ανάγνωση, γεμάτη θαυμασμό.

Αν προσθέσουμε σ' αυτά την απόλαυση της γλώσσας, το ότι με άγγιξε η λαμπρή φρεσκάδα του νερού και με έκανε να ονειρευτώ τον Όμηρο κι ύστερα τον Ευριπίδη, η ευχαρίστησή μου χρωματίστηκε με τη σκέψη ότι τη μοιραζόμουν με αυτούς τους ανθρώπους του μακρινού παρελθόντος που είχαν τόσο διαφορετικά συναισθήματα: **σαν ένα κόσμημα ανέπαφο στο βάθος ενός αρχαίου τάφου το θαύμα του νερού έγινε πιο συγκινητικό**, έχοντας διασχίσει τους αιώνες. Είχε εξαγνιστεί, είχε ακινητοποιηθεί για πάντα σαν ένας θησαυρός αγκυροβολημένος στην ίδια του τη ζωή.

Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση¹ της γλώσσας: η ιδέα ότι τα πάντα περνούν και πάνε κι ότι αγωνιζόμαστε, πολεμάμε, καταστρέφουμε, αλλά επίσης ότι οι άνθρωποι έχουν εφεύρει τη γλώσσα – αυτό το μοναδικό μέσο, το οποίο τους επιτρέπει να διαδώσουν θησαυρούς πολύ πιο πραγματικούς από την πραγματικότητα. Η γλώσσα **καταργεί** τους φραγμούς του χώρου και του χρόνου και αρπάζει τα παροδικά αντικείμενα, τα αφαιρεί από το περιβάλλον τους ή από το όνειρο και τα φέρνει στο σπίτι μου, στο Παρίσι, έναν Αύγουστο, όπου ο Σιμόεις εισβάλλει με τις ασημένιες δίνες του.

¹γήτευση = γοητεία.

Κείμενο 2

Κινηματογράφος ή Cinema ή Movies

Το ποίημα χρησιμοποιήθηκε στην ταινία του Παντελή Βούλγαρη «Ο Μεγάλος Ερωτικός» το 1975. Ανήκει στην πέμπτη ενότητα με τίτλο «Φωνές και Υδατοπτώσεις» της συλλογής «Αι γενεαί πάσαι» ή «Η σήμερον ως αύριον και ως χθες» του Ανδρέα Εμπειρικού, Φιλολογική επιμέλεια Γιώργης Γιατρομανωλάκης, Αθήνα: Εκδόσεις Άγρα, 1984, σ. 121.

Τα μουσικά του σινεμά
 Είναι σαν της ποιήσεως την μαγεία
 Είναι σαν ποταμός που ρέει
 Εικόνεικόν και άλλες εικόνες
 Κ' αίφνης – διακοπή
 Cut!
 Cut!
 Coupez!²
 (Παρών και ο clackman³ κάθε τόσο)
 Κ' έπειτα πάλι ο ποταμός
 Κ' έπειτα πάλι εικόνες
 Και ουδέποτε χάνεται ο ειρμός
 Όχι στο νόημα μα στη μαγεία
 Όσο και αν ρέουν τα καρρέ⁴
 Βωβού ή ομιλούντος
 Σαν ποταμός που ρέει
 Ή σαν κορδέλλα που εκτυλίσσεται
 Φθάνει να ρέη η κάθε εικόνα
 Με άκραν συνέπειαν στον εαυτόν της
 Φθάνη να ζη πλήρη ζωή η κάθε μια
 Τα μουσικά του σινεμά
 Δεν είναι στο νόημα μα στην αλήθεια που έχουν
 Τα ορατά οράματα κινούμενα μπροστά μας
 Παράλογα ή λογικά

² Οι προστακτικές cut, cut, coupez σηματοδοτούν (στα αγγλικά και τα γαλλικά αντίστοιχα) το τέλος της λήψης ενός κινηματογραφικού πλάνου.

³ clackman = αυτός που ορίζει το σημείο ολοκλήρωσης της λήψης ενός πλάνου.

⁴ καρρέ = οι μεμονωμένες εικόνες.

Τα μυστικά του σινεμά
Είναι και αυτά εικόνες.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να γράψεις σε μία παράγραφο 50-60 λέξεων ποια είναι, σύμφωνα με την Jacqueline de Romilly στο Κείμενο 1, η απόλαυση και η γοητεία της γλώσσας.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία πώς η συγγραφέας πετυχαίνει να οργανώσει τα νοήματα ανά παράγραφο στη βάση της συναισθηματικής αντίδρασης που της προκάλεσε η φράση «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους» (Κείμενο 1).

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις που βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι κάθε φορά η ορθή).

1. Η λέξη «αξιοσημείωτη» (1^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στην πρόταση, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:

- α. αξιόλογη
- β. υψηλή
- γ. ασήμαντη
- δ. σεβαστή

2. «μελετούσα, έψαχνα, έβλεπα, σταμάτησα» (1^η παράγραφος): η συγγραφέας γράφει σε α' ενικό πρόσωπο, προκειμένου να:

- α. προβληματίσει τον αναγνώστη για το περιεχόμενο της φράσης του Ευριπίδη
- β. αφηγηθεί με χιούμορ αυτό που της συνέβη
- γ. προσδώσει προσωπικό και βιωματικό ύφος στο κείμενό της
- δ. καταστήσει πιο πειστική την άποψή της για τη φράση του Ευριπίδη.

3. «σαν ένα κόσμημα ανέπαφο στο βάθος ενός αρχαίου τάφου το θαύμα του νερού έγινε πιο

14427

συγκινητικό» (2^η παράγραφος): η συγγραφέας επιλέγει:

- α. την αναφορική λειτουργία της γλώσσας
- β. το λιτό ύφος
- γ. τον κυριολεκτικό λόγο
- δ. την ποιητική λειτουργία της γλώσσας.

4. «Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση της γλώσσας:» (3^η παράγραφος): η συγγραφέας χρησιμοποιεί την άνω και κάτω τελεία, για να:

- α. επεξηγήσει τη γνώμη της
- β. εκφράσει την ευχαρίστηση που της προσφέρει η γλώσσα
- γ. δηλώσει την έκπληξή της
- δ. τονίσει τον προβληματισμό της.

5. Η λέξη «καταργεί» (3^η παράγραφος) με βάση τη σημασία της στην πρόταση, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. καταστρώνει
- β. καταλύει
- γ. εμπεριέχει
- δ. περιορίζει

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4

Να εκφράσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τη διασύνδεση σινεμά και ποίησης που επιχειρείται στο Κείμενο 2, βασισμένος/η στο κοινό τους στοιχείο, που τα καθιστά μαγευτικά σύμφωνα με το ποιητικό υποκείμενο. (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14427-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με την Jacqueline de Romilly στο Κείμενο 1, η απόλαυση και η γοητεία της γλώσσας έγκειται στο ότι ο αναγνώστης ενός κειμένου μπορεί:

- να το αναπαριστά ολοζώντανο, μέσω της κινητοποίησης των αισθήσεών του
- να επικοινωνεί με τους συγγραφείς, παρά τους αιώνες που τον χωρίζουν από αυτούς
- να συνειδητοποιήσει ότι η γλώσσα διασώζει ό,τι έχει πραγματική αξία υπερβαίνοντας τα χωροχρονικά όρια.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας πετυχαίνει να μεταβεί στα νοήματα που αναπτύσσει ανά παράγραφο και να ενισχύσει τη συνεκτικότητα του κειμένου της με εκφραστικές διατυπώσεις που δηλώνουν τα συναισθήματα που της προκαλεί η φράση «Ο Σιμόεις με τους ασημένιους του στροβίλους». Στην 1^η παράγραφο του κειμένου παρατηρούμε την περίοδο λόγου: «Η λέξη ακουγόταν σαν λυρικό τραγούδι, είδα ξαφνικά εκεί μπροστά μου αστραφτερές τις δίνες του νερού», και την παραδοχή ότι «Και για μια στιγμή σταμάτησα την ανάγνωση, γεμάτη θαυμασμό». Στην αρχή της 2^{ης} παραγράφου η υποθετική πρόταση «Αν προσθέσουμε σ' αυτά την απόλαυση της γλώσσας» προωθεί την ομαλή μετάβαση στο νόημα σε συνδυασμό με την απόδοσή της «η ευχαρίστησή μου χρωματίστηκε με τη σκέψη». Τέλος, η συναισθηματική αντίδραση της συγγραφέα αποτυπώνεται και στην αρχή της 3^{ης} παραγράφου του Κειμένου 1: «Τέλος, στο βάθος αυτής της φευγαλέας ευχαρίστησης υπήρχε, πιστεύω, η έκπληξη που επαναλαμβάνεται μπροστά στην επινοητικότητα και τη γήτευση¹ της γλώσσας:»

¹γήτευση = γοητεία.

14427-Λύση

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. γ
2. γ
3. δ
4. α
5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το κοινό στοιχείο που συνιστά τη μαγεία τόσο του κινηματογράφου όσο και της ποίησης, σύμφωνα με το ποιητικό υποκείμενο, είναι η ατέρμονη ροή των εικόνων. Οι κινηματογραφικές εικόνες, που παρομοιάζονται με ποταμό που ρέει ή με κορδέλα που ξετυλίγεται (στ. 3, 16, 17), όπως άλλωστε και οι ποιητικές, έχουν δική τους αυτόνομη ζωή, που φανερώνεται μπροστά στα μάτια του θεατή, όπως και του αναγνώστη, με πηγαία δύναμη.

Ο μαθητής/η μαθήτρια μπορεί να συμφωνήσει με τη διασύνδεση κινηματογράφου και ποίησης, τονίζοντας ότι η συνεχής εναλλαγή των εικόνων συνιστά την ίδια την ουσία της κινηματογραφικής και της ποιητικής δημιουργίας. Οι εικόνες κινούνται ολοζώντανες μπροστά στα μάτια των θεατών και των αναγνωστών, χάρη στην κάμερα και το μοντάζ από τη μία πλευρά και τον ποιητικό λόγο από την άλλη, αποκαλύπτοντας μια θαυμαστή και ονειρική οικουμένη. Μπορεί όμως και να διαφωνήσει, λέγοντας πως η μαγεία του σινεμά έγκειται στη σύνδεση της εικόνας με τον ήχο και τη μουσική ή στην πλοκή και στο ταλέντο των ηθοποιών, ενώ αντίθετα η γοητεία της ποίησης βασίζεται στον μεταφορικό λόγο που συγκινεί τον αναγνώστη. (Είναι πιθανό βέβαια και να μην βρει κάποια ιδιαίτερη γοητεία στην ποίηση...)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

Δείχνοντας ενσυναίσθηση προς τους ηλικιωμένους

Το ακόλουθο κείμενο της Γιαννούλας Δικαίου δημοσιεύθηκε στον ιστότοπο www.grandmama.gr (προσπέλαση 26/4/2021).

«Εκεί που είσαι ήμουνα και εδώ που είμαι θα έρθεις.» Το έχουμε ακούσει όλοι, ίσως από τους γονείς ή τους παππούδες μας. Μπορεί μάλιστα να το έχουμε πει και εμείς οι ίδιοι στα παιδιά μας. Κατά πόσο, όμως, μπορούμε να έρθουμε στη θέση του άλλου και να δείξουμε κατανόηση και ενσυναίσθηση τελικά;

Η ενσυναίσθηση αποτελεί έναν όρο απλό και, ταυτόχρονα, σύνθετο. Απλό, γιατί η έννοιά του αναγνωρίζεται, πλέον, από τους περισσότερους κι όχι μόνο από ειδικούς του χώρου της ψυχολογίας ή συναφών επιστημών. Παρατηρούμε να καταλαμβάνει προνομιούχο θέση ακόμη και σε συζητήσεις ανθρώπων που έτυχε, απλά, να ακούσουν τον όρο αυτό (π.χ. «Να δείχνεις ενσυναίσθηση στο παιδί σου, μην το καταπιέξεις, αφουγκράσου το!»). Και παρόλο που θεωρητικά και σημασιολογικά πρόκειται για κάτι απλό (ενσυναίσθηση <εν + συν + αισθάνομαι = μπαίνω στη θέση του άλλου, στα «παπούτσια» του, όπως λένε και οι Άγγλοι, τον καταλαβαίνω, τον συναισθάνομαι), πρακτικά υπάρχει, ίσως, μια συνθετότητα.

Σήμερα, λοιπόν, σκέφτηκα πως η συνθετότητα αυτή έγκειται στη στάση που καλούμαστε να τηρήσουμε απέναντι στους ηλικιωμένους. Στο παράδειγμα με το μικρό μας παιδί, ναι μπορούμε να είμαστε πιο ενσυναίσθητοι. Γιατί, ίσως, περάσαμε κι εμείς από αυτή την ηλικία, τη βιώσαμε και τη νιώσαμε μέσα από τα μάτια της παιδικής μας ψυχής, γεγονός που μας προβλημάτισε και μας έκανε, πράγματι, πιο ενσυναίσθητους και ευαίσθητους σήμερα απέναντι στα δικά μας παιδιά.

Είμαστε, όμως, ενσυναίσθητοι απέναντι στους ηλικιωμένους; Γιατί έχουμε αντοχές για το παιδί μας και δεν θα μπορούσε καν να μας περάσει από το μυαλό το ενδεχόμενο να το εγκαταλείψουμε σε κάποιο ίδρυμα, όταν αυτό ξεπερνά τα όρια, ενώ για τους ηλικιωμένους είμαστε πιο δεκτικοί σε ένα τέτοιο ενδεχόμενο (π.χ. κάποιο γηροκομείο) σε στιγμές ανάλογης εξάντλησης;

Εντάξει ... δεν έχουμε βιώσει την Τρίτη Ηλικία, δεν γνωρίζουμε τις απαιτήσεις και τις ανάγκες της. Και είναι λογικό ... είμαστε ακόμα νέοι ή τέλος πάντων πριν το κατώφλι αυτής της ηλικιακής φάσης. Πολλοί μάλιστα λένε ότι οι νέοι δεν θέλουν να βρίσκονται κοντά σε ηλικιωμένους για πολύ, διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!

Ξέρετε, το γήρας ή αν θέλετε να το πω πιο «κομψά» η ωρίμανση δεν συμβαίνει από τη μια

14428

στιγμή στην άλλη. Περνάμε φάσεις. Η κρίση της ηλικίας των 30, των 40 και των 50 - με τις ενδιάμεσες κρίσεις για πολλούς - σίγουρα μας δίνουν τη δυνατότητα να έρθουμε λίγο πιο κοντά σε αυτό που βιώνει ο ηλικιωμένος. Γιατί, πραγματικά, ευτυχώς ή δυστυχώς, η παιδική και νεανική ηλικία είναι σύντομη.

Ας μπορούμε, λοιπόν, στη θέση τους, γιατί οι περισσότεροι από εμάς βρεθήκαμε, έστω για λίγο, σε παρόμοιες στιγμές ανασφάλειας. Μπορούμε να βοηθήσουμε με μια απλή κουβέντα, έναν όμορφο λόγο και την αμέριστη, φυσικά, συμπαράστασή μας, όχι απαραίτητα, για να «ανθίσουν», όπως πρώτα, αλλά για να αντέξουν, ζώντας με ποιότητα κι αξιοπρέπεια.

Κείμενο 2

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Π. ΚΑΒΑΦΗΣ (1863-1933)

Κεριά

Τα «Κεριά», που γράφτηκαν τον Αύγουστο του 1893 και δημοσιεύτηκαν το 1899, ανήκουν στα Αναγνωρισμένα ποιήματα του Κωνσταντίνου Π. Καβάφη, Ποιήματα (1897-1933), Στιχαριθμημένη έκδοση φροντισμένη από τον Γ. Π. Σαββίδη, Αθήνα: Ίκαρος, 1989, σ. 189.

Του μέλλοντος οι μέρες στέκοντ' εμπροστά μας
σα μια σειρά κεράκια αναμένα –
χρυσά, ζεστά, και ζωηρά κεράκια.

Οι περασμένες μέρες πίσω μένουν,
μια θλιβερή γραμμή κεριών σβυσμένων·
τα πιο κοντά βγάζουν καπνόν ακόμη,
κρύα κεριά, λυωμένα, και κυρτά.

Δεν θέλω να τα βλέπω· με λυπεί η μορφή των,
και με λυπεί το πρώτο φως των να θυμούμαι.
Εμπρός κυττάζω τ' αναμένα μου κεριά.

Δεν θέλω να γυρίσω να μη δω και φρίζω
τι γρήγορα που η σκοτεινή γραμμή μακραίνει,
τι γρήγορα που τα σβυστά κεριά πληθαίνουν.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1**1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να γράψεις σε μία παράγραφο 40 – 50 λέξεων τους λόγους για τους οποίους η συγγραφέας του Κειμένου 1 θεωρεί πως η συνθετότητα της ενσυναίσθησης παρατηρείται στη στάση μας απέναντι στους ηλικιωμένους.

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να εντοπίσεις δύο γλωσσικές επιλογές με τις οποίες συνδέονται νοηματικά η τρίτη με την τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 4) και να αιτιολογήσεις τη χρήση τους (μονάδες 6).

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Τι πετυχαίνει η συγγραφέας του Κειμένου 1 με τη χρήση των ακόλουθων σημείων στίξης;

της παρένθεσης: (π.χ. *κάποιο γηροκομείο*) (4^η παράγραφος)

του θαυμαστικού: *διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!* (5^η παράγραφος)

των εισαγωγικών: *να «ανθίσουν»* (7^η παράγραφος)

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4**

Να ερμηνεύσεις τον συμβολισμό των κεριών στο Κείμενο 2 (μονάδες 10) και να διατυπώσεις τη συμφωνία ή τη διαφωνία σου με τις ιδέες που εκφράζει το ποιητικό υποκείμενο στις δύο τελευταίες στροφές του ποιήματος (μονάδες 5). Να απαντήσεις τεκμηριωμένα σε ένα κείμενο 120-150 περίπου λέξεων.

Μονάδες 15

14428-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας του Κειμένου 1 θεωρεί πως η συνθετότητα της ενσυναίσθησης παρατηρείται στη στάση μας απέναντι στους ηλικιωμένους, επειδή:

- Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τα συναισθήματα των ηλικιωμένων, καθώς δεν έχουμε βιώσει τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες τους.
- Δεν επιθυμούμε να τους προσεγγίσουμε, αφού η συναναστροφή μας μαζί τους φέρνει ασυνείδητα στο νου μας τον θάνατο.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η τρίτη και η τέταρτη παράγραφος του Κειμένου 1 συνδέονται νοηματικά με την επανάληψη του επιθέτου «ενσυναισθητικός» και το ερώτημα «Είμαστε, όμως, ενσυναισθητικοί απέναντι στους ηλικιωμένους;». Με τις δύο αυτές γλωσσικές επιλογές η συγγραφέας αντιπαραθέτει την ενσυναίσθηση που νιώθουμε για τα παιδιά (τρίτη παράγραφος) με την έλλειψη ενσυναίσθησης απέναντι στους ηλικιωμένους (τέταρτη παράγραφος), επιδιώκοντας να προβληματίσει και να ευαισθητοποιήσει τους αναγνώστες της για αυτή την αδικία που υφίστανται οι ηλικιωμένοι.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Με τη χρήση της παρένθεσης (π.χ. *κάποιο γηροκομείο*) η συγγραφέας πετυχαίνει να επεξηγήσει με ένα παράδειγμα το είδος του ιδρύματος, στο οποίο είμαστε πρόθυμοι να εγκαταλείψουμε τους ηλικιωμένους.
- Με τη χρήση του θαυμαστικού, «*διότι η επαφή αυτή, υποσυνείδητα, τους υπενθυμίζει το θάνατο...!*», εκφράζει την έκπληξη και την αποστροφή της για την υποσυνείδητη σύνδεση των ηλικιωμένων με τον θάνατο.
- Με τη χρήση των εισαγωγικών προσδίδει μεταφορική σημασία στο ρήμα «*ανθίσουν*».

14428-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Τα αναμμένα κεριά συμβολίζουν το μέλλον, τα χρόνια που θα ζήσουμε, ενώ αντίθετα τα σβησμένα κεριά συμβολίζουν το παρελθόν, τα χρόνια της ζωής που έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί. Γι' αυτό άλλωστε τα πρώτα είναι «χρυσά, ζεστά και ζωντανά», καθώς συνδέονται με το φως, την ελπίδα και τη χαρά της ζωής, ενώ τα δεύτερα είναι «κρύα, λιωμένα και κυρτά», καθώς παραπέμπουν στην απώλεια, τη θλίψη και τα γηρατειά, προαναγγέλλοντας τον θάνατο.

Ο μαθητής/η μαθήτρια μπορεί να συμφωνήσει με το ποιητικό υποκείμενο που δεν θέλει να σκέφτεται το γρήγορο πέρασμα των χρόνων, την απώλεια της νιότης και το προδιαγεγραμμένο τέλος της ζωής, αλλά αντίθετα προτιμά να ατενίζει με αισιοδοξία το μέλλον του, τα «αναμμένα κεριά» του. Μπορεί όμως και να διαφωνήσει μαζί του, καθώς η αναπόληση του παρελθόντος και όσων έχει ζήσει κάποιος ενδέχεται να του προσφέρει χαρά και ικανοποίηση ή να τον οδηγήσει στην αυτοκριτική ή ακόμη και στη ματαιώση.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Η ενδυμασία και η σημασία της για τον άνθρωπο**

Το παρακάτω κείμενο έχει αντληθεί από το σχολικό βιβλίο της Οικιακής Οικονομίας Γυμνασίου (2012), με τίτλο Η ενδυμασία και η σημασία της για τον άνθρωπο, σσ. 90-91. Υπ. ΠΔΒΜΘ, «Διόφαντος» ΙΤΥ και Εκδ. (διασκευή).

Η ενδυμασία αποτελείται από κάθε τι με το οποίο ο άνθρωπος καλύπτει και στολίζει το σώμα του. Περιλαμβάνει δηλαδή τα ρούχα και τα συμπληρώματά τους (αξεσουάρ), όπως είναι τα παπούτσια, οι τσάντες, τα καπέλα, τα γάντια και άλλα. Σ' αυτήν περιλαμβάνονται επίσης τα κοσμήματα, το μακιγιάζ, ακόμα και το χτένισμα.

Η ενδυμασία έχει πολύ μεγάλη σημασία στη ζωή του ανθρώπου. Καταρχάς, είναι απαραίτητη για την υγεία, γιατί προστατεύει το σώμα από τις άσχημες καιρικές συνθήκες. Όμως, συνδέεται και με τον χαρακτήρα του ανθρώπου. Καθένας διαλέγει τον τρόπο με τον οποίο ντύνεται ανάλογα με την προσωπικότητά του. Ακόμη, υπάρχει αλληλεπίδραση μεταξύ ενδυμασίας και ανθρώπινης συμπεριφοράς. Γι' αυτό, όταν κάποιος θέλει να κάνει μια σημαντική αλλαγή στη ζωή του, φροντίζει να αλλάξει το ντύσιμό του προς το καλύτερο. Εκφράζει μ' αυτόν τον τρόπο τη διάθεσή του για αλλαγή και βελτίωση του εαυτού του. Εξάλλου, όταν κάποιος είναι ωραία ντυμένος, νιώθει μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση, γεγονός που αντανακλάται στη συμπεριφορά του. Τέλος, τα χρώματα που διαλέγει ο άνθρωπος για το ντύσιμό του όχι μόνο αποκαλύπτουν την προσωπικότητά του, αλλά επιδρούν και στη διάθεσή του.

Η ενδυμασία μπορεί να δηλώνει την κοινωνική τάξη ενός ανθρώπου και τον ρόλο του μέσα σ' αυτήν (π.χ. οι ειδικές βασιλικές ενδυμασίες), κάτι που συνέβαινε ιδιαίτερα στο παρελθόν. Επιπλέον, φανερώνει το φύλο του ανθρώπου. Για παράδειγμα, στον δυτικό πολιτισμό το φόρεμα αποτελούσε το χαρακτηριστικό γυναικείο ρούχο και τα παντελόνια το αντίστοιχο αντρικό. Η ενδυμασία μπορεί, επίσης, να δείχνει την ηλικία, όπως συνέβαινε με τα κοντά παντελόνια που παλαιότερα τα φορούσαν μόνο τα μικρά αγόρια. Σε ορισμένες περιπτώσεις τα ρούχα, ιδίως οι στολές, φανερώνουν το επάγγελμα ενός ατόμου. Άλλες φορές, η ενδυμασία δηλώνει την εθνικότητα (π.χ. οι χαρακτηριστικές εθνικές ενδυμασίες), τη θρησκεία (π.χ. το μαντήλι που καλύπτει συχνά το πρόσωπο των μουσουλμάνων γυναικών) ή την ιδεολογία του ανθρώπου (π.χ. το ντύσιμο των χίπς).

Ένα ιδιαίτερο χαρακτηριστικό της ενδυμασίας αποτελεί η μόδα. Μόδα είναι οι αλλαγές στον τρόπο ντυσίματος που χαρακτηρίζουν μια χρονική περίοδο. Οι αλλαγές της μόδας εξαρτώνται από τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες, από τις αισθητικές αντιλήψεις κάθε περιόδου, καθώς και

από την εξέλιξη της τεχνολογίας. Σήμερα η μόδα καθορίζεται κυρίως από τις επιχειρήσεις που ασχολούνται με την ενδυμασία.

Σε γενικές γραμμές, η ενδυμασία αποτελεί ένα είδος κώδικα επικοινωνίας. Είναι μια σιωπηλή γλώσσα που φανερώνει πολλά, όχι μόνο για τα άτομα, αλλά και για το κοινωνικό σύνολο και το πολιτισμικό περιβάλλον στο οποίο αυτά ζουν.

Κείμενο 2

Γιασμίνα Χάντρα¹ (1955 –)

Τα χελιδόνια της Καμπούλ² (απόσπασμα)

Στην Καμπούλ, πρωτεύουσα του Αφγανιστάν, ο Μοσέν και η Ζαϊρά, ζευγάρι με πανεπιστημιακή μόρφωση και παντρεμένοι από έρωτα, αναγκάζονται να εγκαταλείψουν τις καριέρες τους κάτω από το ασφυκτικό περιβάλλον που έχει διαμορφώσει η τυραννία των Ταλιμπάν. Στο απόσπασμα που ακολουθεί, η Ζαϊρά αρνείται την πρόταση του Μοσέν να βγουν μια βόλτα στην πόλη φορώντας το τσαντόρ.

[...]

Η Ζαϊρά νεύει αρνητικά:

-Δεν θέλω να γυρίσω με βαριά καρδιά, Μοσέν. Θα χαλάσω άσκοπα τη μέρα μου μ' ό,τι υπάρχει στο δρόμο. Δεν μπορώ να περάσω μπροστά από κάτι φριχτό και να κάνω σαν να μη συμβαίνει τίποτα. Κι από την άλλη, αρνούμαι να φορέσω το τσαντόρ³. Απ' όλα τα σαμάρια, είναι το πιο εξευτελιστικό. Ο χιτώνας του Νέσσου δεν θα 'βλαπτε την αξιοπρέπειά μου περισσότερο απ' αυτό το ολέθριο, γελοίο ντύσιμο, που με καταντά πράγμα, σβήνοντας το πρόσωπό μου και δημεύοντας την ταυτότητά μου. Εδώ, τουλάχιστον, είμαι στο σπίτι μου, Ζαϊρά, γυναίκα του Μοσέν Ραμάτ, τριάντα δύο χρόνων, μια δικαστίνα που ο σκοταδισμός⁴ τής στέρησε τη δουλειά δίχως αποζημίωση ή δίκη [...] Μ' αυτό το

¹ Ο Αλγερινός Μοχάμεντ Μουλεσεχούλ, ενώ ήταν ήδη αξιωματικός του στρατού, άρχισε να δημοσιεύει κείμενα με το γυναικείο ψευδώνυμο Γιασμίνα Χάντρα. Αργότερα, κάτω από την πίεση του στρατιωτικού κατεστημένου και της συντηρητικής πολιτικής κατάστασης στη χώρα του, αποχώρησε από τον στρατό, για να μετακομίσει στη νότια Γαλλία, όπου ζει μέχρι και σήμερα.

² Το μυθιστόρημα μεταφέρθηκε στις κινηματογραφικές οθόνες (animation–επίσημη συμμετοχή στο Φεστιβάλ Καννών 2019, υποψήφιο για καλύτερη ταινία κινούμενων σχεδίων στα Βραβεία της Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Κινηματογράφου 2019).

³ Φαρδύ μακρύ ρούχο, το οποίο φορούν σε δημόσιους χώρους σε μερικές μουσουλμανικές χώρες οι γυναίκες πάνω από τα υπόλοιπα ρούχα τους, για να καλύψουν το κεφάλι και το σώμα τους.

⁴ Η τάση για αντίδραση σε κάθε προσπάθεια εκσυγχρονισμού και προόδου στον χώρο της παιδείας και του πολιτισμού.

14429

καταραμένο πέπλο, δεν είμαι ούτε άνθρωπος ούτε ζώο, μονάχα κάτι προσβλητικό ή επονείδιστο⁵, που πρέπει να το κρύβουμε σαν αναπηρία. Είναι πολύ σκληρό για να τ' αντέξω. Ιδιαίτερα για μια πρώην δικηγόρο, αγωνίστρια για το γυναικείο ζήτημα. Σε παρακαλώ, μη σκεφτείς πως κάνω νάζια. Δυστυχώς, καλύτερα να 'κανα! Μου λείπει το κουράγιο. Μη μου ζητάς ν' απαρνηθώ το όνομά μου, τα χαρακτηριστικά μου, το χρώμα των ματιών μου, το σχήμα των χειλιών μου, για μια βόλτα μες στη μιζέρια και την κατάθλιψη· μη μου ζητάς να 'μαι λιγότερο από σκιά, μια ανώνυμη φορεσιά που θροΐζει καταμεσής ενός εχθρικού κόσμου.

Τα χελιδόνια της Καμπούλ, μτφ. Ζ. Μπιενκούρ – Μ. Μακρόπουλος, Αθήνα: Καστανιώτης, 2004, σσ. 63 – 65.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα(Μονάδες 10)

Τι φανερώνει η ενδυμασία, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1; (50 – 60 λέξεις)

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Ποιος είναι ο βασικός ισχυρισμός του συγγραφέα στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Πώς ο τρόπος που επιλέγει να αναπτύξει τη συγκεκριμένη παράγραφο συμβάλλει στην ενίσχυση αυτού του ισχυρισμού (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

«Είναι μια σιωπηλή γλώσσα που φανερώνει πολλά, όχι μόνο για τα άτομα, αλλά και για το κοινωνικό σύνολο και το πολιτισμικό περιβάλλον στο οποίο αυτά ζουν»: Στην παραπάνω περίοδο λόγου του Κειμένου 1 ποια λειτουργία της γλώσσας εντοπίζεις, την κυριολεκτική ή τη μεταφορική (μονάδες 5); Γιατί, κατά τη γνώμη σου, επιλέγεται αυτή η λειτουργία; Ποια σχέση έχει με το περιεχόμενο του κειμένου και την πρόθεση των συντακτών του (μονάδες 10);

Μονάδες 15

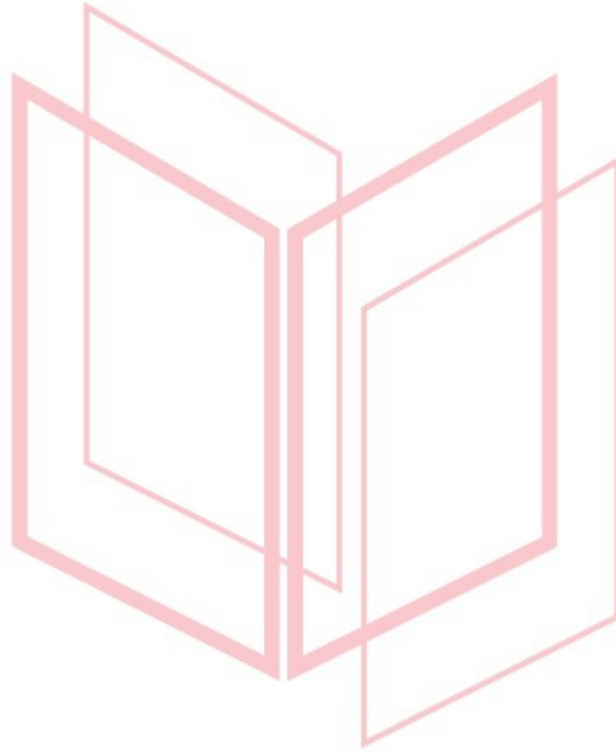
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

⁵ ντροπιαστικό

14429

Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο του Κειμένου 2 να αναπτύξεις τον προβληματισμό που δημιουργείται σε αυτό για τη θέση της γυναίκας σε ορισμένες κοινωνίες και την προσωπική σου τοποθέτηση απέναντι σε αυτή την κατάσταση (120-150 λέξεις).

Μονάδες 15

αλληλεγγύη

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14429-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Η ενδυμασία, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, μπορεί να φανερώνει για τον καθένα:

- την κοινωνική τάξη στην οποία ανήκει και τον ρόλο του μέσα σε αυτήν
- το φύλο
- την ηλικία
- το επάγγελμα
- την εθνικότητα
- τη θρησκεία
- την ιδεολογία

2^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

Βασικός ισχυρισμός —→ Η ενδυμασία έχει πολύ μεγάλη σημασία στη ζωή του ανθρώπου

Ο συγγραφέας επιλέγει να στηρίξει τον βασικό του ισχυρισμό χρησιμοποιώντας ως τρόπο ανάπτυξης παραγράφου **την αιτιολόγηση**. Ειδικότερα, επισημαίνει τη μέγιστη σημασία της ενδυμασίας

- για την υγεία (προστασία από άσχημες καιρικές συνθήκες)
- για την ανάδειξη της προσωπικότητας του ατόμου (η ενδυμασία «δείχνει» τον χαρακτήρα του καθενός)
- για την αλληλεπίδρασή της με την ανθρώπινη συμπεριφορά (η ενδυμασία φανερώνει τη διάθεση του ατόμου για βελτιωτικές αλλαγές και αποτελεί έκφραση αυτοπεποίθησης)
- για την ευεργετική της επίδραση στην ψυχική διάθεση του ατόμου

Με αυτόν τον τρόπο, ο συγγραφέας τεκμηριώνει τον βασικό του ισχυρισμό, ενώ ταυτόχρονα προσδίδει σε αυτόν πειστικότητα και αντικειμενικότητα.

3^ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

14429-Λύση

- «Είναι μια σιωπηλή γλώσσα... στο οποίο αυτά ζουν»: Μεταφορική λειτουργία της γλώσσας
- Η λειτουργία της γλώσσας επιλέγεται με κριτήρια την πρόθεση του πομπού και το ύφος του κειμένου. Στο Κείμενο 1 επιλέγεται η χρήση της μεταφορικής λειτουργίας της γλώσσας από τους συντάκτες του, με σκοπό την πρόκληση συναισθημάτων και την αισθητική συγκίνηση του δέκτη. Ταυτόχρονα, δημιουργείται ερέθισμα για προβληματισμό του δέκτη, καθώς το μήνυμα διατυπώνεται με τρόπο συνυποδηλωτικό. Τέλος, αποσαφηνίζεται το μήνυμα (ενδυμασία = κώδικας επικοινωνίας = σιωπηλή γλώσσα), όπως αυτό διατυπώνεται στη θεματική πρόταση της συγκεκριμένης παραγράφου («Σε γενικές γραμμές, η ενδυμασία αποτελεί ένα είδος κώδικα επικοινωνίας»).

ΘΕΜΑ 4 (Μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 αποτυπώνονται οι συνθήκες καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων που επικρατούν στο Αφγανιστάν, ειδικά για τις γυναίκες. Κάτω από την πίεση ενός ολοκληρωτικού θρησκευτικού καθεστώτος, η επιβεβλημένη χρήση του τσαντόρ «φωτογραφίζει» τη θέση της γυναίκας σε παρόμοιες κοινωνίες, με την ηρωίδα να ισχυρίζεται ότι αυτή η «ανώνυμη φορεσιά» σημαίνει στέρηση της ταυτότητάς της («μη μου ζητάς ν' απαρηθώ το όνομά μου»), αφού κρύβει τα χαρακτηριστικά του προσώπου της («το χρώμα των ματιών μου, το σχήμα των χειλιών μου») και την εκμηδενίζει ως προσωπικότητα («μη μου ζητάς να 'μαι λιγότερο από σκιά»). Η ανάγνωση του Κειμένου 2 οδηγεί σε εύλογο προβληματισμό για το καθεστώς τρομοκρατίας και τις συνθήκες στέρησης των προσωπικών ελευθεριών που βιώνουν – ακόμα και σήμερα – οι γυναίκες σε παρόμοια καθεστάτα.

Ο έφηβος/-η μπορεί να συμμεριστεί το «δράμα» κάθε γυναίκας που υφίσταται τέτοιες συμπεριφορές, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να επισημάνει την ανάγκη στήριξης δράσεων για την προάσπιση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στα κράτη που αυτά καταπατώνται.

Κείμενο1**Η γλώσσα σε καραντίνα**

Το παρακάτω κείμενο υπογράφεται από τον Σάκη Ιωαννίδη. Έχει δημοσιευθεί στη στήλη «Κοινωνία» της ηλεκτρονικής εφημερίδας Η Καθημερινή στις 02.04.2020.

«Είμαστε ακόμη στην αρχή», «οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες», «ο αόρατος εχθρός», «κοινωνική απόσταση», «περιορισμός», «απομόνωση», «κρούσμα», «μέτρα», «καμπύλη», «καραντίνα», «θετικός», «αρνητικός» και, βέβαια, «μένουμε σπίτι».

Είναι μια σειρά λέξεων και φράσεων που επαναλαμβάνονται με ακρίβεια ρολογιού. Έχουν μπει στο καθημερινό μας λεξιλόγιο και ανακυκλώνονται στις επίσημες ανακοινώσεις, στις ενημερώσεις και στις –διαδικτυακές– συζητήσεις που έχουν, εκ των πραγμάτων, κατακτήσει μονοθεματικές. Μοιάζει λες και η γλώσσα έχει μπει και η ίδια σε καραντίνα και δεν επιτρέπει τη χρήση διαφορετικού λεξιλογίου στον δημόσιο λόγο.

Συμβαίνει στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων να φτωχαίνει το λεξιλόγιό μας και η συζήτηση να γίνεται μονοθεματική. Είναι μια παράπλευρη απώλεια, ένα αποτέλεσμα που υποδηλώνει την αμηχανία, την έκπληξη, την ανησυχία και τον φόβο απέναντι σε ένα άλλο, μεγάλο, κεντρικό θα λέγαμε γεγονός. Πριν από λίγο καιρό ήταν η οικονομική κρίση που μας έκανε να μιλάμε μόνο για «κρίση», «μέτρα», «κρίσιμες αποφάσεις», «κρίσιμες αξιολογήσεις» και όλα ήταν κρίσιμα. Τώρα ο κορωνοϊός, δικαιωματικά, προσβάλλει σφόδρα τα επίθετα, τα ρήματα και τα ουσιαστικά της γλώσσας και το θέμα της κάθε συζήτησης.

Οι Άγγλοι χρησιμοποιούν τη φράση «at a loss of words», για να υποδηλώσουν την αδυναμία της γλώσσας να εξηγήσει ή να περιγράψει μια κατάσταση. Εμείς θα λέγαμε «μου κόπηκε η μιλιά».

Η επανάληψη μπορεί να λειτουργήσει αμυντικά, με το σκεπτικό ότι είναι καλύτερο να χρησιμοποιείς «δοκιμασμένες» λέξεις που δεν αφήνουν περιθώρια για παρερμηνείες. Μπορεί, ωστόσο, να επιτείνει τη σύγχυση και δη¹ την ψυχολογική. Όταν δεν υπάρχουν διαβαθμίσεις σε αυτά που λέμε και περιγράφουμε, όταν όλα είναι μονίμως «κρίσιμα», όταν «είμαστε ακόμη στην αρχή» παρά το πόσο βαθιά έχουν αλλάξει η ζωή μας και ο τρόπος που σκεφτόμαστε, όταν προσπαθούμε να σώσουμε τις λέξεις «ηλικιωμένοι», «παππούδες και γιαγιάδες» από το να αποκτήσουν μια μόνιμη αρνητική χροιά, τότε πρέπει να προσέχουμε τι λέμε και πώς το λέμε. Η γλώσσα του πομπού φορτίζει τον δέκτη. Μπορεί, όμως, να γίνει φάρμακο πριν στάξει φαρμάκι.

¹ Και μάλιστα

Κείμενο 2

Μιχάλης Γκανάς (1944 –)

Κοιτάζει τα χέρια της

*Ο ποιητής και στιχουργός Μιχάλης Γκανάς στη συλλογή των σύντομων αφηγημάτων του με τον χαρακτηριστικό τίτλο **γυναικών μικρές και πολύ μικρές ιστορίες**, καταγράφει τη συμπεριφορά και τις σκέψεις γυναικών κάθε ηλικίας μέσα στον μικρόκοσμό τους.*

Κοιτάζει τα χέρια της. Πώς έγιναν έτσι; Πού βρέθηκαν τόσες φλέβες, τόσες ελιές και σημάδια, τόσες ρυτίδες στα χέρια της;

Εβδομήντα χρόνια τα κουβαλάει μαζί της και ποτέ δεν γύρισε να τα κοιτάξει. Ούτε τότε που ήταν χλωρά, ούτε που μέστωσαν, ούτε που μαράθηκαν, ώσπου ξεράθηκαν [...]

Κοιτάζει τα χέρια της σαν να τα βλέπει πρώτη φορά. Ξένα της φαίνονται, καθώς κάθονται άνεργα πάνω στη μαύρη ποδιά της, σαν προσφυγάκια. Έτσι της έρχεται να τα χαϊδέψει.

Και τι δεν τράβηξαν αυτά τα χεράκια, στα κρύα και στα λιοπύρια, στη φωτιά, στα νερά, στα χώματα, στα κάτουρα και στα σκατά. Πέντε χρόνια κατάκοιτη η πεθερά της, αλύχτησε ώσπου να της βγει η ψυχή.

Κοιτάζει πάλι τα χέρια της. Τι θα τα κάνει; Να τα κρύψει κάτω από την ποδιά της να μην τα βλέπει, να τα χώσει στην περούκα της διπλανής, που κοιμάται με το κεφάλι γουλί, να τα βάλει στις μάλλινες κάλτσες που της έφερε ο γιος της μόλις του 'πε ότι κρυώνει εδώ στο γηροκομείο που την έριξε η μοίρα της;

Τόσα χρόνια δεν γύρισε να τα κοιτάξει και τώρα δεν μπορεί να πάρει τα μάτια της από πάνω τους. Κι όταν δεν τα κοιτάει ή κάνει πως δεν τα κοιτάει, την κοιτάνε αυτά.

Άνεργα χέρια, τι περιμένεις, αφού δεν έχουν δουλειά κάθονται και κοιτάνε. Δεν είναι που κοιτάνε, άσ' τα να κοιτάνε, είναι που κοιτάνε σαν να θέλουνε κάτι. Ξέρει τι θέλουν: να τα χαϊδέψει.

Δεν θα τους κάνει τη χάρη. Ντρέπεται, γριά γυναίκα, να χαϊδεύεται στα καλά καθούμενα. Τα κοιτάζει κλεφτά και βλέπει μια σκουριά από καφέ στο δεξί. Σηκώνεται και πάει στο μπάνιο, πιάνει το μοσχοσάπουνο και πλένει τα χέρια της. Τα πλένει, τα ξαναπλένει, δεν λείει ν' αφήσει το σαπούνι, της αρέσει έτσι που γλιστρούν απαλά το ένα μέσα στο άλλο, «κοίτα», λέει, «που μ' έβαλαν να τα χαϊδέψω θέλοντας και μη, τα σκασμένα» και γελάει από μέσα της που δεν την κοιτάνε τώρα όπως πριν, χαμένα μέσα στους αφρούς και τα χάδια, σαν να 'χουν κλείσει τα μάτια, μην τους πάει σαπούνι και τα πάρουν τα δάκρυα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)**1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Ποιες επιπτώσεις έχουν για τη γλώσσα διάφορες κρίσεις που αντιμετωπίζει η κοινωνία και πού οφείλονται, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1 (50-60 λέξεις);

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 («Συμβαίνει στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων ... και το θέμα της κάθε συζήτησης.») ο συγγραφέας χρησιμοποιεί δύο παραδείγματα. Ποια είναι αυτά (μονάδες 4) και ποια θέση του ενισχύουν (μονάδες 6);

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Ποιο σημείο στίξης χρησιμοποιεί κατά κύριο λόγο ο συγγραφέας στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1 (μονάδες 5); Να εξηγήσεις τη λειτουργικότητα αυτής της επιλογής ως προς απόδοση του προβληματισμού του κειμένου και τη διέγερση του ενδιαφέροντος του αποδέκτη του μηνύματος (μονάδες 10).

Μονάδες 15**ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)**

Ποιες σκέψεις, συναισθήματα και αναμνήσεις δημιουργούνται στη ηρωίδα του Κειμένου 2 για τους ρόλους που «υπηρέτησε» με συνέπεια σε όλη τη διάρκεια της ζωής της; Ποιες αντίστοιχα σκέψεις και συναισθήματα σου δημιούργησε η ανάγνωση και γιατί; Να αποδώσεις την ερμηνεία σου σε 120-150 λέξεις.

Μονάδες 15

14433-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, είναι αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (Μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

- Επιπτώσεις για τη γλώσσα στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων: επαναλαμβάνονται συγκεκριμένες φράσεις, με αποτέλεσμα να φτωχαίνει το λεξιλόγιό μας και η συζήτηση να γίνεται μονοθεματική. Επίσης, παύουν να υπάρχουν διαβαθμίσεις στον λόγο που εκφέρουν ή σε όσα περιγράφουν οι άνθρωποι.
- Οι επιπτώσεις αυτές οφείλονται στο αίσθημα αμηχανίας, έκπληξης, ανησυχίας και φόβου απέναντι σε ένα μεγάλο/κεντρικό γεγονός.

2^ο υποερώτημα (Μονάδες 10)

- **Παραδείγματα:** α. η οικονομική κρίση («κρίση», «μέτρα», «κρίσιμες αποφάσεις», «κρίσιμες αξιολογήσεις») και β. η πανδημία («Είμαστε ακόμη στην αρχή», «οι επόμενες μέρες είναι κρίσιμες», «ο αόρατος εχθρός», «κοινωνική απόσταση», «περιορισμός», «απομόνωση», «κρούσμα», «μέτρα», «καμπύλη», «καραντίνα», «θετικός», «αρνητικός» και, βέβαια, «μένουμε σπίτι»)
- Ενίσχυση της αρχικής στην παράγραφο θέσης του συντάκτη: «Συμβαίνει στη διάρκεια μεγάλων κρίσεων να φτωχαίνει το λεξιλόγιό μας και η συζήτηση να γίνεται μονοθεματική» (θεματική πρόταση)

ΦΡ

3^ο υποερώτημα (Μονάδες 15)

- Σημείο στίξης (κατά κύριο λόγο) τα εισαγωγικά
- Τα εισαγωγικά αποτελούν έναν σημειολογικό χαρακτήρα γραφής και χρησιμοποιούνται για να σημάνουν στον γραπτό λόγο ότι εκφράζουν οι επιτονικές κυμάνσεις της φωνής του ομιλητή. Ως σχολιαστικό σημείο στίξης, λοιπόν, συνδέουν από την πρώτη κιόλας παράγραφο τον τίτλο του άρθρου με το περιεχόμενό του και επικυρώνουν την κυρίαρχη θέση του συντάκτη αναφορικά με τον «περιορισμό» και την «ένδεια» από την οποία χαρακτηρίζεται η

14433-Λύση

γλώσσα, όταν η κοινωνία διέρχεται μια κρίση σε οποιονδήποτε τομέα της κοινωνικής ζωής (υγειονομικό, οικονομικό κλπ). Με τις φράσεις αυτές που αποδίδουν τον καθημερινό, προφορικό λόγο αποδίδεται με πιο λειτουργικό τρόπο (αμεσότητα, ενεργοποίηση ενδιαφέροντος του δέκτη) το θέμα του κειμένου.

- Αποτέλεσμα της εκτεταμένης χρήσης των εισαγωγικών είναι η διέγερση του ενδιαφέροντος του/της αναγνώστη/-στριας και η καλύτερη κατανόηση του μηνύματος από τον αποδέκτη του είτε όταν αυτά χρησιμοποιούνται για λέξεις/εκφράσεις με μεταφορική σημασία («ο αόρατος εχθρός») είτε όταν χρησιμοποιούνται για έμφαση («μένουμε σπίτι») είτε όταν χρησιμοποιούνται για την ακριβή απόδοση των όρων που χρησιμοποιήθηκαν από τον/την ομιλητή/-τρια σε ευθύ λόγο («κρούσμα», «καμπύλη» κλπ).

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στο Κείμενο 2 ιχνογραφείται το πορτρέτο μιας ηλικιωμένης, η οποία συμπυκνώνει με τη μορφή σκέψεων το χρονικό της ζωής της, επαναφέροντας μνήμες του παρελθόντος. Η θέα των ρυτιδιασμένων της χεριών την φέρνουν αντιμέτωπη με τη συνταρακτική παραδοχή της φθοράς από τον χρόνο. Η ανάγκη να τα χαϊδέψει για παρηγοριά, αφού πλέον τα αισθάνεται ξένα («άνεργα... σαν προσφυγάκια») αποδίδει την πραγματικότητα των γηρατειών και της συνακόλουθης «αργίας», ενώ εκφράζει και τη θλίψη της. Αυτή θέα κινητοποιεί αναμνήσεις και εικόνες από την καθημερινότητα του παρελθόντος («Και τι δεν τράβηξαν... να της βγει η ψυχή») αποκαλύπτοντας τον αγώνα της απέναντι στις υποχρεώσεις που δημιουργούσαν οι πολλαπλοί ρόλοι της. Βαρύ είναι το αίσθημα της μοναξιάς και της εγκατάλειψης που βιώνει στο γηροκομείο («... να τα βάλει... η μοίρα της;»).

Ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου ο/η μαθητής/-τρια εκφράζει τις σκέψεις και τα συναισθήματα που του προκάλεσε η ανάγνωση. (π.χ. Σκέφτομαι πως αντίστοιχα συναισθήματα δοκιμάζουν όλοι οι ηλικιωμένοι, «μετρώντας» την αναπόδραστη φθορά του χρόνου. Ταυτόχρονα, θλίβομαι βαθιά, καθώς αναγνωρίζω στο πρόσωπο της ηρωίδας κάθε ηλικιωμένο που βιώνει μοναξιά και εγκατάλειψη).

Κείμενο 1

[Αίτια και πολιτικές αντιμετώπισης του αναλφαβητισμού]

Το κείμενο είναι ελαφρώς διασκευασμένο απόσπασμα από το άρθρο του Ν. Φακιολά στο επιστημονικό περιοδικό «Επιθεώρηση Κοινωνικών Ερευνών» το 2016 (τ. 120, σελ. 169-194)

Ο ορισμός της UNESCO που αποδέχεται η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατατάσσει ως «αναλφάβητα τα άτομα που δεν είναι ικανά να διαβάσουν και να γράψουν κατανοώντας μια απλή και σύντομη έκθεση γεγονότων σχετική με την καθημερινή τους ζωή». Δεν έχουν δυνατότητα να γράψουν μία επιστολή, να συμπληρώσουν ένα έντυπο, να διαβάσουν ένα λογαριασμό ή έναν τηλεφωνικό κατάλογο. Μορφές αναλφαβητισμού είναι: ο οργανικός, ο λειτουργικός, ο τεχνολογικός ή ψηφιακός, και εκείνος των ατόμων που ανήκουν σε ευάλωτες κοινωνικές ομάδες. [...]

Οι επιπτώσεις από την αδυναμία εξάλειψης του οργανικού και τη διατήρηση του λειτουργικού αναλφαβητισμού αφορούν την εκπαιδευτική, κοινωνική, οικονομική, πολιτική και πολιτιστική ζωή στη χώρα μας. Ανισότητες στην εκπαίδευση εντοπίζονται μεταξύ αναπτυγμένων και υπανάπτυκτων χωρών, μεταξύ διαφορετικών περιφερειών στην ίδια χώρα, μεταξύ του ανδρικού και γυναικείου πληθυσμού, μεταξύ διαφόρων ηλικιακών ομάδων, μεταξύ εργαζομένων και ανέργων, μεταξύ ειδικευμένων και ανειδίκευτων κατά κλάδο απασχόλησης, μεταξύ διαφοροποιημένων εισοδηματικά κοινωνικών στρωμάτων και επαγγελματικών ομάδων, μεταξύ διαφόρων οικογενειακών τύπων και κοινωνικών κατηγοριών ή τάξεων. Οι ανισότητες αυτές ευθύνονται για τη διαιώνιση του αναλφαβητισμού με οδυνηρές επιπτώσεις σε άτομα και ευρύτερες κοινωνικές ομάδες. Στη συνέχεια, ο ίδιος ο αναλφαβητισμός αναπαράγει τις εκπαιδευτικές, επαγγελματικές και κοινωνικές ανισότητες και συχνά καταδικάζει ικανά άτομα στο περιθώριο της οικονομικής και κοινωνικής ζωής. [...]

Μια επιλεκτική αναφορά στις επιπτώσεις του οργανικού και λειτουργικού αναλφαβητισμού μπορεί να επικεντρωθεί σε προβλήματα που ανακύπτουν στη μόρφωση, την εργασία και την καθημερινή προσωπική και οικογενειακή ζωή των υποεκπαιδευμένων ατόμων. Η αποφυγή ατυχημάτων από άγνοια οδηγιών χρήσης συσκευών και μηχανημάτων, η φροντίδα της υγείας και η ασφαλής λήψη φαρμάκων, οι ασφαλείς μετακινήσεις και τα ταξίδια, η τακτοποίηση εκκρεμοτήτων με υπηρεσίες, η επικοινωνία με μακρινούς συγγενείς,

η ανατροφή και υποστήριξη των παιδιών, η πλήρης άσκηση των πολιτικών δικαιωμάτων, η εύρεση, διατήρηση και αναβάθμιση της εργασίας, οι εκτιμήσεις και υπολογισμοί εξόδων, ο έλεγχος των καταναλωτικών προϊόντων, η εκμετάλλευση ευκαιριών, η πνευματική καλλιέργεια, η απόκτηση κοινωνικής αγωγής, η πολιτιστική δημιουργία και πολλές άλλες δραστηριότητες εμποδίζονται από τον αναλφαβητισμό. Γενικά, η έλλειψη πληροφοριών ή γνώσεων και η άγνοια τρόπων αναζήτησης και αξιοποίησης τους απειλεί με κοινωνικό αποκλεισμό κάθε άτομο που δραστηριοποιείται στη σύγχρονη κοινωνία της πληροφορίας.

Κείμενο 2

[Ο αιώνας των Λαβυρίθων]

Το κείμενο είναι ελαφρώς διασκευασμένο απόσπασμα από το ομότιτλο μυθιστόρημα της Ρέας Γαλανάκη (1947-) (Εκδόσεις Καστανιώτη, 2002, σελ. 46-48). Διαδραματίζεται περίπου το 1878 στην οθωμανική Κρήτη.

Ο δάσκαλος Χρίστος Παπαουλάκης κι η γυναίκα του Αννέζα χάρηκαν γι' αυτό το φθινοπωρινό σταφύλι, δεύτερος γιος για το όνομα δεν ήτανε και λίγο. Προπάντων χάρηκαν γιατί τα αντρόγυνα μαντεύουν ποια θα είναι η τελευταία τους σπορά, γερνά η γυναίκα και βαραίνει ο άντρας, γι' αυτό καμιά φορά ο τελευταίος καρπός είναι γλυκύτερος από τον πρώτο. Τα δε πρώτα τέκνα αρχίζουν να γεννοβολούν στο μεταξύ, η ζωή απαιτεί μια τάξη, μια συνέχεια, να φεύγει το παλιό δίνοντας θέση στο καινούργιο, αλλιώς θα έχανε το νόημα του ο κύκλος των τεσσάρων εποχών, των εορτών, ακόμη και των μικρών συνηθειών που ανακυκλώνει το εικοτετράωρο.

Πέρυσι, λόγου χάριν, αρραβώνιασε ο δάσκαλος την πρώτη του κόρη, τη Ζαμπία, που αφοσιώθηκε στην ολοκλήρωση της προίκας της ράβοντας, υφαίνοντας, κεντώντας ασταμάτητα. Ο δάσκαλος όρισε να γίνει του χρόνου ο γάμος, μετά τη Λαμπρή, για να 'ναι όλα έτοιμα στη θέση τους, τα προικιά της κόρης και το σπίτι που της έχτιζε ο μνηστήρας κοντά στο δικό του, μα πάνω απ' όλα για να αγκιστρωθεί βαθιά μέσα στα στέφανα των νιόπαντρων η άνοιξη και να καρποφορήσει το ζευγάρι γρήγορα. Ήταν ευχαριστημένος, έδωσε την κόρη του Ζαμπία σε έναν έμπορο που του τη ζήτησε με προξενιό, αφού πρώτα ρώτησε στην αγορά πολλούς κι έμαθε για την οικογένεια, τον χαρακτήρα, την κατάσταση και τον λόγο του υποψηφίου. Μακάρι να είχε την ίδια τύχη και η δεύτερη, σκέφτηκε – καθώς τα κουνούπια και η ζέστη δεν τον άφηναν να κλείσει μάτι, ξυνόταν προσεκτικά για να μην ξυπνήσει τη λεχώνα, και ήταν πολύ μικρές οι νύχτες του Αυγούστου– που σαν γυναίκα ετοιμαζότανε κι αυτή μες στο σχολειό της οικογένειας από μικρή για γάμο, όχι

14436

μόνο φτιάχνοντας τα προικιά της, αλλά μαθαίνοντας υπακοή, σιωπή, τάξη, μαγείρεμα, συγύρισμα και άλλα.

Καμιά φορά το είχε βάρος στη συνείδησή του ότι δίδασκε κρυφά τις δυό του κόρες λίγα γράμματα, όπως και πριν από πολλά χρόνια είχε διδάξει τη γυναίκα του Αννέζα, σταμάτησε όμως εγκαίρως, αφού δεν τους ήταν απαραίτητα τα παραπάνω. Μήπως και οι αρχόντισσες, που ξενιτεύονταν μικρές και πηγαίναν εσωτερικές στα πιο καλά σχολεία της Αθήνας, δεν τα ξεχνούσαν όλα μόλις παντρεύοντουσαν; Χρήσιμο επίσης στάθηκε για τις κόρες του το ότι άργησε ο Θεός να του στείλει τον πρώτο του γιο τον Σήφη –θα είχε δίχως άλλο και η χάρη Του χιλιάδες έγνοιες–, ώστε να μάθουν τα κορίτσια να μεγαλώνουν από τα γεννοφάσκια του μωρό παιδί, ιδιαίτερα το αγόρι, για το οποίο απαιτείται η μέγιστη προσοχή. Συνδράμοντας λοιπόν τη μάνα τους, θα ανέτρεφαν οι κόρες και το δεύτερο αγόρι, που γεννήθηκε τούτες τις μέρες.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να καταγράψεις σε 70 περίπου λέξεις τις συνέπειες που επιφέρει ο αναλφαβητισμός, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο συγγραφέας του Κειμένου 1 στην πρώτη παράγραφο αξιοποιεί τις μεθόδους του ορισμού και της διαίρεσης. Να εντοπίσεις τα χωρία που εμφανίζεται η κάθε μέθοδος (μονάδες 4). Τι θέλει να πετύχει ο συγγραφέας επιλέγοντας τον ορισμό και τη διαίρεση; (μονάδες 6)..

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμία από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1. Σε κάθε περίπτωση, μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι ορθή:

1. Τα εισαγωγικά στη φράση «αναλφάβητα τα άτομα που δεν είναι ικανά να διαβάσουν και να γράψουν κατανοώντας μια απλή και σύντομη έκθεση γεγονότων σχετική με την καθημερινή τους ζωή» (1^η παράγραφος) χρησιμοποιούνται από τον αρθρογράφο προκειμένου να:

14436

- α) παραθέσουν αυτούσια τα λόγια ενός προσώπου
- β) παραθέσουν το νοηματικό περιεχόμενο ενός όρου
- γ) πλαισιώσουν με έμφαση μία σημαντική πληροφορία
- δ) δηλώσουν ειρωνικό σχόλιο

2. Ο όρος «λειτουργικός αναλφαβητισμός» (2^η παράγραφος) λειτουργεί στο πλαίσιο του κειμένου ως:

- α) σχήμα υπερβολής
- β) ειδικό λεξιλόγιο
- γ) ρηματικό σύνολο
- δ) κειμενικό είδος

3. Το ύφος του κειμένου θα μπορούσε να χαρακτηριστεί, κατά κύριο λόγο:

- α) σοβαρό
- β) λόγιο
- γ) παιγνιώδες
- δ) δεοντολογικό

4. Η λέξη «κατατάσσει» (1^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α) προτάσσει
- β) ενισχύει
- γ) χαρακτηρίζει
- δ) διαμορφώνει

5. Η λέξη «πλήρης» (3^η παράγραφος) με κριτήριο τη σημασία της στο γλωσσικό περιβάλλον της πρότασης, στην οποία ανήκει, έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:

- α) ολοκληρωτική
- β) ανόμοια
- γ) περιστασιακή
- δ) μερική

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

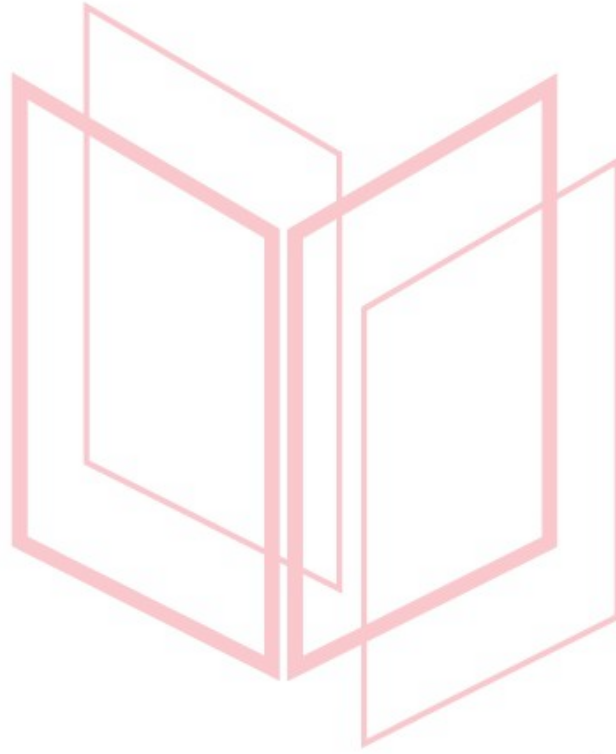
Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια στάση εκφράζει ο πατέρας στο κείμενο 2 αναφορικά με τον ρόλο των κοριτσιών στην κοινωνία της εποχής του; (μονάδες 10) Ποιες σκέψεις σου δημιουργεί το γεγονός ότι είναι δάσκαλος ο πατέρας; (μονάδες 5). Να αναπτύξεις την απάντησή σου με αναφορές στο κείμενο σε 100-150 λέξεις.

14436

Μονάδες 15

αθλημπινίσια

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14436-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι επιπτώσεις του αναλφαβητισμού μπορούν να εντοπιστούν σε όλους του τομείς του ανθρώπινου βίου, ειδικότερα:

- Αδυναμία στην ασφαλή επιτέλεση βασικών καθημερινών διαδικασιών και λειτουργιών.
- Δυσχέρεια στην επικοινωνία σε συλλογικό και προσωπικό επίπεδο.
- Μειωμένη πολιτική και κοινωνική παρουσία.
- Εργασιακή στασιμότητα ή/και απώλεια δυνατότητας ανόδου.
- Δυσκολίες στη διαχείριση των οικονομικών.
- Απομάκρυνση από τα πολιτιστικά δρώμενα.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

- Το χωρίο που εντοπίζεται ο ορισμός είναι: «Ο ορισμός ... καθημερινή τους ζωή».
- Το χωρίο που εντοπίζεται η διαίρεση είναι: «Μορφές ... ευάλωτες κοινωνικές ομάδες».

Επιλέγοντας τους δύο παραπάνω τρόπους ανάπτυξης ο συγγραφέας επιδιώκει να:

- οριοθετήσει την έννοια του αναλφαβητισμού, ώστε να διαμορφώσει, εξ αρχής, κοινό πλαίσιο αναφοράς με τους αναγνώστες,
- Καταγράψει τις κυριότερες μορφές του αναλφαβητισμού πληροφορώντας, παράλληλα, τους αναγνώστες για αυτές,
- εισάγει στο θέμα του αναλφαβητισμού που θα αναπτύξει με την διαίρεση, στο τέλος της παραγράφου, προϊδεάζει για τη δομή του κειμένου που θα ακολουθήσει,
- ενισχύσει τη σαφήνεια.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14436-Λύση

1. β
2. β
3. α
4. γ
5. δ

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

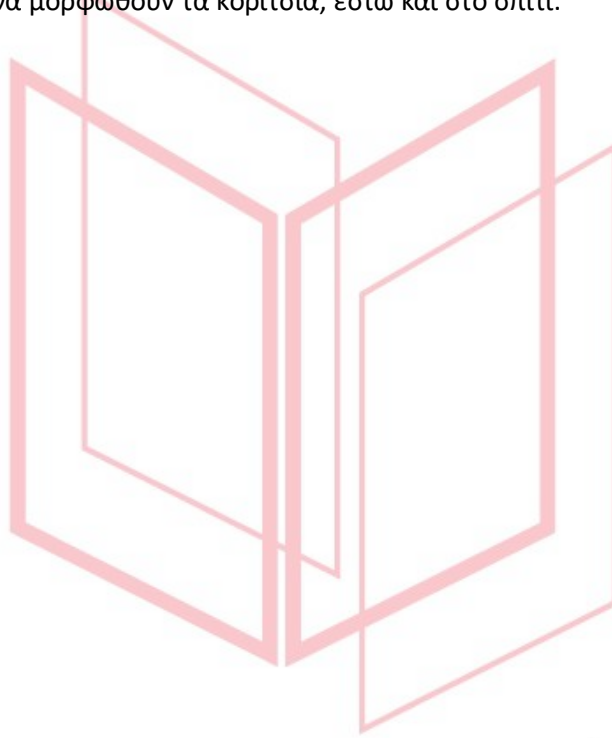
- Οποιαδήποτε διαπίστωση από τους μαθητές/-τριες θεωρείται αποδεκτή, εφόσον μπορεί να τεκμηριωθεί με στοιχεία/ χωρία του κειμένου, χωρίς να δίνεται με τρόπο αυθαίρετο.

Ενδεικτικοί άξονες της απάντησης:

- Γενικό πλαίσιο: Ο δάσκαλος έχει υιοθετήσει μία στάση ζωής η οποία είναι αμετάβλητη και προκαθορισμένη «η ζωή απαιτεί μία τάξη». Ειδικότερα:
 - Εκφράζεται μια διαφορετική αντίληψη για την κοινωνική θέση των δύο φύλων: του αγοριού για τη διαδοχή/συνέχεια της οικογένειας «δεύτερος γιος για το όνομα δεν ήτανε και λίγο» και του κοριτσιού για τη δημιουργία της «ετοιμαζότανε ... από μικρή για γάμο».
 - Αυτό γίνεται ορατό ήδη από τη γέννηση, καθώς τα κορίτσια εξασκούσαν από νωρίς στην ανατροφή των μικρότερων αδελφών «να μάθουν ... παιδί», ειδικά όταν επρόκειτο για αγόρια για τα οποία «απαιτείται η μέγιστη προσοχή».
 - Δεν είχαν δικαίωμα για την επιλογή του συζύγου «έδωσε ... με προξενιό», αλλά και των διαδικασιών του γάμου τους «όρισε να γίνει του χρόνου ο γάμος».
 - Υπήρχε αυστηρός κώδικας συμπεριφοράς, τον οποίο διδασκόταν εντός της οικογενειακής εστίας «μαθαίνοντας υπακοή, σιωπή, τάξη, μαγείρεμα, συγύρισμα και άλλα».
 - Δεν είχαν δικαίωμα στη μόρφωση και, μάλιστα, «είχε βάρος στη συνείδησή του» το γεγονός ότι δίδαξε κάποια «λίγα γράμματα» στις γυναίκες του σπιτιού.
 - Η οικονομική κατάσταση δεν διαφοροποιεί την αντίληψη για την μόρφωση των εύπορων κοριτσιών τα οποία «πήγαιναν εσωτερικές στα πιο καλά σχολεία», εφόσον μετά τον γάμο τους «τα ξεχνούσαν όλα».

14436-Λύση

- Οι μαθητές/τριες, ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου, καλούνται να γράψουν τις σκέψεις τους προκάλεσε η ανάγνωση. Ενδεικτικά:
 - Το γεγονός ότι ο δάσκαλος, αν και μορφωμένος, δεν μπόρεσε να διαφοροποιηθεί από τις κυρίαρχες αντιλήψεις του 1878 στην Κρήτη.
 - Αντιθέτως, κάποιος μπορεί να αναφέρει ότι είναι ένα θετικό πρώτο βήμα, για να μορφωθούν τα κορίτσια, έστω και στο σπίτι.

αξιμπίσιν

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Γλωσσοκτονία: Γλώσσες που εξαφανίζονται

Το παρακάτω, συντομευμένο για τις ανάγκες της αξιολόγησης κείμενο, δημοσιεύτηκε σε ψηφιακή μορφή από τη Σάση Χότζογλου στο περιοδικό Ζενίθ.

Από την αρχαιότητα υπήρξαν και συνεχίζουν να υπάρχουν έως σήμερα, σε όλα τα έθνη της γης, διαφορετικές γλώσσες, κουλτούρες και πολιτισμοί. Και αντίθετα απ' ό,τι διδαχθήκαμε, η πολυγλωσσία των ανθρώπων δεν είναι καθόλου μια κατάρρα, ούτε καν ένας φραγμός στη μεταξύ μας επικοινωνία.

[...] Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και ενώ το διεθνές εμπόριο, οι τηλεπικοινωνίες, η τηλεόραση και το Διαδίκτυο έχουν μετατρέψει την Γη σ' ένα μικρό πλανητικό χωριό, οι περισσότερες από τις μισές ομιλούμενες γλώσσες του κόσμου κινδυνεύουν να εξαφανιστούν από προσώπου γης. Οι αρνητικές προοπτικές που υπάρχουν για τις μισές τουλάχιστον από τις σημερινές «ζωντανές» γλώσσες του πλανήτη είναι δεδομένες. Τα τελευταία, όμως, χρόνια πολλοί φορείς, πανεπιστήμια, διεθνή ερευνητικά κέντρα, μη κυβερνητικές οργανώσεις και οι ίδιες οι τοπικές κοινωνίες έχουν αρχίσει δράσεις προς την κατεύθυνση της διατήρησης κάποιων απ' τις απειλούμενες γλώσσες. Εκατοντάδες ερευνητικά προγράμματα καταγραφής γλωσσών – πολλές από τις οποίες **υφίστανται** μόνο σε προφορική μορφή, και άρα θα έσβηναν με τον θάνατο των τελευταίων ομιλητών τους – βρίσκονται σε εξέλιξη, με τη συμμετοχή γλωσσολόγων ανθρωπολόγων και άλλων επιστημόνων.

[...] Μια βασική αιτία που συντελεί ουσιαστικά στη μείωση της γλωσσικής ποικιλομορφίας είναι η μαζική μετανάστευση προς τις μεγάλες πόλεις-βιομηχανικά κέντρα, είτε για λόγους **εύρεσης** καλύτερης θέσης εργασίας είτε λόγω φυσικών καταστροφών ή πολεμικών συρράξεων. Όπως επισημαίνουν οι κοινωνιολόγοι, προκειμένου οι νεοπρόσφυγες των πόλεων να ενσωματωθούν και να διεκδικήσουν καλύτερους όρους επιβίωσης στο νέο περιβάλλον, αναγκάζονται να μάθουν την κυρίαρχη γλώσσα, όπως και τα ήθη, έθιμα και τις συνήθειες, με αποτέλεσμα να αποξενώνονται έτσι οι ίδιοι αλλά και τα παιδιά τους από τη μητρική τους γλώσσα και κουλτούρα. Για τους μετανάστες και τους πρόσφυγες, η Διακήρυξη του Ο.Η.Ε. υπογραμμίζει ότι «πρέπει να προσαρμόζονται, αλλά όχι υποχρεωτικά να αφομοιώνονται από τους πολιτισμούς των χωρών που τους φιλοξενούν».

[...]

14437

Μια άλλη επιβαρυντική παράμετρος ως προς τη μείωση των γλωσσών έχει να κάνει με την περιβαλλοντική υποβάθμιση των παρθένων τοπικών κοινωνιών και σύμφωνα με τον υπεύθυνο του προγράμματος βιοποικιλότητας των Ηνωμένων Εθνών, Bai-Mass Taal: «οι εκχερσώσεις, η καταστροφή των δασών και των υπολοίπων φυσικών οικοσυστημάτων εξωθούν τους πληθυσμούς αυτούς στις μεγάλες πόλεις, με καταστροφικές επιπτώσεις στη διατήρηση των γλωσσών τους». [...]

Κείμενο 2

Αλληγορία

Ποίημα του Τίτου Πατρίκιου (1928-), λογοτέχνη της πρώτης μεταπολεμικής γενιάς, γραμμένο τον Ιούνιο του 1973 και δημοσιευμένο δύο χρόνια μετά. Πρόκειται για το τελευταίο ποίημα της συλλογής «Προαιρετική στάση», η οποία περιλαμβάνει ποιήματα που γράφτηκαν κατά την περίοδο της Δικτατορίας (1967-1973).

Σαν έπεσε η βαλανιδιά
άλλοι κόψανε ένα κλαδί, το μπήξανε στο χώμα
καλώντας για προσκύνημα στο ίδιο δέντρο,
άλλοι θρηνούσαν σ' ελεγεία¹
το χαμένο δάσος τη χαμένη τους ζωή,
άλλοι φτιάχνανε συλλογές από ξεραμένα φύλλα
τις δείχνανε στα πανηγύρια βγάζανε το ψωμί τους,
άλλοι διαβεβαίωναν τη βλαπτικότητα των φυλλοβόλων
διαφωνώντας όμως στο είδος ή και στην ανάγκη αναδάσωσης,
άλλοι, μαζί κι εγώ, υποστήριζαν πως όσο υπάρχουν
γη και σπόροι υπάρχει δυνατότητα βαλανιδιάς.

Το πρόβλημα του νερού παραμένει ανοιχτό.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

¹ μικρό ποίημα που εκφράζει συναισθήματα (λύπης, μελαγχολίας, χαράς κτλ.).

14437

Να αναφέρεις συνοπτικά με δικά σου λόγια τα αίτια της συρρίκνωσης των γλωσσών, σύμφωνα με τη συγγραφέα του Κειμένου 1 (περίπου 50 λέξεις).

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Αφού επιλέξεις τον σωστό συνδυασμό μεθόδων (α, β ή γ) με τις οποίες αναπτύσσεται η δεύτερη παράγραφος του Κειμένου 1 («Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης ... με τη συμμετοχή γλωσσολόγων ανθρωπολόγων και άλλων επιστημόνων») (μονάδες 4), να αποδώσεις επιγραμματικά τα δύο μέρη της αντίθεσης αξιοποιώντας κατάλληλες διαρθρωτικές λέξεις. (μονάδες 6)

- α. Σύγκριση-αντίθεση και αιτιολόγηση
- β. Σύγκριση-αντίθεση και αίτιο-αποτέλεσμα
- γ. Σύγκριση-αντίθεση και παραδείγματα

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις και να γράψεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση για καθεμιά από τις παρακάτω λέξεις ή φράσεις του Κειμένου 1 (π.χ. 1α, 2β κ.ο.κ.).

1. Στη φράση «Και αντίθετα απ' ό,τι διδαχθήκαμε» (1^η παράγραφος) η λέξη ό,τι αποτελεί:
 - α. ειδικό σύνδεσμο
 - β. αναφορική αντωνυμία
 - γ. επίρρημα
 - δ. αόριστη αντωνυμία
2. Στην περίοδο: «Οι αρνητικές προοπτικές ... δεδομένες» (2^η παράγραφος) τα εισαγωγικά στη λέξη «ζωντανές» δηλώνουν:
 - α. αποστροφή
 - β. χιούμορ
 - γ. μεταφορά
 - δ. αναλογία
3. Η γενική ενικού της φράσης «διεθνή ερευνητικά κέντρα» (2^η παράγραφος) είναι:
 - α. διεθνής ερευνητικού κέντρου
 - β. διεθνή ερευνητικού κέντρου
 - γ. διεθνούς ερευνητικού κέντρου
 - δ. διεθνές ερευνητικού κέντρου

4. «Εκατοντάδες ερευνητικά προγράμματα καταγραφής γλωσσών – πολλές από τις οποίες υφίστανται μόνο σε προφορική μορφή...» (2^η παράγραφος). Η λέξη «υφίστανται» στο κείμενο σημαίνει:
- α. υπομένουν
 - β. απαντούν
 - γ. αντέχουν
 - δ. απομένουν
5. Στη φράση «για λόγους εύρεσης καλύτερης θέσης εργασίας» (3^η παράγραφος) ως συνώνυμη της λέξης «εύρεσης» είναι η λέξη:
- α. εντοπισμού
 - β. απόκτησης
 - γ. ανακάλυψης
 - δ. υπολογισμού

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα τιτλοφορείται «Αλληγορία». Αλληγορία είναι μια μεταφορική έκφραση, συχνά και ολόκληρο ποιητικό ή πεζό κείμενο, που κρύβει νοήματα διαφορετικά από εκείνα που φαίνεται ότι δηλώνει. Ποια είναι, κατά τη γνώμη σου, η αλληγορική στάση του ποιητή στην «πτώση της βαλανιδιάς»; Να τη σχολιάσεις σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων λαμβάνοντας υπόψη τον συμβολικό ρόλο της γης, των σπόρων και του νερού.

Μονάδες 15

14437-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συρρίκνωση των γλωσσών, κατά τον συγγραφέα, οφείλεται στη μετακίνηση πληθυσμών προς τα αστικά κέντρα εξαιτίας της καταστροφής του περιβάλλοντος. Σε αυτά οι άνθρωποι, προκειμένου να ενταχθούν στο νέο κοινωνικό τους περιβάλλον, μαθαίνουν την «κυρίαρχη γλώσσα» και απομακρύνονται από τη γλώσσα και τον πολιτισμό τους.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο σωστός συνδυασμός μεθόδων είναι το γ.

Απόδοση της αντίθεσης: Από τη μια η επικοινωνία έχει διευρυνθεί μέσω του διεθνούς εμπορίου και των νέων τεχνολογιών και από την άλλη οι μισές από τις ομιλούμενες γλώσσες κινδυνεύουν να εξαφανιστούν.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

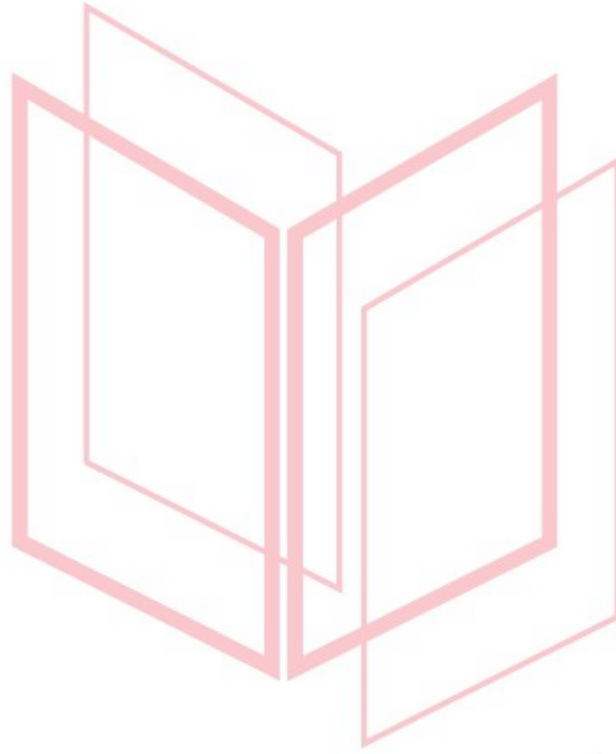
- 1.β
- 2.γ
- 3.γ
- 4.β
- 5.β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποίημα αποτελεί, όπως δηλώνει και ο τίτλος του, μια αλληγορία, με την οποία, κατά τη γνώμη μου, αποτυπώνεται η απώλεια της ελευθερίας κατά την περίοδο της δικτατορίας. Η βαλανιδιά συμβολίζει την ελεύθερη ζωή, την οποία οι άνθρωποι νοσταλγούν («προσκύνημα στο ίδιο δέντρο») και την απώλεια της οποίας θρηνούν («θρηνούσαν... ζωή»). Όλοι αντιδρούν σε αυτή την κατάσταση με διαφορετικό τρόπο: άλλοι επιδιώκουν την επιβίωσή τους («φτιάχνανε... ψωμί τους») και άλλοι

14437-Λύση

ψάχνουν τον κατάλληλο τρόπο να αντιδράσουν («διαφωνώντας... αναδάσωσης»). Τέλος, άλλοι – μαζί με το ίδιο το ποιητικό υποκείμενο – θεωρούν ότι όσο οι άνθρωποι δεν χάνουν την ελπίδα τους και έχουν αγωνιστική διάθεση, η ελευθερία θα μπορούσε να ξανακερδηθεί. Η γη και οι σπόροι συμβολίζουν την ελπίδα. Το νερό συμβολίζει την αγωνιστική διάθεση, η οποία αποτελεί ένα «ανοιχτό» ζήτημα.

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Σχολική «ποδιά» – στολή: τα υπέρ και τα κατά

Το παρακάτω, συντομευμένο για τις ανάγκες της αξιολόγησης, κείμενο δημοσιεύτηκε από τη συντακτική ομάδα του διαδικτυακού περιοδικού ποικίλης ύλης *athensvoice.gr* στις 2/9/2018 <https://www.athensvoice.gr/life/472757>.

Η σχολική ποδιά – εκείνη η μπλε με το λευκό γιακαδάκι – καταργήθηκε στην Ελλάδα το 1982. Σήμερα βλέπουμε παιδιά με σχολική στολή μόνο όταν αυτά φοιτούν σε ιδιωτικά σχολεία και πάλι όχι σε όλα. Από το 1982 ως σήμερα οι απόψεις σχετικά με την ποδιά ή την στολή του σχολείου δίστανται. [...]

Εκείνοι που υποστηρίζουν ότι η σχολική ποδιά ή η στολή δεν έπρεπε να καταργηθεί έχουν ως βασικό τους επιχείρημα ότι η ποδιά ή στολή βάζει τέλος στις ανισότητες. Τα παιδιά να μην εκφράζονται μέσα από το ντύσιμό τους, αλλά δεν παύουν να διεκδικούν να θέλουν να φορούν τα πιο ωραία, τα πιο μοντέρνα, τα πιο ακριβά ρούχα. Κάπως έτσι, βλέπουμε στα σχολεία παιδιά με πολύ ακριβό ντύσιμο – στο οποίο οι γονείς τους προφανώς και μπορούν να αντεπεξέλθουν οικονομικά – αλλά βλέπουμε και παιδιά που αισθάνονται μειονεκτικά, επειδή δεν μπορούν να ντυθούν τόσο ακριβά. Ένα άλλο επιχείρημά τους υποστηρίζει ότι με το όμοιο ντύσιμο τα παιδιά είναι ντυμένα όπως αρμόζει στο σχολείο, ενώ δε χάνουν χρόνο να ασχοληθούν με τα ρούχα τους, εφόσον είναι πολύ συγκεκριμένο το τι θα φορέσουν κάθε πρωί.

Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που μάχονται υπέρ της ελευθερίας των παιδιών να φορούν τα ρούχα της επιλογής τους και όχι στολή, υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν πρέπει να καταπιέζονται. Το ντύσιμο είναι χαρά και τα παιδιά πρέπει να έχουν την ελευθερία της έκφρασης και μέσα από το ντύσιμό τους. [...] Πολλές φορές μέσα από το πώς θέλει να ντυθεί ένα παιδί, μπορούμε να πάρουμε σημαντικά μηνύματα για το πώς νιώθει ή πώς σκέφτεται αυτό το παιδί. Στο εξωτερικό έχει παρατηρηθεί ότι παιδιά που φορούσαν στολή στο σχολείο τους, έκαναν τατουάζ κρυφά από τους γονείς τους ή έστω στην ενηλικίωσή

τους από αντίδραση. Ακόμη, ένα παιδί που θέλει να εκφράσει τη διαφορετικότητά του, δεν έχει αυτή τη δυνατότητα, με αποτέλεσμα να καταπιέζεται. Τέλος, αρκετοί γονείς αναφέρουν ότι το κόστος της στολής είναι μερικές φορές ασύμφορο. Με δεδομένο μάλιστα ότι τα παιδιά μεγαλώνουν γρήγορα και δεν γίνεται να έχουν μία μόνο στολή, αλλά πολλές, για να τις αλλάζουν, έρχονται αντιμέτωποι με ένα κόστος που μοιάζει ασύμφορο, αφού τα ρούχα αυτά δεν μπορούν να τα φορέσουν στις εξωσχολικές τους δραστηριότητες.

Κείμενο 2

Η γυναίκα του Μαλή

Απόσπασμα από το διήγημα του Ζαχαρία Παπαντωνίου (1877 – 1940), Η γυναίκα του Μαλή, δημοσιευμένο στη συλλογή διηγημάτων του λογοτέχνη από τις Εκδόσεις της Εστίας, 1927. Έχει διατηρηθεί η ορθογραφία της έκδοσης.

[...] «Η μαύρη η γυναίκα μου. Πέθανε πέρσι τέτοιον καιρό. Μα δεν ήταν σαν όλες! Ήταν γυναίκα που λες η Βάντα! Τι να στα λέω. Δεν είμαστε παντρεμένοι επτά μήνες που ο σατανάς ο αφορεσμένος τώβαλε να κάμω το φόνο και να πάρω τα βουνά. Φυγοδίκησα. Άφηνα μια γυναίκα πίσω μου, την ίδια για το σπίτι, για το χωράφι, για τα πρόβατα, για το παιδί που θάκανα σε δύο μήνες. Και τάβγαλε πέρα η άραχλη¹! Κόπηκε, που λες, χίλια κομμάτια, και το σπίτι έβγαζε καπνό, και το χωράφι καλαμπόκι, και τα πρόβατα βόσκαγαν, και το παιδί τραγουδιώτανε στην κούνια. Αυτά θα πεις; Αυτά είναι μικρά πράγματα. Το μεγάλο είναι τούτο. Τ'αποσπάσματα έμπαιναν στο σπίτι, έχυναν τ'αλεύρι, φοβέριζαν το παιδί, έκαναν κατάλυμα, βάζανε μαχαίρι στο κοτέτσι. Η γυναίκα στεκόνταν βράχος. Τώρα τους έβριζε, ύστερα τους ξεγέλαγε, τους ξανάβριζε, τους έπαιρνε με το καλό.

Μια φορά είχα κατεβεί τη νύχτα στο σπίτι μου και το πρωί με πήραν μυρωδιά οι χωροφυλάκοι. Ως που να στρίψω σε δυο τρία σπίτια, πέντε τουφεκιές από πίσω μου. Τη γλύτωσα. Οι σταυρωτήδες² από κοντά μου, αλλά του κάκου. Μ'έχασαν. Ένας χωροφύλακας σε λίγη ώρα με πετυχαίνει κοντά στη βρύση. Σηκώνει το όπλο. Η γυναίκα μου του πιάνει τα χέρια, τον κυλάει κάτω, αρχίζει το πάλεμα. Ως να παλέψει ο χωροφύλακας το θηλυκό, επήρα καιρό και χάθηκα στα πλατάνια. Έμαθα ύστερα πως η Βάντα του πήρε το όπλο, κι

¹ άραχλη: εγκαταλελειμμένη, μόνη, δυσάρεστη

² σταυρωτής: χωροφύλακας, βασανιστής

14438

εκείνος πάει στο Στρατοδικείο. Δεκαπέντε χρόνια αυτή ήταν η ζωή μου. Η γυναίκα μου να παλέβει με τ' αποσπάσματα, να δέρνεται, να δέρνει, να της χύνουν το καλαμπόκι, κι αυτή να το μαζεύει σπυρί με σπυρί. Αυτό το θηλυκό το κοντούλικο – μια χαψιά ήτανε – μέσα σ' αυτό το χαροπάλεμα³ έσκαβε το χωράφι, βοσκούσε τα πρόβατα, αλώνιζε, κρατούσε το σπίτι, μεγάλωνε τα παιδιά μας, γιατί εφτά τάκαμεν όλα. [...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι τα επιχειρήματα αυτών που υποστηρίζουν ότι οι μαθητές και οι μαθήτριες πρέπει να φορούν ποδιά στο σχολείο, σύμφωνα με τους συντάκτες του Κειμένου 1; Να τα παρουσιάσεις συνοπτικά σε 70 περίπου λέξεις.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να επισημάνεις τον τρόπο (α, β ή γ) με τον οποίο συνδέεται η δεύτερη με την τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1; (μονάδες 2)

α. με παραγωγική συλλογιστική πορεία (από το γενικό στο ειδικό)

β. με πρόσθεση

γ. με σύγκριση-αντίθεση

Να καταγράψεις τη διαρθρωτική λέξη/φράση με την οποία επιτυγχάνεται η νοηματική σύνδεση μεταξύ των παραγράφων αυτών (μονάδες 2) και να τεκμηριώσεις τους λόγους που, κατά τη γνώμη σου, η συντακτική ομάδα του περιοδικού επέλεξε αυτόν τον τρόπο σύνδεσης των νοημάτων. (μονάδες 6)

Μονάδες 10

³ χαροπάλεμα: επιθανάτια αγωνία, βιοπάλη

14438

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που μάχονται υπέρ της ελευθερίας των παιδιών να φορούν τα ρούχα της επιλογής τους και όχι στολή, υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν πρέπει να καταπιέζονται. Το ντύσιμο είναι χαρά και τα παιδιά πρέπει να έχουν την ελευθερία της έκφρασης και μέσα από το ντύσιμό τους.» Να ξαναγράψεις το χωρίο κάνοντας όλες τις απαραίτητες αλλαγές, ώστε το ύφος των αρνητών της σχολικής ποδιάς να μετατραπεί από απόλυτο σε μετριοπαθές (10 μονάδες). Θεωρείς ότι το μετριοπαθές ύφος θα ήταν πιο πειστικό για τους αναγνώστες του κειμένου ή όχι; Να αιτιολογήσεις σύντομα την απάντησή σου (5 μονάδες).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να χαρακτηρίσεις τη στάση της ηρωίδας του αποσπάσματος απέναντι στον άντρα της αξιολογώντας τις πράξεις της (μονάδες 10) σε ένα κείμενο 100-150 λέξεων, στο οποίο θα καταγράψεις και τη δική σου στάση απέναντι στο πρότυπο γυναίκας που ενσαρκώνει η Βάντα (μονάδες 5).

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14438-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι υποστηρικτές της σχολικής ποδιάς υποστηρίζουν ότι με την εφαρμογή της μειώνονται οι κοινωνικές ανισότητες μεταξύ των μαθητών/τριών και δεν φαίνονται οι οικονομικές διαφορές μεταξύ τους. Έτσι οι γονείς δεν πλήττονται οικονομικά και οι μαθητές/τριες δεν αισθάνονται υποτιμητικά. Επίσης, με τη σχολική ποδιά τα παιδιά φορούν ευπρεπή ρούχα κατάλληλα για το σχολείο και δεν ξοδεύουν το χρόνο τους να σκεφτούν τι ρούχα να φορέσουν.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σωστή απάντηση είναι το γ.

Η διαρθρωτική φράση που δηλώνει αντίθεση είναι «από την άλλη πλευρά». Η αντίθεση εξυπηρετεί την έκφραση διαφορετικών απόψεων για την εφαρμογή της σχολικής ποδιάς στο σχολείο. Με τη μέθοδο της σύγκρισης-αντίθεσης διατυπώνονται ξεκάθαρα τα επιχειρήματα αυτών που υποστηρίζουν ότι τα παιδιά πρέπει να φορούν σχολική ποδιά και αυτών που εναντιώνονται. Έτσι εξασφαλίζεται πιο αποτελεσματικά η συνοχή του κειμένου και οι συντάκτες του φαίνονται αντικειμενικοί παρουσιάζοντας τα επιχειρήματα τόσο των υποστηρικτών της σχολικής ποδιάς όσο και των επικριτών της.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

14438-Λύση

Μετασχηματισμός: «Από την άλλη πλευρά, εκείνοι που μάχονται υπέρ της ελευθερίας των παιδιών να φορούν τα ρούχα της επιλογής τους και όχι στολή, υποστηρίζουν ότι τα παιδιά δεν θα ήταν σωστό να καταπιέζονται. Το ντύσιμο είναι χαρά και τα παιδιά θα ήταν καλό να έχουν την ελευθερία της έκφρασης και μέσα από το ντύσιμο τους.»

Το μετριοπαθές ύφος, κατά τη γνώμη μου, θα ήταν πιο πειστικό για τους αναγνώστες, καθώς η απόλυτη έκφραση (με τη χρήση του πρέπει) για ένα θέμα κοινωνικό θα δημιουργούσε αντιδράσεις. Το μετριοπαθές ύφος δίνει τη δυνατότητα στους αναγνώστες να προβληματιστούν και οι ίδιοι για το ζήτημα της σχολικής ποδιάς και να συνταχθούν με τη μία ή την άλλη άποψη αξιολογώντας διαφορετικές οπτικές για το θέμα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Βάντα, όπως παρουσιάζεται στο κείμενο, είναι μια διαφορετική, θαρραλέα και αφοσιωμένη στον άντρα της γυναίκα. Αυτό το παραδέχεται και ο ίδιος ο άντρας της («Μα δεν ήταν σαν όλες!»). Ήταν πολύ εργατική και προκομμένη («Κόπηκε... κούνια»). Δεν δίσταζε, παρά τη γυναικεία της φύση, να συγκρουστεί με «τα αποσπάσματα» ή να τους φερθεί με τον καταλληλότερο τρόπο («Τ' αποσπάσματα... καλό»).

Ο αφηγητής τη θαυμάζει για την αγάπη και την αυτοθυσία της να τον προστατέψει, όταν του επιτέθηκαν οι χωροφύλακες («Σηκώνει το όπλο... πάλεμα»). Τη θαυμάζει γιατί «στάθηκε βράχος» για εκείνον και τα επτά παιδιά τους, για τη δύναμή της να αγωνίζεται, παρά το ότι ήταν γυναίκα και μάλιστα μικροκαμωμένη («μια χαψιά ήταν»).

Η Βάντα αποτελεί ένα πρότυπο γυναίκας μιας άλλης εποχής, το οποίο κι εγώ θαυμάζω, αν και δεν θεωρώ πιθανό να το συναντήσει κάποιος στη δική μας εποχή. Ωστόσο, πιστεύω ότι πολλές γυναίκες σήμερα αγωνίζονται εξίσου, αλλά με διαφορετικούς τρόπους, είναι διεκδικητικές στην εργασία, στην κοινωνική και στην προσωπική τους ζωή.

Κείμενο 1

Η κουλτούρα του διαλόγου

Το παρακάτω διασκευασμένο κείμενο του Θωμά Καραγκιοζόπουλου δημοσιεύθηκε στις 8 Δεκεμβρίου 2018 στον ιστοχώρο www.parallaxima.gr. Αναφέρεται σε περιπτώσεις που ο διάλογος απαξιώνεται από τα άτομα και δεν προωθείται η κουλτούρα του διαλόγου.

Πολλές φορές στον δημόσιο διάλογο κυριαρχεί μια στάση όπου ο αντίλογος απαξιώνεται, υπάρχει μια θεώρηση της κοινωνικής πραγματικότητας γεμάτη γενικότητες και ανακρίβειες, μια ισοπεδωτική αντίληψη που λέει ότι όλοι είναι ίδιοι και μια προσπάθεια δημιουργίας εντυπώσεων.[...]

Από τα πιο αντιπαραγωγικά για τον διάλογο πράγματα είναι όταν λέγονται ανακρίβειες και χονδροειδή ψεύδη είτε ασυνείδητα, είτε, ακόμη χειρότερα, εν γνώσει και προκαλούν τέτοια εντύπωση, ώστε φαντάζουν αδιάψευστες αλήθειες. Έτσι, **όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης**, είναι σχεδόν νομοτελειακό ότι θα αναπαράγει αυτό το μοντέλο απέναντι σε πολλά ζητήματα με την ίδια ισοπεδωτική στάση. Με τον τρόπο αυτό καλλιεργείται, τόσο στους μεγάλους, όσο και στα παιδιά, μια κουλτούρα που είναι αντι-διαλογική και μια πεποίθηση πως κάθε φορά η συζήτηση-αντιπαράθεση θα γίνεται με όρους εντυπωσιασμού, με επιθετική ρητορική και δογματικές απόψεις.[...]

Έχω συναντήσει γονείς να απαντούν σε απορίες παιδιών τους με τις φράσεις «δεν αλλάζει τίποτε», «όλοι είναι ίδιοι» και κάπου εκεί τελειώνει η συζήτηση. Ο γονιός που δε θα καθίσει να μιλήσει σοβαρά με το παιδί του και δεν θα του εξηγήσει τι σημαίνει να είσαι διαφορετικός και πώς μπορείς να είσαι διαφορετικός, δε δίνει σε αυτόν τον νέο άνθρωπο τα απαραίτητα ερεθίσματα, για να αρχίσει να διαμορφώνει μια κριτική στάση απέναντι σε ζητήματα της καθημερινότητας και ευρύτερα της κοινωνίας.

Όμως, έχω συναντήσει και μεγάλους σε ηλικία ανθρώπους, οι οποίοι, ζαλισμένοι μέσα στην καθημερινότητά τους και έχοντας αποφύγει να αντιληφθούν το πώς πρέπει να συμπεριφέρεται ένας πολίτης σε μια οργανωμένη κοινωνία και ποια ποιοτικά χαρακτηριστικά πρέπει να διαθέτει, καταφεύγουν στην εύκολη – ανέξοδη πρακτική να θεωρούν και να λένε πως «για όλα φταίνε οι άλλοι και ποτέ οι ίδιοι». Αυτοί οι άνθρωποι θα έπρεπε να έχουν αποκτήσει την ικανότητα και την ωριμότητα να ασκούν κριτική εκεί που πρέπει, εκεί που υπάρχουν διαπιστωμένες στρεβλές καταστάσεις. **Πολλές φορές η ικανότητα κριτικής τους εξαντλείται στη συμπεριφορά των**

14440

νέων ανθρώπων και σε πικρόχολα σχόλια περί έλλειψης σεβασμού. Όμως, αυτή η έλλειψη, όταν υπάρχει, πηγάζει από τους μεγάλους, είναι οι ίδιοι που δεν κατάφεραν να τη διδάξουν στα παιδιά τους και είναι τα παιδιά τους που δεν κατάφεραν να τη διδάξουν στους νέους. **Οπότε, πώς κατηγορείς τους νέους για κάτι που δεν έχουν διδαχθεί; [...]**

Η αντίληψη «εγώ τα ξέρω όλα, εσύ δεν ξέρεις τίποτε» θα μπορούσε να είναι ελληνικής έμπνευσης. Δεν είναι φράση που τη λες πάνω στα νεύρα σου, αλλά αποτελεί εμπεδωμένη προσωπική αντίληψη πως το κέντρο του κόσμου είσαι εσύ και οι υπόλοιποι απλώς υπάρχουν, για να επιβεβαιώνουν την ύπαρξή σου. Είναι το απαύγασμα¹ μιας θεωρίας, που διυλίζει² ως περιττά όσα δεν συμφωνούν με τα δικά σου πιστεύω και αντιβαίνουν σε όσα θεωρείς δεδομένα. Μια εν πολλοίς δογματική θέση απέναντι στα πράγματα, που δείχνει ότι ο δογματισμός δεν αποτελεί προνόμιο της θρησκευτικής πίστης.

Κείμενο 2

Η γλώσσα μου

Το ποίημα ανήκει στον Τίτο Πατρίκιο και περιλαμβάνεται στη συλλογή «Η ηδονή των παρατάσεων» (εκδόσεις Κέδρος, 1998).

Τη γλώσσα μου δεν ήταν εύκολο
να τη φυλάξω
ανάμεσα σε γλώσσες που πήγαιναν να
την καταβροχθίσουν
όμως στη γλώσσα μου συνέχιζα πάντα
να μετρώ
στη γλώσσα μου έφερνα τον χρόνο στα
μέτρα του κορμιού
στη γλώσσα μου πολλαπλασίαζα την
ηδονή ως το άπειρο
μ' αυτή ξανάφερνα στον νου μου ένα
παιδί
με άσπρο σημάδι από πετριά στο κου-

¹απάγασμα: θετικό καταστάλαγμα, πολύτιμο αποτέλεσμα, σημαντική απόληξη

² διυλίζω : επεξεργάζομαι, φιλτράρω

ρεμένο του κεφάλι.

Πάσχιζα να μη χάσω ούτε μια της

λέξη

γιατί σ' αυτή τη γλώσσα μου μιλούσαν

κι οι νεκροί.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία σε 50-60 λέξεις τις περιπτώσεις στις οποίες δεν καλλιεργείται ο διάλογος, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας καταλήγει σε ένα συμπέρασμα. Ποιο είναι αυτό (μονάδες 4) και από ποιες λογικές σκέψεις απορρέει (μονάδες 6);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Να επιλέξεις τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1. «όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης» (παράγραφος 2) στη φράση η λέξη «αντιπαράθεσης» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

α. συνεννόησης

β. συζήτησης

γ. αντιδικίας

δ. διαφωνίας

14440

2.«Πολλές φορές η ικανότητα κριτικής τους εξαντλείται στη συμπεριφορά των νέων ανθρώπων» (παράγραφος 4):στη φράση «εξαντλείται» η λέξη στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. αξιοποιείται
- β. εντοπίζεται
- γ. παρατηρείται
- δ. επικεντρώνεται

3. Η ρητορική ερώτηση «Οπότε, πώς κατηγορείς τους νέους για κάτι που δεν έχουν διδαχθεί;»(παράγραφος 4) εκφράζει την πρόθεση του πομπού να:

- α. ευαισθητοποιήσει τους γονείς
- β. αναδείξει το θέμα του κειμένου
- γ. δικαιολογήσει τους νέους για το έλλειμμα γόνιμου διαλόγου
- δ. αποδώσει την ποιότητα της συζήτησης στην κοινωνία μας

4. Στην πρόταση «εγώ τα ξέρω όλα, εσύ δεν ξέρεις τίποτε» (παράγραφος 5) πρόθεση του πομπού είναι να:

- α. αποδοκιμάσει τον αποδέκτη του μηνύματος
- β. επικρίνει τον αποδέκτη του μηνύματος
- γ. ειρωνευτεί τον αποδέκτη του μηνύματος
- δ. υποβιβάσει/μειώσει τον αποδέκτη του μηνύματος

5.Η επιλογή «Δεν είναι φράση που τη λες πάνω στα νεύρα σου» (παράγραφος 5) από τον πομπό παραπέμπει:

- α. στη γλώσσα των νέων
- β. στον προφορικό λόγο
- γ. στον γραπτό λόγο
- δ. σε ειδικό λεξιλόγιο

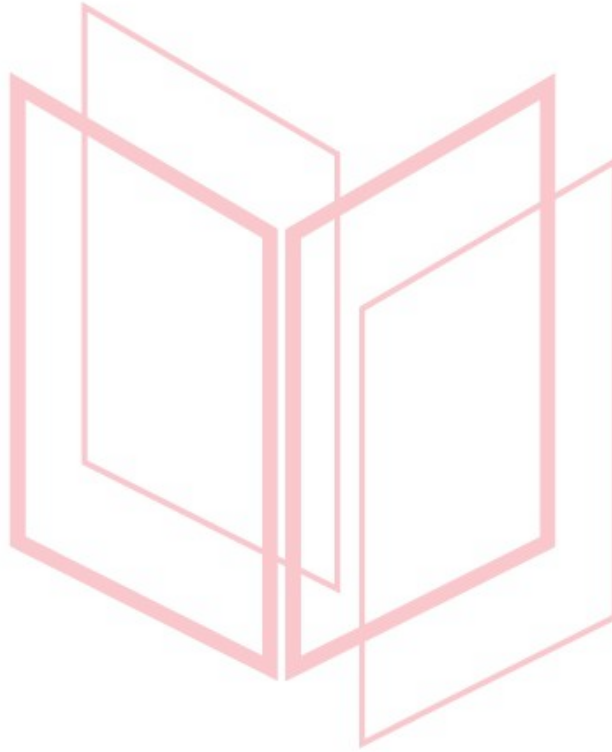
Μονάδες 15

14440

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις με στοιχεία του Κειμένου 2 τη σχέση που έχει το ποιητικό υποκείμενο με τη γλώσσα (μονάδες 10) και να εκφράσεις τη συμφωνία ή διαφωνία σου με αυτή του τη στάση (μονάδες 5). Η απάντησή σου να εκτείνεται σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

αθιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14440-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Περιπτώσεις που δεν καλλιεργείται ο διάλογος:

- Γονείς: η επικοινωνία με τα παιδιά τους δεν είναι ουσιαστική και περιορίζεται σε επιφανειακές εκτιμήσεις για τους άλλους. Δεν προκαλούν ερεθίσματα για διαμόρφωση κριτικής στάσης.
- Ηλικιωμένοι άνθρωποι: αποφεύγουν να αντιληφθούν την ορθή συμπεριφορά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά ενός πολίτη και οδηγούνται σε απλοϊκές εξηγήσεις που αποδίδουν ευθύνες στους άλλους ή και στους νέους ανθρώπους επικρίνοντάς τους για έλλειψη σεβασμού.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Συμπέρασμα: Με τον τρόπο αυτό καλλιεργείται, τόσο στους μεγάλους, όσο και στα παιδιά, μια κουλτούρα που είναι αντι-διαλογική και μια πεποίθηση πως κάθε φορά η συζήτηση-αντιπαράθεση θα γίνεται με όρους εντυπωσιασμού, με επιθετική ρητορική και δογματικές απόψεις.

Λογικές σκέψεις: α) όταν λέγονται ανακρίβειες και χονδροειδή ψεύδη...ώστε φαντάζουν αδιάψευστες αλήθειες.

β) όταν το κοινό εκπαιδεύεται για χρόνια σε αυτόν τον τρόπο αντιπαράθεσης ...θα αναπαράγει αυτό το μοντέλο απέναντι σε πολλά ζητήματα με την ίδια ισοπεδωτική στάση.

14440-Λύση

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. β

2. δ

3. γ

4. γ

5. β

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο αισθάνεται πως η γλώσσα του κινδυνεύει να αφανισθεί ή να αλλοιωθεί και αναγνωρίζει ότι είναι δύσκολο να τη διαφυλάξει, γιατί όπως λέει «δεν ήταν εύκολο / να τη φυλάξω / ανάμεσα σε γλώσσες που πήγαιναν να / την καταβροχθίσουν». Ωστόσο, όπως δηλώνει και η συνεχής χρήση των ρημάτων σε παρατατικό, βρίσκεται σε μια αδιάκοπη προσπάθεια και εγρήγορση, για να τη διατηρήσει. Γι' αυτό τον λόγο «συνέχιζε πάντα να μετρά, έφερνε τον χρόνο στα μέτρα του κορμιού, πολλαπλασίαζε την ηδονή και ξανάφερνε στο νου του ένα παιδί», πράξεις που επιβεβαιώνουν την ύπαρξή του μέσα από τη σχέση με τη γλώσσα. Η στάση του αιτιολογείται στους δυο τελευταίους στίχους, καθώς δηλώνει ρητά ότι την υπερασπίζεται και μοχθεί για αυτό («πάσχιζα»), αφού πρόκειται για τη γλώσσα των προγόνων του («τη γλώσσα μου μιλούσαν κι οι νεκροί»). Θεωρεί ύψιστο χρέος και ευθύνη την προάσπισή της.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να συμφωνεί, αν συμερίζεται τη στάση του ποιητικού υποκειμένου για τη γλώσσα, αφού στις μέρες μας υπάρχουν παράγοντες (όπως η παγκοσμιοποίηση, η τεχνολογία κ.ά.) που επιβεβαιώνουν την αγωνία του.

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να διαφωνεί, καθώς ενδέχεται να θεωρεί ότι η ελληνική γλώσσα διαθέτει τους αμυντικούς μηχανισμούς, ώστε να επιβιώσει και να παραμείνει αλώβητη, όπως άλλωστε συνέβη και στο παρελθόν.

Κείμενο 1

Η γλώσσα μας σήμερα

Το κείμενο που ακολουθεί είναι άρθρο του ομότιμου καθηγητή της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών, κ. Γεωργίου Ι. Σπανού. Το γνωστικό αντικείμενο του συγγραφέα είναι η Διδακτική Μεθοδολογία και η Αξιολόγηση του Προγράμματος Σπουδών Γλώσσας και Λογοτεχνίας. Δημοσίευσε το άρθρο τον Φεβρουάριο του 2020 στην εβδομαδιαία εφημερίδα «Αμαρυσία».

Η ελληνική γλώσσα με τον λεξιλογικό πλούτο και με την εκφραστική δύναμή της δημιούργησε αξιόλογα μνημεία λόγου και πολιτισμού. Παράλληλα, προσέφερε σε όλες τις γλώσσες του κόσμου βασικούς όρους για την επιστήμη, για την τέχνη και τον φιλοσοφικό στοχασμό. Στην πορεία του χρόνου, βέβαια, και η **ελληνική γλώσσα δανείστηκε δημιουργικά**, και όχι μόνο, λέξεις από άλλες γλώσσες, χωρίς να χάσει την ταυτότητά της.

Οι κοινωνικές συνθήκες και τα μέσα επικοινωνίας σήμερα, όμως, είναι διαφορετικά από άλλοτε. Στην εποχή μας, η επαφή μεταξύ των λαών είναι πολύ εύκολη. Η παγκοσμιοποίηση έχει κάνει όλη την υφήλιο μια γειτονιά. Με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή, την τηλεόραση και το ραδιόφωνο ενημερωνόμαστε πολύ γρήγορα για ό,τι συμβαίνει σε κάθε σημείο της γης. Παράλληλα, η διαφήμιση, το εμπόριο και ο οικονομικός ανταγωνισμός οδηγούν τους ανθρώπους **στο κυνήγι του κέρδους**. Αυτή η νέα κατάσταση δεν έχει μόνο θετικά στοιχεία. Για τη γλώσσα, ιδίως των μικρών πληθυσμιακά λαών, συνιστά δοκιμασία, αποτελεί μεγάλο κίνδυνο.

Ο κίνδυνος αυτός, συγκεκριμένα, συνίσταται στο ότι οι συνθήκες της σημερινής ζωής, και ιδιαίτερα το εμπορικό πνεύμα, επηρεάζουν αρνητικά την αφομοιωτική ικανότητα της γλώσσας μας. Η τάση για ευκολία, η κυριαρχία όρων της τεχνολογίας και του διαδικτύου, τα διαφημιστικά κόλπα και η έγχρωμη εικόνα ωθούν τον άνθρωπο στον μιμητισμό, στην αντιγραφή ξένων προτύπων και γλωσσικών στοιχείων. Το αποτέλεσμα όλων αυτών είναι να αλλοιώνεται το γλωσσικό αίσθημα που διαμόρφωσε ο νεοέλληνας μιλώντας και ακούοντας τη μητρική γλώσσα. Δεχθήκαμε, για παράδειγμα, πλήθος λέξεων που συνδέονται με τη χρήση του ηλεκτρονικού υπολογιστή, τον οποίο εντάξαμε στο λεξιλόγιό μας ως computer. Επίσης, εκατοντάδες λέξεις που συνδέονται με το φαγητό, όπως το φαστφουντ – σαργκέτι – χάμπουργκερ – τοςτ – φραπουτσίνο, ή το ντύσιμο, όπως στάιλ – τζιν – μίνι – γιούνισεξ, εντάχθηκαν στο λεξιλόγιό μας. Ακόμα, πλήθος πινακίδων

14441

ελληνικών καταστημάτων και εμπορικών κέντρων φέρουν ξενόγλωσσες επιγραφές. Το χειρότερο, μάλιστα, είναι ότι κατασκευάσαμε λέξεις που δείχνουν ότι το γλωσσικό αισθητήριό μας επιτρέπει αβασάνιστους σχηματισμούς π.χ. σουβλακερί, γυράδικο, φαστφουντάδικο, προμοτάρω κ. ά. Για ποιους λόγους, όμως δανειζόμαστε λέξεις από τις άλλες γλώσσες; Πολλοί θα απαντήσουν ότι ως λαός έχουμε την ανάγκη να συμβαδίζουμε με την εποχή μας, να μη θεωρηθούμε οπισθοδρομικοί, γι' αυτό και χρησιμοποιούμε επιδεικτικά το λεξιλόγιο άλλων γλωσσών. Η τάση μας για μοντερνισμό και η ξενομανία μάς οδηγούν στο να χρησιμοποιούμε ξένες λέξεις και εκφράσεις, ενώ έχουμε τις αντίστοιχες ελληνικές. Πολλοί επαγγελματίες, επίσης και έμποροι τουριστικών ειδών πιστεύουν ότι το αγοραστικό κοινό, βλέποντας ξενόγλωσσες επιγραφές, εντυπωσιάζεται και προτιμά τα προϊόντα των καταστημάτων τους.

Όλα αυτά σημαίνουν, όπως γίνεται αντιληπτό, ότι υπάρχουν προβλήματα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε, χωρίς όμως να χάσουμε την επικοινωνία μας με τους άλλους λαούς, **που είναι ευλογία**. Πρέπει, κυρίως, να αποκτήσουμε **πιο «στέρεη» γλωσσική παιδεία**. Να επιδιώκουμε, δηλαδή να σπουδάζουμε συστηματικά την προφορική και τη γραπτή μητρική γλώσσα μας. Έτσι, θα έχουμε τη δυνατότητα να μην αποδεχόμαστε εύκολα ξένους όρους παραμερίζοντας ελληνικές λέξεις ικανές να αποδώσουν τις σύγχρονες επικοινωνιακές και τεχνολογικές περιστάσεις.

Τελειώνοντας, μπορούμε να επισημάνουμε ότι είναι ανάγκη **να εργαστούμε για την ουσιαστικότερη επικοινωνία μεταξύ των λαών και την εκμάθηση ξένων γλωσσών** με τρόπο που δεν θα μειώνει τη γλωσσική μας αντίσταση. Αυτό θα επιτευχθεί, αν όλοι οι παιδευτικοί παράγοντες – οικογένεια, σχολείο, ΜΜΕ – σέβονται τη μητρική γλώσσα και παρέχουν στους νέους πρότυπα προφορικού και γραπτού λόγου αντιπροσωπευτικά της αξίας της.

Κείμενο 2

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ **Νύχτες**

Το ποίημα είναι του Κώστα Μόντη από τη συλλογή «Τα τραγούδια της ταπεινής ζωής» (Λευκωσία 1954).

Καλά, θ' απορροφήσουν κάτι από την έγνοια σου
η μέρα, η κίνηση, η δουλειά σου, οι φίλοι,
και θα μπορέσεις ύστερα να πας
σε κάνα θέατρο ή κέντρον ή όπου αλλού.
Όμως όταν τελειώσουν όλα

14441

τα θέατρα και τα κέντρα κλείσουν,
και πουν οι φίλοι καληνύχτα,
και πρέπει να γυρίσεις πια στο σπίτι, τι θα γίνει;
Το ξέρεις πως σκληρή, αδυσώπητη
σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια.
Θα 'σαι μονάχος.
Και τότες θα λογαριαστείτε.
Θες ή δε θες θα μπουν κάτω όλα, να λογαριαστείτε.
Θα 'σαι μονάχος
κι ανυπεράσπιστος απ' τα θέατρα και τα κέντρα,
κι απ' τη δουλειά σου και τους φίλους.
Σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια.
Θά 'ρθεις, δεν γίνεται. Είν' τόσο σίγουρη γι' αυτό, και περιμένει.
Είναι στο σπίτι και σε περιμένει.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 50-60 λέξεις να αποδώσεις τον κίνδυνο, ο οποίος, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, απειλεί τις γλώσσες των μικρών πληθυσμιακά λαών, επομένως και της χώρας μας, και τον λόγο που κατά βάση τον δημιουργεί.

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας επιλέγει, ανάμεσα σε άλλους τρόπους ανάπτυξης των απόψεών του, τα παραδείγματα. Τι είδους παραδείγματα είναι αυτά (μονάδες 5) και ποιο σκοπό εξυπηρετούν (μονάδες 5);

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

η ελληνική γλώσσα δανείστηκε δημιουργικά (παράγραφος 1)

στο κυνήγι του κέρδους (παράγραφος 2)

που είναι ευλογία (παράγραφος 4)

πιο «στέρεη» γλωσσική παιδεία (παράγραφος 4)

14441

να εργαστούμε για την ουσιαστικότερη επικοινωνία μεταξύ των λαών και την εκμάθηση ξένων γλωσσών (παράγραφος 5)

Να γράψεις μια συνώνυμη λέξη ή φράση για καθεμιά από τις παραπάνω υπογραμμισμένες λέξεις του κειμένου, προκειμένου οι φράσεις από μεταφορικό λόγο να εκφράζουν κυριολεξία. (Μπορείς να αλλάξεις το γραμματικό γένος της υπογραμμισμένης λέξης, για παράδειγμα αντί για ουσιαστικό να βάλεις επίθετο κ.ά.).

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η ποιητική φωνή προειδοποιεί τον αναγνώστη για μια αναμέτρηση που τον περιμένει. Τι είδους αναμέτρηση είναι αυτή, σύμφωνα με το περιεχόμενο του Κειμένου 2 και πόσο εύκολη φαίνεται να είναι; Να διατυπώσεις σε 100-150 λέξεις την ερμηνεία σου.

Μονάδες 15

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14441-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο κίνδυνος, ο οποίος, κατά τον συγγραφέα του Κειμένου 1, απειλεί τις γλώσσες των μικρών πληθυσμιακά λαών είναι ότι επηρεάζεται η αφομοιωτική τους ικανότητα. Ο λόγος που κατά βάση δημιουργεί τον κίνδυνο αυτό είναι το εμπορικό πνεύμα της εποχής και η τάση του κέρδους. Ειδικότερα, η γλώσσα μας αντιγράφει ξένες λέξεις και εκφράσεις, με αποτέλεσμα να αλλοιώνεται.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3^η παράγραφο του Κειμένου 1 ο συγγραφέας χρησιμοποιεί παραδείγματα ξένων λέξεων που χρησιμοποιούμε στο καθημερινό μας λεξιλόγιο και παραδείγματα λέξεων που κατασκευάζουμε με τρόπο που να φαίνεται ότι το γλωσσικό αισθητήριό μας επιτρέπει αβασάνιστους σχηματισμούς.

Σκοπός των παραδειγμάτων είναι να αποδειχθεί η αρνητική επιρροή που ασκείται σήμερα στην αφομοιωτική ικανότητα της γλώσσας μας και το αποτέλεσμα που είναι η αλλοίωση του γλωσσικού αισθήματος.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- η ελληνική γλώσσα χρησιμοποίησε δημιουργικά
- στην επιδίωξη του κέρδους
- που είναι πολύ θετική
- πιο αποτελεσματική (συστηματική) γλωσσική παιδεία.
- να καταβάλουμε προσπάθεια (κόπο) για την ουσιαστικότερη επικοινωνία μεταξύ των λαών και την εκμάθηση ξένων γλωσσών

14441-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο προειδοποιεί τον αναγνώστη ότι η αναμέτρηση με την έγνοια είναι σκληρή και δεν μπορεί να την αποφύγει, τον περιμένει στο σπίτι να αναμετρηθούν, όταν θα είναι μόνος. Σε όλη τη διάρκεια της μέρας προσπαθεί να ξεφύγει αναζητώντας διέξοδο στην κίνηση, την εργασία του και τις συναναστροφές με φίλους, πηγαίνοντας σε θέατρα ή άλλα κέντρα διασκέδασης. Ωστόσο, στο σπίτι είναι μόνος, στο κρεβάτι παρέα του είναι η έγνοια, αυτή θα απασχολεί το μυαλό του. Η επανάληψη του στίχου «Θα 'σαι μονάχος» και του στίχου «Σε περιμένει στο κρεβάτι σου η έγνοια» επιτονίζει την καταλυτική δύναμη της έγνοιας, η οποία βασανίζει τον άνθρωπο παρά τις αγωνιώδεις προσπάθειες που καταβάλει, για να γλυτώσει, να ξεφύγει από αυτήν. Το ποιητικό υποκείμενο αποφεύγει να συγκεκριμενοποιήσει την «έγνοια», αφήνοντας έτσι ανοιχτή την ερμηνεία της και άρα την πρόσληψη του ποιήματος.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Μόδες και ερωτήματα: Από τα ρούχα ως τα τραγούδια

Το κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο του Νότη Μαυρουδή και δημοσιεύθηκε στις 5 Φεβρουαρίου 2019 στον ιστότοπο www.oqdao.gr.

Συχνότατα ακούμε «Αυτό είναι της μόδας» ή άλλες φορές το «μόδα είναι θα περάσει», τυπικές φράσεις των εποχών, τις οποίες χρησιμοποιούμε, όταν θέλουμε να αναγνωρίσουμε μια ομαδική συνήθεια για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, μια συνήθεια που επηρεάζει όχι μόνο την ένδυση και υπόδηση, αλλά και ιδέες, κοινωνικές συμπεριφορές και πολιτιστικές εκφάνσεις. Συνήθεια που έρχεται, φεύγει και συχνότατα επανέρχεται... Η μόδα υπάρχει στα πάντα. Στα παντός είδους προϊόντα γυναικείας και ανδρικής κατανάλωσης, στα σουξέ της δισκογραφικής βιομηχανίας, στα ευπώλητα βιβλία, στην κινητή τηλεφωνία και σε κάθε τι που καταναλώνεται μαζικά στην αγορά. Έτσι ήταν, έτσι είναι, έτσι θα είναι, ο κανόνας που καθορίζει τη ζωή μας.

Η κάθε μόδα έχει σχεδόν... ως αξίωμά της το να μην διαρκεί πολύ, ώστε να υπάρχει πάντα η ανάγκη να ανανεωθεί, να αναθεωρηθεί και να επανατοποθετηθεί ως προϊόν. **Επομένως**, ένα βασικό χαρακτηριστικό της μόδας είναι να έρχεται, να παρέρχεται και να επανέρχεται με διαφορετική μορφή. **Να κάνει** τον κύκλο της ως όμορφο προϊόν και να εξαφανίζεται μόλις παρουσιάσει κηλίδες παλιομοδίτικης... σκουριάς και «μυρίσει» πως είναι ξεπερασμένη.[...]

Αυτές λοιπόν οι αναβιώσεις μιας μόδας μετά από χρόνια ή η επιστροφή σε αισθητικές παλαιότερων εποχών και όλα αυτά τα χρονικά πηγαινέλα, διακινούνται - λένε- σύμφωνα με το τι ζητάει ο κόσμος, πλήρως αβέβαιη και αμφίβολη διαβεβαίωση. Οι βιομηχανίες της γυναικείας μόδας, των τραγουδιών, των αυτοκινήτων κ.λ.π. δε θα περιμένουν το τι θέλει ο κόσμος, αλλά θα συνδυάσουν και θα προετοιμάσουν το κλίμα και την περιρρέουσα ατμόσφαιρα της εποχής, καθώς και τις τάσεις που συχνά οσφραίνονται και επιβάλλουν οι βιομηχανικοί σχεδιαστές μέσω των επιλογών τους.[...]

Εάν εξετάσουμε μάλιστα τα τραγούδια της μόδας συναντάμε ό,τι πιο ελαφρύ, ρηχό, άχρωμο και αποκρουστικό. Στηρίχτηκε στο θέαμα, στα εξωμουσικά στοιχεία και

14442

στην αναγκαία τηλεοπτική προβολή, για να φανούν κυρίως και όχι για να ακουστούν.[...]

Η μόδα είναι ανθρώπινη ανάγκη και η αναγκαιότητα της ανανέωσής της είναι αυτή που κυρίως συμβάλει στην μετεξέλιξή της σε κεντρικό κοινωνικό στοιχείο που κινεί την πρόοδο. Όσο η μόδα περιέχει εντός της πνευματικά στοιχεία, βοηθάει τον κόσμο να αναζητήσει μια καλύτερη ποιότητα ζωής. Όταν γίνεται έρμαιο και παιχνίδι του χρήματος, θα καταντήσει μίζερη.

Κείμενο 2

[Ύμνος δοξαστικός για τις γυναίκες π' αγαπούμε] (απόσπασμα)

Το παρακάτω ποίημα είναι του Νίκου Εγγονόπουλου και ανήκει στην ποιητική συλλογή: Έλευσις, 1948

[...] έχουνε οι γυναίκες π' αγαπούμε θεία την ουσία

κι όταν σφιχτά στην αγκαλιά μας

τις κρατούμε

με τους θεούς κι εμείς γινόμαστ' όμοιοι

στηνόμαστε ορθοί σαν άγριοι πύργοι

τίποτε δεν είν' πια δυνατό να μας κλονίση

με τα λευκά τους χέρια

αυτές

γύρω μας γαντζώνουν

κι έρχονται όλοι οι λαοί

τα έθνη

και μας προσκυνούνε

φωνάζουν

αθάνατο

στους αιώνες

τ' όνομά μας

γιατί οι γυναίκες π' αγαπούμε

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

αθμπινίσις

την μεταδίνουν
και σ' εμάς
αυτή
τη θεία τους
ουσία.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Πώς μπορεί να εννοηθεί η μόδα, σύμφωνα με τον συγγραφέα του Κειμένου 1, ποια τα πεδία στα οποία εκτείνεται και ποιο είναι το βασικό της γνώρισμα; (50-60 λέξεις).

Μονάδες 10

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Επομένως, να κάνει: Εξήγησε με συντομία με ποιον τρόπο ο σύνδεσμος και η υποτακτική έγκλιση συμβάλλουν στη συνοχή του λόγου στη δεύτερη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«μυρίσει» πως είναι ξεπερασμένη (2^η παράγραφος), όλα αυτά τα χρονικά πηγαινέλα (3^η παράγραφος), τις τάσεις που συχνά οσφραίνονται... (3^η παράγραφος): Να κάνεις τις απαραίτητες αλλαγές στις παραπάνω υπογραμμισμένες φράσεις του Κειμένου 1, ώστε η λειτουργία της γλώσσας από μεταφορική να γίνει κυριολεκτική. Να προσέξεις ώστε να μην αλλάξει το νόημα στο γλωσσικό περιβάλλον των προτάσεων στις οποίες υπάγονται οι ζητούμενες φράσεις.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια στάση υιοθετεί στο Κείμενο 2 το ποιητικό υποκείμενο απέναντι στη γυναίκα (μονάδες 10) και ποιες σκέψεις σου δημιουργεί αυτή η στάση; (μονάδες 5) Ανάπτυξε σε 100 – 150 λέξεις την απάντησή σου.

Μονάδες 15

14442-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η μόδα εννοείται ως ομαδική συνήθεια για συγκεκριμένη χρονική περίοδο, που επηρεάζει όχι μόνο την ένδυση και υπόδηση, αλλά και ιδέες, κοινωνικές συμπεριφορές και πολιτιστικές εκφάνσεις.

Εκτείνεται σε όλα τα πεδία:

- Στα παντός είδους προϊόντα γυναικείας και ανδρικής κατανάλωσης,
- στα σουξέ της δισκογραφικής βιομηχανίας,
- στα ευπώλητα βιβλία,
- στην κινητή τηλεφωνία
- σε κάθε τι που καταναλώνεται μαζικά στην αγορά.

Βασικό της γνώρισμα είναι η μικρή της διάρκεια, ώστε να υπάρχει πάντα η ανάγκη να ανανεωθεί, να αναθεωρηθεί και να επανατοποθετηθεί ως προϊόν. Στηρίζεται στην ανθρώπινη ανάγκη για ανανέωση και εξέλιξη.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η διαρθρωτική λέξη «**επομένως**» συμβάλλει στη συνοχή των νοημάτων της 2^{ης} παραγράφου. Εισάγει το συμπέρασμα των στοιχείων της μόδας που ανέφερε ο συντάκτης του Κειμένου 1 στην πρώτη περίοδο της παραγράφου και καταλήγει στο βασικό χαρακτηριστικό της μόδας.

14442-Λύση

Ακόμη, με την έγκλιση «**να κάνει** τον κύκλο της» που τίθεται στην αρχή της περιόδου, ενώνει, συνοψίζει νοηματικά τις υποτακτικές εγκλίσεις που προηγήθηκαν (να έρχεται, να παρέρχεται και να επανέρχεται). Με τη ρηματική αναφορά ως συνοχικό δεσμό επιτυγχάνεται η συνοχή του λόγου.

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- «μυρίσει» πως είναι ξεπερασμένη (2η παράγραφος): γίνει (ευρέως) αντιληπτό πως είναι ξεπερασμένη
- όλα αυτά τα χρονικά πηγαινέλα (3η παράγραφος): η επαναφορά της αισθητικής παλαιότερων ετών με την προσθήκη σύγχρονων στοιχείων
- τις τάσεις που συχνά οσφραίνονται... (3η παράγραφος): τάσεις που διαισθάνονται πως θα έχουν απήχηση στο κοινό

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο εκθειάζει τη γυναικεία φύση. Έχουν οι γυναίκες, μάλιστα, θεϊκή ουσία, με αποτέλεσμα, όταν τις κρατούν οι άνδρες σφιχτά στην αγκαλιά τους, να γίνονται όμοιοι με τους θεούς. Το ποιητικό υποκείμενο θεωρεί πως χάρη στις γυναίκες οι άνδρες αποκτούν τέτοια μεγάλη δύναμη που κανείς και τίποτε δεν μπορεί να τους κλονίσει. Η γυναικεία θεϊκή ουσία (πιθανόν το ποιητικό υποκείμενο να αναφέρεται στα γυναικεία συναισθήματα, την αγάπη, το θαύμα της αναπαραγωγής που διατηρεί το ανθρώπινο γένος) μεταδίδεται με το άγγιγμα, γεγονός που εξωθεί όλους τους λαούς να προσκυνούν και να φωνάζουν το όνομά τους, καθιστώντας το αθάνατο. Το ποιητικό υποκείμενο, προκειμένου να εξυμνήσει τη γυναικεία υπόσταση και να τονίσει την προσφορά των γυναικών στο ανθρώπινο είδος, αξιοποιεί με παραστατικό τρόπο στοιχεία υπερρεαλιστικά, παρομοιώσεις (στην όμαστε σαν άγριοι πύργοι), μεταφορές (θεϊκή ουσία των γυναικών).

Ο/Η μαθητής/τρια μπορεί να τοποθετηθεί θετικά ή αρνητικά απέναντι σε αυτή την στάση του ποιητικού υποκειμένου. Αυτό εξαρτάται από τα βιώματά του/της και τη διαφορετική πρόσληψη του μηνύματος του ποιήματος. Ωστόσο, πρέπει να αιτιολογηθεί κάθε απάντηση.

14443

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

Κείμενο 1

[Τα πρότυπα των νέων]

Το παρακάτω κείμενο υπογράφεται από την Κατερίνα Σώκου, δημοσιογράφο που ζει στην Αμερική. Έχει δημοσιευθεί στη στήλη «Απόψεις» της εφημερίδας Καθημερινή στις 23.1.2019.

Ήταν το θέμα της έκθεσης εκείνη τη χρονιά στις Πανελλαδικές Εξετάσεις. Η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι, αν είναι να έχει κανείς πρότυπα, ας είναι υψηλά: χωρίς να είμαι θρησκευόμενη –κάτι που φρόντισα να επισημάνω–, πρότεινα τον Ιησού Χριστό, που κήρυξε την αγάπη για τον πλησίον. Ούτε σε επαναστάτες αναφέρθηκα ούτε σε εθνικά σύμβολα. Ούτε καν στους σταρ της σοουμπίζ! Δεν κέρδισα φίλους σε κανένα στρατόπεδο: Πήρα έναν μέτριο βαθμό, ο οποίος ήταν τελικά το καλύτερο δώρο, γιατί βρέθηκα στο Ιστορικό Ιωαννίνων – μακάρι να μπορούσα να πω ότι το έκανα επίτηδες, αλλά μάλλον ήμουν εκτός κλίματος.

Ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια: Υποψήφια για 10 βραβεία Όσκαρ η ταινία «The Favorite» του σκηνοθέτη Γιώργου Λάνθιμου. Στους ημιτελικούς του αυστραλιανού Open ο τενίστας Στέφανος Τσιτσιπάς. Δύο Έλληνες που, ξεκινώντας από την Ελλάδα, με ελληνικά βιώματα και περιορισμούς και όχι από το Λος Άντζελες ή την Ελβετία, φτάνουν στην κορυφή του αντικειμένου τους. Ο κόσμος θαυμάζει το κατόρθωμά τους, χωρίς να ασχολείται ιδιαίτερα με την καταγωγή τους. Αλλά εμείς ξέρουμε: είναι δύο από εμάς, τους Έλληνες, που αντιμετωπίζουμε αντίστοιχους περιορισμούς και δυσκολίες, και γι' αυτό μιλούν στην καρδιά. Είναι ώρα να μιλήσουν και στο μυαλό, να γίνουν πρότυπα για το νέο μοντέλο του δημιουργικού και επιτυχημένου επαγγελματία. Εκείνου που είναι διεθνώς ανταγωνιστικός, ακριβώς επειδή δουλεύει σκληρά, αλλά και επειδή έχει ένα μεγάλο όραμα και, για να το υπηρετήσει, δεν διστάζει να ανοίξει τα φτερά του στο εξωτερικό και βήμα βήμα να φτάσει να αξιοποιεί τους καλύτερους ηθοποιούς του Χόλυγουντ ή να προπονείται στις καλύτερες σχολές τένις του κόσμου. [...]

Κείμενο 2

[Αγαπούλα]

Το κείμενο είναι απόσπασμα από το βιβλίο της Μαρίας Κέντρου-Αγαθοπούλου: Η παραίτηση, Κέδρος, 2002.

Ένα πρωί, στην αυλή της, που έσκιζε με το τσεκούρι ξύλα για προσάναμμα, ο Γιωργάκης — τρία τέσσερα χρονών —, απ' το απέναντι σπίτι, έβγαλε το κεφαλάκι του από την πόρτα της κουζίνας τους, με όλο το σώμα του μέσα για ν' αποφύγει τον παγωμένο χειμωνιάτικο αέρα, και φώναξε μ' εκείνη την τσιριχτή φωνή που βγάζουν πολλές φορές τα μικρά παιδιά και λες πού τη βρίσκουν τέτοια δύναμη μες στο μικρό τους σώμα, φώναξε λοιπόν «Αγαπούλα, θα σε κάνουμε νύφη».

Όταν τέλειωσε με τα ξύλα και ανέβηκε στο σπίτι, είτε της μητέρας της ότι «αυτό» της φώναξε ο εγγονός της κυρίας Ευτέρπης κι ότι την έσκιαζε εκείνη η τσιριχτή φωνή του παιδιού και σαν να μην κατάλαβε στην αρχή από πού είχε έρθει, όμως, έτσι άξαφνα που είχε σηκώσει το κεφάλι της και κοίταξε απέναντι αφήνοντας καθηλωμένο το τσεκούρι ανάμεσα στη βαθιά σχισμή ενός κούτσουρου, πρόλαβε και είδε εν ριπή οφθαλμού¹ (ή έτσι της φάνηκε;) από πού ερχόταν η φωνή κι άκουσε συγχρόνως μια πόρτα να κλείνει με πάταγο, και μετά τίποτα.

Η μητέρα της, προσπαθώντας να κρύψει τη χαρά της, είπε μάνι μάνι, όμως με κάποια προσποιητή αδιαφορία, «σίγουρα η γιαγιά του η κυρία Ευτέρπη θα το 'βαλε το μωρό να σου φωνάξει έτσι, σε θέλει, φαίνεται, για το γιο της τον Παύλο», κι η Αγαπούλα είπε «μαμά, δεν είσαι με τα καλά σου που θα πάρω έναν άντρα που δεν αγαπώ, εσύ κοίταξε να το βγάλεις αυτό απ' το μυαλό σου, τ' ακούς; πες πως δεν σου το 'πα ποτέ», κι εκείνη δεν τόλμησε να βγάλει άλλη λέξη από το στόμα της.

Όμως, από την άλλη κιόλας μέρα άρχισαν κάτι συχνές επισκέψεις της γειτόνισσας κυρίας Ρωζάνης, και σους πους με τη μητέρα της Αγαπούλας κάτι ψήνανε οι δυο τους, μια υπόθεση σκοτεινή θαρρείς, γιατί η κυρία Ρωζάνη ήταν καπάτσα² προξενήτρα.

ΘΕΜΑΤΑ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια πρόσωπα και για ποιους λόγους, σύμφωνα με τη συγγραφέα του Κειμένου 1, μπορούν να αποτελέσουν πρότυπα για τους νέους σήμερα; (50 λέξεις)

¹ σε μια ματιά (κυριολ.), σε ελάχιστο χρόνο (μεταφ.)

²επιδέξια, έξυπνη και πονηρή που μπορεί να καταφέρει τα πάντα με διάφορα μέσα.

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις τον τρόπο με τον οποίο γίνεται νοηματικά η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Τι πετυχαίνει η συγγραφέας με την επιλογή του πρώτου ενικού προσώπου των ρημάτων στην πρώτη παράγραφο του Κειμένου 1; (μονάδες 10) Γιατί επιλέγει το πρώτο πληθυντικό ρηματικό πρόσωπο στο χωρίο της δεύτερης παραγράφου: «Αλλά εμείς ξέρουμε: είναι δύο από εμάς, τους Έλληνες, που αντιμετωπίζουμε αντίστοιχους περιορισμούς και δυσκολίες, και γι' αυτό μιλούν στην καρδιά» (μονάδες 5);

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις στο Κείμενο 2 τη στάση της Αγαπούλας στο ζήτημα του γάμου (μονάδες 10) εξετάζοντας παράλληλα αν αυτή την αποδέχεται η εποχή μας (μονάδες 5). Να αναπτύξεις την ερμηνεία σου σε 100 - 150 λέξεις.

Μονάδες 15

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14443-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, πρότυπα για τους νέους σήμερα μπορούν να αποτελέσουν ο σκηνοθέτης Γιώργος Λάνθιμος και ο τενίστας Στέφανος Τσιτσιπάς.

Οι λόγοι για τους οποίους αναφέρει αυτές τις δύο προσωπικότητες είναι ότι:

- Είναι Έλληνες που αντιμετώπισαν και ξεπέρασαν δυσκολίες, αναδείχθηκαν επαγγελματικά και διεγείρουν το αίσθημα του θαυμασμού.
- Είναι δημιουργικοί και επιτυχημένοι επαγγελματίες.
- Είναι ανταγωνιστικοί και δουλεύουν σκληρά, έχουν όραμα που το υπηρετούν και δε διστάζουν να δοκιμάσουν τις δυνάμεις τους στο εξωτερικό αξιοποιώντας τις δυνατότητές τους.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η σύνδεση των παραγράφων του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται με:

- Με την επανάληψη της λέξης πρότυπα, η οποία είναι κομβική για τον προβληματισμό του κειμένου.
- Νοηματικά, στην πρώτη παράγραφο αναφέρεται η πρώτη προσπάθεια καθορισμού προτύπου και στη δεύτερη παράγραφο γίνεται ρητά η αναφορά στη δεύτερη προσπάθεια καθορισμού προτύπου για τους νέους (ας κάνω μια δεύτερη προσπάθεια).

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Η συντάκτρια του Κειμένου 1 με τη χρήση του πρώτου ενικού προσώπου των ρημάτων στην πρώτη παράγραφο επιτυγχάνει να χρησιμοποιήσει ως αφόρμηση ένα προσωπικό της βίωμα και να

14443-Λύση

κάνει με αυτόν τον τρόπο το ύφος εξομολογητικό. Ακόμη, δημιουργεί αμεσότητα, οικειότητα και προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη μέσω της παράθεσης της προσωπικής της εμπειρίας.

Στη συνέχεια, με τη χρήση του πρώτου πληθυντικού προσώπου των ρημάτων στη δεύτερη παράγραφο, επιτυγχάνει να εντάξει τον εαυτό της στην ίδια χορεία με τους αναγνώστες και να αποδώσει αισθήματα και σκέψεις που, κατά τη γνώμη της, αντιπροσωπεύουν συνολικά τους Νεοέλληνες. Το α' πληθυντικό πρόσωπο μειώνει την απόσταση πομπού και δέκτη και εκφράζει ένα καθολικό μήνυμα.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Αγαπούλα είναι αρνητική στο ζήτημα του γάμου και αυτό φαίνεται με σαφήνεια στο σημείο που δηλώνει στη μητέρα της: «μαμά, δεν είσαι με τα καλά σου που θα πάρω έναν άντρα που δεν αγαπώ, εσύ κοίταξε να το βγάλεις αυτό απ' το μυαλό σου, τ' ακούς; πες πως δεν σου το 'πα ποτέ». Επίσης, φαίνεται και από την επισήμανση πως την έσκιαξε η τσιριχτή φωνή του παιδιού, όταν της φώναξε «αυτό». Ερμηνεύοντας τη στάση της γίνεται κατανοητό πως ο γάμος δεν ταιριάζει στο δυναμικό της χαρακτήρα (ασχολείται και με εργασίες που προορίζονται για άντρες) και επιθυμεί να παντρευτεί, αφού πρώτα αγαπήσει, όπως λέει και στη μητέρα της. Διαφοροποιείται από το κοινωνικό στερεότυπο εκείνης της εποχής, όταν οι γυναίκες παντρεύονταν από συνοικέσιο και χωρίς να ερωτηθούν για τα αισθήματά τους. Στην εποχή μας, δεν γίνονται γάμοι κατά αυτόν τον τρόπο, η ίδια η γυναίκα έχει τον πρώτο λόγο για την προσωπική της ζωή. Επομένως, η αντισυμβατική στάση της Αγαπούλας γίνεται αποδεκτή στην εποχή μας, αλλά όχι στην εποχή που ζει η ίδια.

Κείμενο 1

Αντηχήσεις

Το κείμενο που ακολουθεί αποτελεί διασκευασμένο άρθρο της ΑμάνταςΜιχαλοπούλου που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα Η Καθημερινή, στις 21.04.2002

«Έχουμε πολλά να πούμε, ας μιλήσουμε». Η διαφημιστική καμπάνια εταιρείας κινητής τηλεφωνίας αντιφάσκει προς τη σύγχρονη πρακτική της επικοινωνίας. Στο μετρό, μέρα-νύχτα, κορίτσια και αγόρια σκυμμένα πάνω από το μικρό πληκτρολόγιο του κινητού τους επικοινωνούν αξιολήλευτα γρήγορα, ασθματικά, καλύτερα από επαγγελματίες στενογράφους. Σ' όλη τη διαδρομή ακούγεται το μονότονο τικ τακ των πλήκτρων, η μέγιστη δεξιοτεχνία της νέας εποχής.

Ακόμη, ωστόσο, και όταν μιλάνε οι άνθρωποι, δε φαίνεται πως έχουν τόσα πολλά να πουν: το πού και πότε συζητάνε, το πόσο. Δε χρειάζεται να είσαι ωτακουστής¹: οι άνθρωποι μιλούν μεγαλόφωνα στο κινητό τους, δε θέλουν να προστατεύσουν τίποτα και κανέναν, ούτε καν τα αισθήματά τους. Μερικές φορές ολόκληρο το βαγόνι βυθίζεται σ' αυτή την παράδοξη επικοινωνία, οι άνθρωποι χάνονται σ' ένα προσωπικό σύμπαν, που με απίθανο τρόπο εκτίθεται στα μάτια όλων.

Έχουμε στα αλήθεια πολλά να πούμε; Τι τάξεως θέματα μάς ενδιαφέρει να συζητήσουμε; Ας μιλήσουμε, που λέει και η διαφήμιση, αλλά γιατί και πώς; Ζούμε στην πιο επικοινωνιακή εποχή και κατά παράδοξο τρόπο η επικοινωνία είναι πιο ρηχή από ποτέ.

Τις προάλλες ένας φίλος μου τηλεφώνησε εκλιπαρώντας να ανάψω την τηλεόραση εκείνη τη στιγμή και να παρακολουθήσω έναν διάλογο για την ανεργία σε μια εκπομπή που προβάλλει σε όλη τη διάρκεια της ημέρας την ιδιωτική ζωή μιας ομάδας νέων που ζουν για ένα χρονικό διάστημα στο ίδιο σπίτι. Τα παιδιά, προφανώς, είχαν πάρει εντολές να συζητήσουν σοβαρά, όπως γίνεται στα στρογγυλά τραπέζια και στα τηλεοπτικά παράθυρα. Για να μην τρομάζει η ατελείωτη φλυαρία τους τον προβληματισμένο τηλεθεατή, έπρεπε να μιλήσουν συγκροτημένα γύρω από ένα θέμα που απασχολεί τη νεολαία και να

¹Ωτακουστής: αυτός που ακούει κρυφά τι συζητούν κάποιοι, που κρυφακούει.

14444

χρησιμοποιήσουν τη μέση τηλεοπτική γλώσσα. Δυστυχώς, πρόλαβα μόνο το τελευταίο πεντάλεπτο, που ήταν στα αλήθεια τραγικό εξαιτίας της αφέλειάς του, αλλά και πολύ ενδεικτικό των τάσεων της επικοινωνίας. Κάθε άλλο παρά αυθόρμητη ανταλλαγή απόψεων.

Υπάρχει άραγε μέσα στην τόση επιστημοσύνη² κάποιος τρόπος να επικοινωνούν οι άνθρωποι μεταξύ τους, να ανταλλάσσουν ιδέες που δεν είναι κακέκτυπο³ τηλεοπτικών διαλόγων; Το γεγονός ότι στο δρόμο οι περαστικοί διατυπώνουν ιδέες δημοσίως χωρίς να ντρέπονται πια το μικρόφωνο, χωρίς να φοβούνται την κάμερα, με απίστευτη άνεση, αυτοπεποίθηση, εξοικείωση υπόσχεται και καλύτερες «επικοινωνιακές μέρες»; Μάλλον το αντίθετο συμβαίνει. Τα «πολλά» που έχουμε να πούμε καταχωνιάζονται ακόμη πιο βαθιά, ενώ τα λίγα και τα επαναλαμβανόμενα επιπλέουν.

Η κινητή τηλεφωνία είναι η περίληψη αυτής της ιδιόμορφης επικοινωνιακής κατάστασης. «Πού είσαι;» είναι η ερώτηση που αντικαθιστά το «τι κάνεις;», «τι σκέφτεσαι;», «τι αισθάνεσαι;», «τι πιστεύεις;». Εύκολος τρόπος να «θάψεις» αυτά που σε απασχολούν και να ρίξεις από πάνω το χύμα καλοδεχούμενης ευτέλειας. Κι έτσι τα «πολλά» που έχουμε να πούμε θα τα διαχειριστούμε πάλι αναγκαστικά είτε ως ασκήσεις ρητορικής είτε ως μακρόσυρτες, αμήχανες σιωπές.

Κείμενο 2

Η μόνη γη

Το ποίημα της Χλόης Κουτσομπέλη ανήκει στην ποιητική συλλογή «Η γυμνή μοναξιά του ποιητή Ομικρον» και εκδόθηκε το 2021.

Ήθελα κάποτε να σου γράψω ένα γράμμα, δεν γνώριζα όμως τα ιερογλυφικά.

Ήθελα κάποτε να συναντηθούμε, μια άλλοτε αργούσες εσύ έναν αιώνα, άλλοτε εγώ ερχόμουν μια χιλιετία πιο νωρίς.

Όταν εσύ άφηνες στο σπήλαιο αποτύπωμα παλάμης, το δικό μου χέρι μίκραινε απότομα.

²Επιστημοσύνη: η ιδιότητα του επιστήμονα καθώς και το σύνολο των επιστημονικών γνώσεων που αυτός έχει.

³Κακέκτυπο: (μτφ., ως ουσ.) για κάτι που είναι κακή απομίμηση ή για κάποιον που προσπαθεί να μοιάσει σε κάποιο πρότυπο, το αποτέλεσμα όμως αυτής της προσπάθειας είναι αρνητικό.

14444

Όταν εσύ ζωγράφιζες το βίσωνα⁴, εγώ φοβόμουν τους ταύρους.

Όταν καταποντιζόταν η Θήρα, εγώ συμμετείχα στην πομπή της Άνοιξης.

Όταν καιγόταν η Ρώμη, εγώ κατοικούσα στην Πομπηία.

Όταν σε κατασπάραζε η Αγαύη⁵, εγώ γλεντούσα με τον Διόνυσο.

Όταν πολεμούσες στα χαρακώματα, εγώ ήμουν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης.

Όταν βομβάρδιζαν τη χώρα σου, εγώ πήγαινα εκδρομή στις Άλπεις.

Όταν εσύ έμπαινες σε κάποιο τρένο στη Ζυρίχη, εγώ πετούσα για το Άμστερνταμ.

Σε όλες τις εποχές δεν βρέθηκε ποτέ χώρος για μας.

Μα ποιοι άνθρωποι άραγε ποτέ τους συναντιούνται;

Άλλωστε κάπως πρέπει να δικαιολογεί την ύπαρξή της και η ποίηση.

Η μόνη γη όπου οι ψυχές συμπύκνουν

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1(μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ποια είναι τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου τρόπου επικοινωνίας, σύμφωνα με την αρθρογράφου του Κειμένου 1; (60-70 λέξεις).

⁴βίσων:θηλαστικό ζώο, είδος βούβαλου

⁵Αγαύη: Στην ελληνική μυθολογία η Αγαύη ήταν η όμορφη κόρη του βασιλιά των Θηβών Κάδμου και της Αρμονίας. Η Αγαύη είχε αδελφές την Ινώ, τη Σεμέλη και την Αυτονόη. Η Αγαύη, ζηλεύοντας τη δόξα της αδελφής της, της Σεμέλης, που την είχε ερωτευθεί ο ίδιος ο πατέρας των θεών Δίας και από αυτόν είχε μείνει έγκυος στον θεό Διόνυσο, διέδωσε ότι η Σεμέλη έλεγε ψέματα.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στην 3η παράγραφο του κειμένου 1 η αρθρογράφος διατυπώνει ορισμένα ερωτήματα. Να εξηγήσεις με ποιον τρόπο συμβάλλουν στη σύνδεση των νοημάτων του κειμένου.

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το ύφος λόγου της αρθρογράφου στο μεγαλύτερο μέρος της 5ης παραγράφου του Κειμένου 1 («Υπάρχει άραγε μέσα στην τόση επιστημοσύνη... καλύτερες «επικοινωνιακές μέρες»;) είναι ειρωνικό. Να εντοπίσεις δύο λέξεις ή φράσεις και ένα σημείο στίξης που διευκολύνουν την πρόθεσή της.

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να σχολιάσεις τους τρεις τελευταίους στίχους του ποιήματος (Κείμενο 2) σε 100 - 150 λέξεις εκφράζοντας παράλληλα τη δική σου άποψη για το θέμα της επικοινωνίας των ανθρώπων στις μέρες μας.

Μονάδες 15

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14444-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα χαρακτηριστικά του σύγχρονου τρόπου επικοινωνίας, σύμφωνα με τη συντάκτρια του Κειμένου 1, είναι:

- Γίνεται με τη χρήση των ηλεκτρονικών μέσων, κινητών τηλεφώνων, υπολογιστών
- Πραγματοποιείται μεγαλόφωνα μέσω των τεχνολογικών μέσων, με αναφορά σε προσωπικά ζητήματα, χωρίς φόβο έκθεσης στους άλλους ανθρώπους
- Επιφανειακή επικοινωνία, συζήτηση, συνήθως, για επουσιώδη ζητήματα
- Έλλειψη αυθορμητισμού, όταν επιχειρείται τηλεοπτική συζήτηση
- Ιδιόμορφη επικοινωνία, εφόσον επιδιώκεται η διατύπωση ρηχών, επαναλαμβανόμενων απόψεων δημοσίως, χωρίς, ωστόσο, να επιδιώκεται η εμβάθυνση στα πραγματικά προβλήματα των ανθρώπων.

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συντάκτρια του Κειμένου 1 χρησιμοποιεί ερωτήματα στην τρίτη παράγραφο (Έχουμε στα αλήθεια πολλά να πούμε; Τι τάξεως θέματα μάς ενδιαφέρει να συζητήσουμε; Ας μιλήσουμε, που λέει και η διαφήμιση, αλλά γιατί και πώς;). Πρόκειται για ευθέα ερωτήματα, που κάνουν το λόγο πιο άμεσο, προσελκύουν το ενδιαφέρον του αναγνώστη, καθώς νιώθει πως απευθύνονται σε εκείνον. Στο σημείο που τίθενται τα ερωτήματα ενισχύουν τη συνοχή του κειμένου, γιατί αποτελούν το έναυσμα, για να δώσει στη συνέχεια η συντάκτρια τις απαντήσεις και τη θέση της για

14444-Λύση

το ζήτημα (Η παράγραφος με τα ερωτήματα λειτουργεί ως μεταβατική. Από τις παρατηρήσεις της συντάκτριας για την καθημερινή ζωή στη 2^η παράγραφο τα ερωτήματα βοηθούν στη μετάβαση σε ένα προσωπικό της βίωμα) .

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Το σημείο στίξης που επαναλαμβάνεται στην 5^η παράγραφο και συμβάλλει στη δημιουργία ειρωνικού ύφους είναι το ερωτηματικό. Η συντάκτρια διατυπώνει δύο ερωτήματα (που απαντώνται αμέσως μετά), με τα οποία διατυπώνει τη θέση της για την κακή ποιότητα της σύγχρονης επικοινωνίας. Οι φράσεις «**τόση επιστημοσύνη**» και «**κακέκτυπο** τηλεοπτικών διαλόγων» φανερώνουν συναισθηματική φόρτιση και ειρωνεία, εφόσον, κατά τη συντάκτρια, επιφανειακά επιδεικνύουμε γνώσεις και στην πραγματικότητα μιμούμαστε τηλεοπτικές συζητήσεις.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Στους τρεις τελευταίους στίχους, το ποιητικό υποκείμενο εκφράζει την αγωνία και απογοήτευση του, διότι ανέκαθεν και διαχρονικά (όπως φαίνεται σε όλο το ποίημα) η επικοινωνία των ανθρώπων ήταν προβληματική. Ωστόσο, σημείο αισιοδοξίας και συνάντησης απόψεων και συναισθημάτων αποτελεί η Ποίηση (ίσως και γενικότερα η Τέχνη), όπου οι άνθρωποι εκφράζονται ελεύθερα και νιώθουν πως ανάλογα συναισθήματα έχουν βιώσει κι άλλοι άνθρωποι. Το ποίημα, λοιπόν, στην κορύφωσή του, γίνεται ποίημα Ποιητικής, εφόσον τονίζεται ο λυτρωτικός και καταλυτικός ρόλος της Τέχνης, στην ανθρώπινη ζωή.

Ο μαθητής/τρια μπορεί να υποστηρίξει θετικά ή αρνητικά τον τρόπο επικοινωνίας της σύγχρονης εποχής. Είναι απαραίτητο να αιτιολογήσει την απάντησή του είτε είναι ικανοποιημένος/η με την επικοινωνία μέσω των τεχνολογικών μέσων είτε όχι. Μπορεί, ακόμη, να αναφερθεί στο αν η Τέχνη τον/την βοηθάει να ξεπεράσει κάποια ζητήματα επικοινωνιακά. Ενδεχομένως να εκφράσει άποψη για άλλη πιθανή διέξοδο (εκτός Ποίησης και Τέχνης) στο πρόβλημα της επικοινωνίας.

Κείμενο 1

Λειτουργικά αναλφάβητοι όλοι μας

Το κείμενο είναι διασκευασμένο άρθρο του Αντώνη Καρπετόπουλου, που δημοσιεύτηκε στη στήλη «Γνώμες», της εφημερίδας Το Βήμα, στις 12-10-2019.

Τα στοιχεία που δόθηκαν στο φως της δημοσιότητας στα μέσα του προηγούμενου μήνα πραγματικά σοκάρουν. Η ανεξάρτητη Αρχή Διασφάλισης της Ποιότητας στην Πρωτοβάθμια και Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση (ΑΔΙΠΠΔΕ) στην ετήσια έκθεσή της για το 2019, παρουσιάζοντας τις απογοητευτικές επιδόσεις των μαθητών της Β΄ Λυκείου στα γενικά και στα επαγγελματικά λύκεια, προειδοποίησε ότι υπάρχει πιθανότητα ένας μεγάλος αριθμός αποφοίτων των Λυκείων τα επόμενα χρόνια να είναι λειτουργικά αναλφάβητοι

Είναι βέβαιο ότι ξέρουμε τι ακριβώς είναι ο λειτουργικός αναλφαβητισμός; Παλαιότερα υπήρχαν οι αναλφάβητοι – όσοι δεν ήξεραν να γράφουν, να διαβάζουν, να κάνουν πράξεις αριθμητικής κ.τ.λ. Με τον καιρό, καθώς αυτοί ευτυχώς άρχισαν να μειώνονται πολύ, αφού ως χώρα προοδεύσαμε, οι ειδικοί άρχισαν να προσέχουν κάτι άλλο σημαντικότερο, δηλαδή πόσοι από όλους όσοι έχουν αποκτήσει τις στοιχειώδεις γνώσεις γραφής, ανάγνωσης και μαθηματικών στο σχολείο, τις χρησιμοποιούν κιόλας στην καθημερινότητά τους. Ο προβληματισμός οδήγησε στις τωρινές μελαγχολικές διαπιστώσεις: τα παιδιά γνωρίζουν και να γράφουν και να διαβάζουν, δεν τους λείπει επίσης η γνώση των βασικών στην Άλγεβρα, στη Γεωμετρία, στη Φυσική ή στη Χημεία – μόνο που όλη αυτή η γνώση δεν χρησιμοποιείται και χάνεται. Λειτουργικά αναλφάβητοι προκύπτουν εκεί που η γνώση των βασικών μαθημάτων που διδάσκονται σε ένα σχολείο δεν αφομοιώνεται από τους μαθητές και άρα δεν χρησιμοποιείται.

Είναι, νομίζω, προφανές ότι μια κοινωνία με πολλούς λειτουργικά αναλφάβητους θα έχει μεγάλα προβλήματα: η αδυναμία χρησιμοποίησης της γνώσης έχει ακριβώς την ίδια συνέπεια με την άγνοια, καθώς καταργείται η πιθανότητα να υπάρχει οποιαδήποτε πρόοδος, διότι το άτομο δεν χρησιμοποιεί τα «εφόδιά» του, στη μία περίπτωση γιατί δεν τα ξέρει και στην άλλη περίπτωση γιατί δεν τα έχει.

Ο λειτουργικά αναλφάβητος δεν γνωρίζει την άγνοιά του – νομίζει ότι δεν έχει πρόβλημα. Δεν έχει καμία διαφορά από τη φιγούρα του αμόρφωτου μορφωμένου την

14445

οποία ολοένα και συχνότερα συναντάμε: αναφέρομαι σε ανθρώπους με πτυχία και θέσεις, οι οποίοι όμως δεν ξέρουν να φερθούν και γίνονται κατά συνέπεια επιζήμιοι.

Ομολογώ ότι βρίσκω άδικο για τα παιδιά οι στατιστικές που αφορούν τον λειτουργικό αναλφαβητισμό να εστιάζονται αποκλειστικά στα ίδια. Κανονικά θα έπρεπε ανάλογες στατιστικές να γίνονται και με δείγμα τους μεγαλύτερους. Τα παιδιά έχουν πάντα το άλλοθι του μέλλοντός τους: πάντα πιστεύουμε ότι θα βρουν έναν τρόπο να αντιμετωπίσουν τα προβλήματά τους καλύτερα από εμάς. Εμείς οι μεγάλοι λειτουργικά αναλφάβητοι είμαστε πραγματικά χαμένοι από χέρι...

Κείμενο 2

Η αναλφάβητη (απόσπασμα)

Η Αναλφάβητη της Άγκοτα Κριστόφ είναι ένα αυτοβιογραφικό αφήγημα, στα έντεκα σύντομα αλλά άκρως συνεκτικά κεφάλαια του οποίου εξιστορεί έντεκα στιγμιότυπα της πολύπαθης ζωής της. Από τη στιγμή που αφήνει τη γενέτειρά της, την Ουγγαρία, λόγω του πολέμου (Ουγγρική επανάσταση, 1956), με μόνο εφόδιο τη μητρική της γλώσσα, μέχρι εκείνη τη στιγμή που γράφει το πρώτο της μυθιστόρημα στα γαλλικά, η Κριστόφ δεν σταματά να είναι μια μανιώδης αναγνώστρια και λάτρη των βιβλίων.

Πέντε χρόνια αφότου έφτασα στην Ελβετία, μιλώ τα γαλλικά, όμως δεν τα διαβάζω. Έγινα πάλι αναλφάβητη. Εγώ που ήξερα να διαβάζω από τεσσάρων χρονών. Ξέρω τις λέξεις. Όταν τις διαβάζω δεν τις αναγνωρίζω. Τα γράμματα δεν αντιστοιχούν σε τίποτα. Τα ουγγρικά είναι φωνητική γλώσσα, τα γαλλικά είναι εντελώς το αντίθετο. Δεν ξέρω πώς μπόρεσα να ζήσω χωρίς διάβασμα επί πέντε χρόνια.

Το παιδί μου θα είναι σε λίγο έξι χρονών θα αρχίσει σχολείο. Αρχίζω και εγώ, ξαναρχίζω το σχολείο. Σε ηλικία εικοσιέξι ετών γράφομαι στα θερινά τμήματα του Πανεπιστημίου του Νεσατέλ, για να μάθω να διαβάζω. Είναι μαθήματα γαλλικών για αλλοδαπούς φοιτητές. Έχω συμμαθητές Άγγλους, Αμερικάνους, Γερμανούς, Ιάπωνες, γερμανόφωνους Ελβετούς. Η εισαγωγική εξέταση είναι γραπτή. Είμαι εντελώς ανίδεη, βρίσκομαι με τους αρχάριους.

Έπειτα από ορισμένα μαθήματα ο καθηγητής μου λέει:

- Μιλάτε πολύ καλά γαλλικά. Γιατί βρίσκεστε στο τμήμα των αρχαρίων;
- Δεν ξέρω ούτε να διαβάζω ούτε να γράφω, Είμαι αναλφάβητη.

Γελάει:

– Θα τα δούμε όλα αυτά.

Δύο χρόνια μετά παίρνω το πιστοποιητικό εκμάθησης της γαλλικής γλώσσας με εύφημο μνεία. Ξέρω να διαβάζω, ξέρω πάλι να διαβάζω. Υπάρχουν πάρα πολλά βιβλία, βιβλία κατανοητά, επιτέλους και για μένα. Θα κάνω άλλα δύο παιδιά. Με εκείνα θα εξασκηθώ στο διάβασμα, στην ορθογραφία, στις κλίσεις. Όταν θα με ρωτούν τη σημασία μιας λέξης ή την ορθογραφία της δεν θα ξαναπώ ποτέ:

– Δεν ξέρω.

Θα πω:

– Θα κοιτάξω.

Και πάω να κοιτάξω στο λεξικό ακούραστα, πάω να κοιτάξω. Γίνομαι μανιώδης αναγνώστρια του λεξικού. Ξέρω ότι τα γαλλικά δεν θα τα γράψω ποτέ, όπως τα γράφουν οι εκ γενετής γαλλόφωνοι συγγραφείς, αλλά θα τα γράφω όπως μπορώ όσο καλύτερα μπορώ. Αυτή τη γλώσσα δεν την επέλεξα. Μου την επέβαλαν η τύχη, η μοίρα, οι συγκυρίες. Να γράφω στα γαλλικά, είμαι υποχρεωμένη. Είναι ένα στοίχημα. Το στοίχημα μιας αναλφάβητης.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τι είναι ο λειτουργικός αναλφαβητισμός, σύμφωνα με το συντάκτη του Κειμένου 1, και ποιες συνέπειες έχει; (50 -60 λέξεις)

Μονάδες 10

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

14445

Ρόλος του προλόγου σε ένα κείμενο είναι να μας εισαγάγει στο θέμα και να κεντρίσει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Πιστεύεις ότι η εισαγωγή στο Κείμενο 1 υπηρετεί τους παραπάνω στόχους; Τεκμηρίωσε την απάντησή σου με συντομία.

Μονάδες 10

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

«...διότι το άτομο δεν χρησιμοποιεί τα «εφόδιά» του...» (3^η παράγραφος)

«... το άλλοθι του μέλλοντός τους: πάντα πιστεύουμε... καλύτερα από εμάς» (5^η παράγραφος)

«Εμείς οι μεγάλοι λειτουργικά αναλφάβητοι είμαστε πραγματικά χαμένοι από χέρι....» (5^η παράγραφος)

Ποιον σκοπό υπηρετούν, κατά τη γνώμη σου, τα σημεία στίξης στις παραπάνω περιπτώσεις, τα εισαγωγικά στην πρώτη, η διπλή τελεία στη δεύτερη και τα αποσιωπητικά στην τρίτη περίπτωση;

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποια στάση υιοθετεί στο Κείμενο 2 η αφηγήτρια απέναντι στον αναλφαβητισμό (μονάδες 10); Ποιες σκέψεις και συναισθήματα σου προκάλεσε η αφήγηση; (μονάδες 5) Να αναπτύξεις την απάντησή σου σε 100 – 150 λέξεις.

Μονάδες 15

14445-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο λειτουργικός αναλφαβητισμός είναι η αδυναμία αφομοίωσης και χρησιμοποίησης στην καθημερινότητα των στοιχειωδών γνώσεων που αποκτώνται στο σχολείο.

Οι συνέπειές του είναι:

- Καταργείται η πιθανότητα προόδου, εφόσον δεν χρησιμοποιούνται τα βασικά εφόδια
- Κοινωνικά δημιουργείται ο τύπος του μορφωμένου – αμόρφωτου ανθρώπου
- Αδυναμία ορθής συμπεριφοράς

2ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Ο Πρόλογος στο Κείμενο 1 περιλαμβάνει στοιχεία έρευνας από την ΑΔΙΠΠΔΕ, τα οποία λειτουργούν ως αφορμή για το θέμα που αναλύει ο συντάκτης στη συνέχεια. Αποτελεί κατάλληλη εισαγωγή για το ζήτημα του λειτουργικού αναλφαβητισμού που αναλύεται στη συνέχεια. Ακόμη, προσελκύει το ενδιαφέρον του αναγνώστη και τον προβληματίζει, καθώς αναφέρεται πως τα στοιχεία της έρευνας προκαλούν σοκ και οι επιδόσεις των μαθητών είναι απογοητευτικές. Επομένως, ο Πρόλογος εισάγει τον αναγνώστη στο θέμα και προκαλεί το ενδιαφέρον του για τον προβληματισμό.

14445-Λύση

3ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Σκοπός των σημείων στίξης:

- Στην πρώτη περίπτωση τα εισαγωγικά δηλώνουν τη μεταφορική χρήση της λέξης «εφόδια». Κυριολεκτικά, θα χρησιμοποιούσαμε τη λέξη «γνώσεις»
- Στη δεύτερη περίπτωση, η άνω κάτω τελεία δηλώνει την επεξήγηση που ακολουθεί. Χρησιμοποιείται η μεταφορική φράση «το άλλοθι του μέλλοντός τους» τίθεται η άνω κάτω τελεία και στη συνέχεια επεξηγείται η φράση (ότι, δηλαδή, τα παιδιά θα αντιμετωπίσουν το πρόβλημά τους).
- Τα αποσιωπητικά, στην τρίτη περίπτωση, δηλώνουν την πρόθεση του συντάκτη να προσθέσει και άλλα στοιχεία, όμως, δεν το κάνει, για να προβληματίσει τον αναγνώστη. Ακόμη, φανερώνει τη συναισθηματική του φόρτιση, με τη μεταφορά «χαμένοι από χέρι», εφόσον πιστεύει πως για τους ενήλικους υπάρχουν ελάχιστα περιθώρια βελτίωσης.

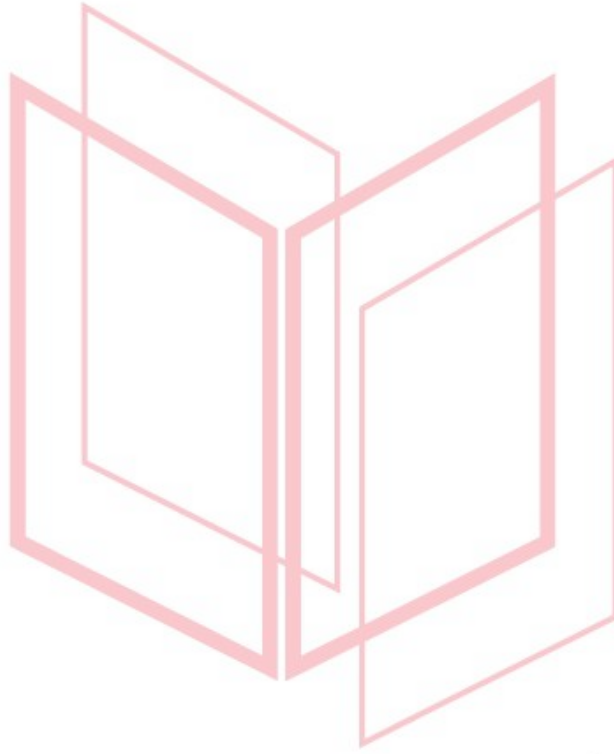
ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η αφηγήτρια στο Κείμενο 2 υιοθέτησε μία δυναμική στάση απέναντι στο πρόβλημα που της δημιούργησε η μετανάστευση, τον αναλφαβητισμό. Τον αντιμετώπισε με μεθοδικές ενέργειες (Σε ηλικία εικοσιέξι ετών γράφομαι στα θερινά τμήματα του Πανεπιστημίου του Νεσατέλ, για να μάθω να διαβάζω) και δεν έθεσε τον εαυτό της στο κοινωνικό περιθώριο. Αν και μπόρεσε να μιλήσει την ξένη γλώσσα, πήγε στο σχολείο, άρχισε από την αρχή, για να μπορέσει να μάθει να γράφει και να διαβάζει στη νέα γλώσσα, να επικοινωνήσει με το παιδί της και να ενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο (Δύο χρόνια μετά παίρνω το πιστοποιητικό εκμάθησης της γαλλικής γλώσσας με εύφημο μνεία. Ξέρω να διαβάζω, ξέρω πάλι να διαβάζω). Παρόλο που γνώριζε πως δε θα φτάσει το επίπεδο εκμάθησης της νέας γλώσσας σε εκείνο των φυσικών ομιλητών, δεν υποχώρησε και ολοκλήρωσε τις σπουδές της στη χώρα υποδοχής (Να γράφω στα γαλλικά, είμαι υποχρεωμένη. Είναι ένα στοίχημα. Το στοίχημα μιας αναλφάβητης).

Η αφήγηση μπορεί να προκαλέσει ποικίλα συναισθήματα και σκέψεις στον/στη μαθητή/τρια. Ικανοποίηση, χαρά και θαυμασμό για τη θέληση και το δυναμισμό που επέδειξε η αφηγήτρια να αντιμετωπίσει το πρόβλημά της. Θλίψη και αρνητικά συναισθήματα, αν γνωρίζει ανάλογες περιπτώσεις ανθρώπων που δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν τον αναλφαβητισμό, με αποτέλεσμα την κοινωνική περιθωριοποίηση. Αδιαφορία, αν θεωρεί πως το ζήτημα του

14445-Λύση

αναλφαβητισμού δεν τον/την αφορά άμεσα. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρχει αιτιολόγηση της απάντησης.

αξιμολόγησης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1

Τρίτη Ηλικία και νέες τεχνολογίες

Το κείμενο είναι απόσπασμα από τη διπλωματική εργασία της Αγγελικής Κεφαλά με θέμα «Μάθηση και Τρίτη Ηλικία: Η χρήση των νέων τεχνολογιών».

Το άτομο, με τη συμμετοχή του σε μια διαδικασία μάθησης, ενδέχεται να έρθει αντιμέτωπο με μια σειρά από δυσκολίες ή εμπόδια. Οι ηλικιωμένοι σε ορισμένες περιπτώσεις αντιμετωπίζουν την τεχνολογία με επιφυλακτικό ή ακόμη και αρνητικό τρόπο. Αυτό δεν οφείλεται στο γήρας, σύμφωνα με έρευνες που έχουν πραγματοποιηθεί, αλλά στο γεγονός ότι δεν είχαν καμία εμπειρία με τις νέες τεχνολογίες και ειδικότερα με τον ηλεκτρονικό υπολογιστή.

Η τεχνολογία εισέρχεται ξαφνικά στη ζωή των ηλικιωμένων, εξελίσσεται ραγδαία και η απουσία εξοικείωσης με το εν λόγω πεδίο μπορεί να δημιουργήσει αισθήματα αδιαφορίας, απαξίωσης ή άγχους απέναντι σε κάτι άγνωστο, με την επίτευξη της εκμάθησης να φαντάζει δύσκολη ή ακόμη και ακατόρθωτη. Βέβαια, η συγκεκριμένη στάση απέναντι στην τεχνολογία οφείλεται και σε άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα στις στερεοτυπικές αντιλήψεις για την τρίτη ηλικία, στη στάση ζωής ή στην έλλειψη αυτοπεποίθησης.

Ερευνητές υποστηρίζουν ότι τα εμπόδια που αντιμετωπίζουν οι ηλικιωμένοι κατά την εκπαίδευσή τους στις νέες τεχνολογίες δεν περιορίζονται στους σωματικούς και γνωστικούς παράγοντες, αλλά περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, τις στάσεις των ηλικιωμένων ως προς αυτές, το άγχος, την εκτιμώμενη χρησιμότητά τους. Η πιο πιθανή δυσκολία φαίνεται να σχετίζεται με τις αλλαγές που συντελούνται στις βασικές γνωστικές δεξιότητες, ως αποτέλεσμα του γήρατος. Ορισμένες από αυτές αποτελούν η μειωμένη ταχύτητα στην επεξεργασία πληροφοριών, η εξασθένηση της μνήμης και οι διαδικασίες αντίληψης και προσοχής. Σε πολλές περιπτώσεις οι ηλικιωμένοι δεν χρησιμοποιούν τις νέες τεχνολογίες, καθώς θεωρούν ότι δεν τους παρέχουν κάποιο όφελος ή δε βρίσκουν στη χρήση τους κάτι ενδιαφέρον.

Για να γίνει λοιπόν η χρήση των νέων τεχνολογιών μια ελκυστική επιλογή για τους ηλικιωμένους, θα πρέπει οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) να προσαρμοστούν στις ανάγκες τους. Ωστόσο, για να είναι η χρήση τους αποτελεσματική, θα

14446

πρέπει να συνοδεύεται από την κατάλληλη εκπαίδευση και υποστήριξη.

Η ενασχόληση με τις νέες τεχνολογίες μπορεί να έχει πολύ θετικά αποτελέσματα στην ποιότητα ζωής των ηλικιωμένων. Αρχικά, η ενημέρωση, το διάβασμα, οι οικονομικές συναλλαγές, η επικοινωνία, τα παιχνίδια δημιουργούν συναισθήματα αυτοεκτίμησης, δημιουργικότητας, ενδυνάμωσης και μπορούν να λειτουργήσουν ως αντισταθμιστικοί παράγοντες στη μείωση του άγχους και της κοινωνικής απομόνωσης. Επιπλέον, η δραστηριοποίηση των ηλικιωμένων στις νέες τεχνολογίες διευκολύνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και αγαθά, περιορίζοντας έτσι τυχόν διακρίσεις, μειώνει το ψηφιακό χάσμα και ενισχύει την ισότητα. Οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) αποτελούν πηγή κοινωνικής υποστήριξης και βελτίωσης της ζωής των ηλικιωμένων, αλλά και μέσο πρόσβασης στη μάθηση, στην πληροφόρηση σε θέματα υγείας, στην επικοινωνία με οικογένεια και φίλους και γενικότερα στην ένταξή τους στην κοινότητα.

Κείμενο 2

Γράμμα

Το ποίημα είναι της Κικής Δημουλά και ανήκει στη συλλογή «Έρεβος» (1956).

Ο ταχυδρόμος,
σέρνοντας στα βήματά του την ελπίδα μου
μου 'φερε και σήμερα ένα φάκελο
με τη σιωπή σου.
Το όνομά μου γραμμένο απ' έξω με λήθη¹.
Η διεύθυνσή μου ένας ανύπαρκτος δρόμος.
Όμως ο ταχυδρόμος
τον βρήκε αποσυρμένο στη μορφή μου,
κοιτώντας τα παράθυρα που έσκυβαν μαζί μου,
διαβάζοντας τα χέρια μου
που έπλαθαν κιόλας μια απάντηση.
Θα τον ανοίξω με την καρτερία μου
και θα ξεσηκώσω με τη μελαγχολία μου
τ' άγραφά σου.
Κι αύριο θα σου απαντήσω
στέλνοντάς σου μια φωτογραφία μου

1 Λήθη : λησμονιά

Στο πέτο θα έχω σπασμένα τριφύλλα,
στο στήθος σκαμμένο
το μενταγιόν της συντριβής.
Και στ' αυτιά μου θα κρεμάσω-συλλογίσου
τη σιωπή σου.

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

Υποερώτημα 1 (μονάδες 10)

Ποια είναι, κατά τη συγγραφέα του Κειμένου¹, τα οφέλη για τους ηλικιωμένους από τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής; (50 λέξεις)

Μονάδες 10

Υποερώτημα 2 (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τη λογική πορεία με την οποία από τις προηγούμενες παραγράφους η συντάκτρια του Κειμένου 1 καταλήγει στο συμπέρασμα που διατυπώνει στην αρχή της τέταρτης παραγράφου, όπως φαίνεται με τη χρήση του συμπερασματικού συνδέσμου «λοιπόν».

Μονάδες 10

Υποερώτημα 3 (μονάδες 15)

Η συγγραφέας χρησιμοποιεί κυρίως Οριστική έγκλιση στα ρήματα, πετυχαίνοντας υψηλό βαθμό βεβαιότητας για όσα υποστηρίζει μέσα στο κείμενο. Στις περιόδους λόγου που ακολουθούν να μετασχηματίσεις την έγκλιση των ρημάτων και να κάνεις όλες τις απαιτούμενες αλλαγές (π.χ. προσθήκη/αφαίρεση επιρρημάτων και άλλων λέξεων), ώστε οι περίοδοι λόγου να εκφράζουν τον ζητούμενο κάθε φορά τρόπο απόδοσης του νοήματος.

Παράδειγμα: Η τεχνολογία εξελίσσεται ραγδαία. (αναγκαιότητα, υποχρέωση)

→ Είναι αναγκαίο να εξελιχθεί ραγδαία η τεχνολογία.

- Η δραστηριοποίηση των ηλικιωμένων στις νέες τεχνολογίες διευκολύνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και αγαθά. (ευχή)
- Οι ΤΠΕ αποτελούν πηγή κοινωνικής υποστήριξης και βελτίωσης της ζωής των ηλικιωμένων. (επιθυμία)
- Βέβαια, η συγκεκριμένη στάση απέναντι στην τεχνολογία, οφείλεται και σε άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα στις στερεοτυπικές αντιλήψεις. (πιθανότητα)

14446

- Η τεχνολογία εισέρχεται ξαφνικά στη ζωή των ηλικιωμένων. (απαγόρευση)
- Τα εμπόδια των ηλικιωμένων κατά την εκπαίδευσή τους στις νέες τεχνολογίες δεν περιορίζονται στους σωματικούς και γνωστικούς παράγοντες. (αναγκαιότητα, υποχρέωση)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Ποιο είναι το συναισθηματικό κλίμα, όπως το βιώνει το ποιητικό υποκείμενο, και πώς ανιχνεύεται στο Κείμενο 2; Ποια συναισθήματα και σκέψεις σου προκαλεί ο τόνος της ποιητικής φωνής; (100-150 λέξεις)

Μονάδες 15

αξιμπίσιν

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

14446-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Τα οφέλη, κατά τη συγγραφέα του Κειμένου¹, για τους ηλικιωμένους από τη χρήση των νέων τεχνολογιών πληροφορικής είναι ότι:

- αποκτούν αυτοεκτίμηση και δημιουργικότητα
- νιώθουν πιο δυνατοί
- μειώνεται το άγχος και η κοινωνική απομόνωση
- γίνεται πιο εύκολη η πρόσβασή τους σε αγαθά και υπηρεσίες
- περιορίζονται οι διακρίσεις
- βελτιώνεται η ζωή τους
- έχουν πρόσβαση στη μάθηση, στην πληροφόρηση, στην επικοινωνία

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η συγγραφέας του Κειμένου 1 καταλήγει στην 4^η παράγραφο στη θέση ότι, για να γίνει η χρήση των νέων τεχνολογιών μια ελκυστική επιλογή για τους ηλικιωμένους, θα πρέπει οι Τεχνολογίες Πληροφορικής και Επικοινωνιών (ΤΠΕ) να προσαρμοστούν στις ανάγκες τους. Η θέση αυτή απορρέει με μορφή συμπεράσματος από το περιεχόμενο των τριών παραγράφων του κειμένου που προηγούνται, καθώς σε αυτές παρατίθενται τα εμπόδια που ορθώνονται στη χρήση των Η/Υ από τους ηλικιωμένους. Ειδικότερα, στην 1^η παράγραφο αναφέρεται ότι σε ορισμένες περιπτώσεις οι ηλικιωμένοι αντιμετωπίζουν την τεχνολογία με επιφυλακτικό ή ακόμη και αρνητικό τρόπο, επειδή δεν είχαν καμιά προηγούμενη εμπειρία. Στη 2^η παράγραφο γίνεται λόγος για το γεγονός ότι η απουσία εξοικείωσης προκαλεί αισθήματα αδιαφορίας, απαξίωσης ή άγχους απέναντι σε κάτι άγνωστο, με την επίτευξη της εκμάθησης να φαντάζει δύσκολη ή ακόμη και ακατόρθωτη. Τέλος, στην 3^η παράγραφο παρατίθενται τα πορίσματα ειδικών για τα προβλήματα και

14446-Λύση

εμπόδια που συναντούν οι ηλικιωμένοι στην προσπάθειά τους να εξοικειωθούν με τις νέες τεχνολογίες πληροφορικής.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

- Ευχή όλων είναι η δραστηριοποίηση των ηλικιωμένων στις νέες τεχνολογίες να διευκολύνει την πρόσβασή τους σε υπηρεσίες και αγαθά. (ευχή)
- Οι ΤΠΕ ας (να) αποτελούν πηγή κοινωνικής υποστήριξης και βελτίωσης της ζωής των ηλικιωμένων. (επιθυμία)
- (Βέβαια), η συγκεκριμένη στάση απέναντι στην τεχνολογία, είναι πιθανό να οφείλεται και σε άλλους παράγοντες, όπως για παράδειγμα στις στερεοτυπικές αντιλήψεις. (πιθανότητα)
- Να μην εισέρχεται η τεχνολογία ξαφνικά στη ζωή των ηλικιωμένων. (απαγόρευση)
- Τα εμπόδια των ηλικιωμένων κατά την εκπαίδευσή τους στις νέες τεχνολογίες δεν πρέπει να περιορίζονται στους σωματικούς και γνωστικούς παράγοντες. (αναγκαιότητα, υποχρέωση)

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το συναισθηματικό κλίμα το οποίο βιώνει το ποιητικό υποκείμενο στο Κείμενο 2 είναι μελαγχολικό και βαρύ, είναι κλίμα συντριβής, όπως ανιχνεύεται στο ποίημα σε αρκετούς στίχους («κοιτώντας τα παράθυρα που έσκυβαν μαζί μου» «και θα ξεσηκώσω με τη μελαγχολία μου τ' άγραφά σου», «Στο πέτο θα έχω σπασμένα τριφύλλια, στο στήθος σκαμμένο το μενταγιόν της συντριβής.») Ο λόγος είναι η σιωπή του προσώπου που ενδιαφέρει το ποιητικό υποκείμενο, γι' αυτό και η φωνή που εκφράζεται στο ποίημα είναι γεμάτη απόγνωση, στενοχώρια και απελπισία.

Οι μαθητές/τριες μπορούν να εκφράσουν τα συναισθήματα ή τις σκέψεις τους, ανάλογα με τον βαθμό πρόσληψης του κειμένου και του τόνου με τον οποίο εκφράζεται το ποιητικό υποκείμενο.

Κείμενο 1

Τα παιδιά στο εξωτερικό, οι ηλικιωμένοι γονείς μόνοι

Το παρακάτω διασκευασμένο άρθρο υπογράφεται από την Λίνα Γιάνναρου και έχει δημοσιευθεί στην εφημερίδα «Καθημερινή» στις 3 Φεβρουαρίου 2020. Αναφέρεται στο έλλειμμα φροντίδας των ηλικιωμένων που δημιουργήσε η μετανάστευση των παιδιών τους στο εξωτερικό.

Την απόσταση των 8.000 χιλιομέτρων που χωρίζει το Μίσιγκαν από τον Θεσσαλικό Κάμπο δεν τη διανύεις εύκολα. Ο 52χρονος χρηματοοικονομικός σύμβουλος Τζορτζ Παπαδόπουλος, όμως, έχει συνηθίσει το μακρύ ταξίδι. Έχουν περάσει πάνω από 30 χρόνια από τότε που έφυγε για τις ΗΠΑ για σπουδές, όπου και παρέμεινε δημιουργώντας μια επιτυχημένη καριέρα και μια ευτυχισμένη οικογένεια. Όμως, η σκέψη δεν ξεμακραίνει από τη Λάρισα, όπου ζει η μητέρα του. **Είναι καλά; Πότε θα χτυπήσει το τηλέφωνο για κάτι επείγον;[...]**

Είναι μια νέα πραγματικότητα για την ελληνική κοινωνία. Σε μια χώρα όπου η οικογένεια ήταν ο βασικός πυλώνας φροντίδας των ηλικιωμένων, σήμερα πολλοί γονείς γερνούν μόνοι, μακριά από τα παιδιά τους τα οποία έχουν στήσει τις ζωές τους στο εξωτερικό. Ο καθηγητής Ψυχιατρικής στο Αιγινήτειο Νοσοκομείο κ. Αντώνης Πολίτης, παρατηρεί τα τελευταία χρόνια να εμφανίζονται στο νοσοκομείο και τα ειδικά ιατρεία όλο και περισσότεροι ηλικιωμένοι με προβλήματα μνήμης, οι οποίοι είναι μόνοι. «Αυτό που βλέπουμε είναι ότι εκτός από τους ανθρώπους που είναι μοναχικοί, υπάρχει και ένας μεγάλος αριθμός ανθρώπων που είναι μόνοι γιατί τα παιδιά τους έχουν φύγει στο εξωτερικό».

Πρόκειται για παιδιά του λεγόμενου brain drain, τη διαρροή εγκεφάλων που βέβαια είχε ξεκινήσει «στάγδην»¹ πολύ πριν από την οικονομική κρίση, τα οποία μετανάστευσαν πριν από 20-30 χρόνια για σπουδές ή δουλειά και παρέμειναν στο εξωτερικό. Σήμερα, οι γονείς αυτών των παιδιών αρχίζουν να γερνούν, πλησιάζοντας ή ξεπερνώντας τα 80, εμφανίζοντας πια προβλήματα νοητικής και σωματικής έκπτωσης. «Αρχίζουν να γεννώνται δυσκολίες το πώς τα παιδιά θα φροντίζουν αυτούς τους γονείς. Έχει δημιουργηθεί ένα κενό φροντίδας» λέει ο κ. Πολίτης, που τονίζει ότι **το φαινόμενο θα ενταθεί καθώς θα μεγαλώνουν οι γονείς των μεταναστών της κρίσης**. «Μαζί με το brain drain², υπάρχει και το care drain³. Την περίοδο της κρίσης, εκτός από ένα μεγάλο κομμάτι εξειδικευμένου

¹στάγδην: σταγόνα- σταγόνα (λόγιο επίρρημα.)

²brain drain: διαρροή εγκεφάλων

³care drain :κενό φροντίδας ηλικιωμένων

14447

προσωπικού, έφυγε από τη χώρα και ένα κομμάτι της φροντίδας. Σε βάθος χρόνου, όταν οι γονείς τους φτάσουν τα 80, θα δημιουργηθεί ένα κενό φροντίδας που δεν ξέρω αν είμαστε έτοιμοι να καλύψουμε».

[...]Οι ειδικοί θεωρούν κρίσιμο να μην υπάρχει απομόνωση αυτών των ανθρώπων. «Είναι σημαντικό να στήνονται γέφυρες επικοινωνίας με την τοπική κοινωνία και πρέπει αυτές οι γέφυρες να χτίζονται από νωρίς ώστε μετά να υπάρχει η δυνατότητα πρόληψης. Τα ΚΑΠΗ⁴ μπορούν να παίξουν σημαντικό ρόλο σε αυτό, όπως και οι δήμοι. Να μην απομονώνονται οι ηλικιωμένοι στο σπίτι. Η απομόνωση στο σπίτι λειτουργεί πάντα αρνητικά. Μια υπηρεσία που θα πρέπει επίσης να ενισχυθεί είναι η φροντίδα κατ' οίκον», καταλήγει ο κ. Πολίτης.

Κείμενο 2

Ο αποχαιρετισμός της μάνας

Το ποίημα ανήκει στον Ιωάννη Πολέμη, Έλληνα ποιητή και θεατρικό συγγραφέα.

Μισεύεις για την ξενιτιά και μένω μοναχή μου,
σύρε παιδί μου στο καλό και σύρε στην ευχή μου.
Τριανταφυλλένια η στράτα σου, κρινοσπαρμένοι οι δρόμοι,
για χάρη σου ν' ανθοβολούν και τα λιθάρια ακόμη.

Τα δάκρυά μου να γεννούν διαμάντια σ' ό,τι αγγίζεις
και το ποτήρι της χαράς ποτέ να μη στραγγίζεις.
Να πίνεις και να ξεδιψάς και να 'ναι αυτό γεμάτο,
σα να 'ναι η βρύση από ψηλά κι εσύ να 'σαι από κάτω.

Εκεί, παιδί μου, που θα πας, στα μακρινά τα ξένα,
δίχτυα πολλά κι οξόβεργες θα στήσουνε για σένα.
Παιδί μου, αν εμένανε πάψεις να με θυμάσαι,
με δίχως βαρυγκώμηση συχωρεμένος να 'σαι.

Κι αν πάλι το φτωχό καλύβι μας, ντροπή σου φέρνει,
ωστόσο και πάλι θα 'μαι πρόθυμη, συχώρεση να δώσω.
Μ' αν την πατρίδα απαρνηθείς που τη λατρεύουμε όλοι,

⁴ΚΑΠΗ: Κέντρα Ανοιχτής Προστασίας Ηλικιωμένων, ένας θεσμός που προασπίζεται τα κοινωνικά δικαιώματα της τρίτης ηλικίας.

ΘΕΜΑΤΑ**ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)****1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Να εξηγήσεις σε 50- 60 λέξεις με ποιο τρόπο, σύμφωνα με την αρθρογράφο στο Κείμενο 1, το φαινόμενο brain drain (διαρροή εγκεφάλων/μορφωμένων) δημιούργησε το care drain (κενό φροντίδας ηλικιωμένων).

Μονάδες 10**2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)**

Ο ρόλος του προλόγου σε ένα κείμενο είναι να εισαγάγει τον αναγνώστη στο θέμα και να του κεντρίσει το ενδιαφέρον. Πιστεύεις ότι η εισαγωγή στο Κείμενο 1 υπηρετεί τους παραπάνω στόχους και πώς;

Μονάδες 10**3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)**

Να επιλέξεις και να μεταφέρεις στο απαντητικό σου φύλλο τη σωστή απάντηση σε καθεμιά από τις παρακάτω προτάσεις, οι οποίες βασίζονται στο Κείμενο 1 (μία μόνο από τις τέσσερις προτεινόμενες απαντήσεις είναι σε κάθε περίπτωση ορθή):

1.«Σε μια χώρα όπου η οικογένεια ήταν ο βασικός πυλώνας φροντίδας των ηλικιωμένων»: στη φράση η λέξη «πυλώνας» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως συνώνυμή της τη λέξη:

- α. στήριγμα
- β. προϋπόθεση
- γ. βάθρο
- δ. λόγος

2.«το φαινόμενο θα ενταθεί, καθώς θα μεγαλώνουν οι γονείς των μεταναστών της κρίσης»: στη φράση η λέξη «θα ενταθεί» στο παραπάνω γλωσσικό περιβάλλον έχει ως αντώνυμή της τη λέξη:

- α. θα οξυνθεί
- β. θα αποσταθεροποιηθεί
- γ. θα περιοριστεί
- δ. θα διαχωριστεί

14447

3. Στην πρόταση «Σε βάθος χρόνου, όταν οι γονείς τους φτάσουν τα 80, θα δημιουργηθεί ένα κενό φροντίδας που δεν ξέρω αν είμαστε έτοιμοι να καλύψουμε» ο τρόπος με τον οποίο αποδίδεται το μήνυμα με το ρήμα «θα δημιουργηθεί» είναι με:

- α. βεβαιότητα
- β. πιθανότητα
- γ. αναγκαιότητα
- δ. υπόθεση

4. Στην πρώτη παράγραφο του κειμένου 1 η αρθρογράφος χρησιμοποιεί τις ερωτήσεις προκειμένου να:

- α. εκφράσει τον προβληματισμό της για την αγωνία του κ. Παπαδόπουλου
- β. μεταφέρει με παραστατικό τρόπο τις σκέψεις του κ. Παπαδόπουλου, προκειμένου να αναδειχθεί το θέμα του κειμένου
- γ. παρακινήσει τον δέκτη για το φαινόμενο της μετανάστευσης
- δ. ενημερώσει τον δέκτη για τα προβλήματα της τρίτης ηλικίας

5. Στην περίοδο λόγου «Είναι σημαντικό να στήνονται γέφυρες επικοινωνίας με την τοπική κοινωνία» με την επιλογή της υποτακτικής έγκλισης εκφράζεται:

- α. απαγόρευση
- β. συμβουλή
- γ. επιθυμία
- δ. σκοπός

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Σε 100 – 150 λέξεις να ερμηνεύσεις την ψυχολογική κατάσταση του ποιητικού υποκειμένου, όπως αυτή αποτυπώνεται στο Κείμενο 2 (μονάδες 10). Ποια συναισθήματα και σκέψεις σου δημιούργησε η ανάγνωση του ποιήματος (μονάδες 5);

Μονάδες 15

14447-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Στο παρελθόν η μετανάστευση γινόταν για λόγους οικονομικούς και μορφωτικούς. Σταδιακά το φαινόμενο πήρε μόνιμο χαρακτήρα και οι περισσότεροι Έλληνες έμειναν στο εξωτερικό, με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός ηλικιωμένων ανθρώπων να μένουν μόνοι. Στο παρόν η κρίση δημιούργησε νέους μετανάστες. Το φαινόμενο οξύνθηκε, με αποτέλεσμα οι Έλληνες μετανάστες να αδυνατούν να αναλάβουν τη φροντίδα των ηλικιωμένων γονιών τους.

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η εισαγωγή στο κείμενο 1 υπηρετεί τους στόχους του προλόγου. Εισάγει στο θέμα, καθώς με αφετηρία την περίπτωση του Τζ. Παπαδόπουλου (πραγματικό γεγονός) γίνεται λόγος για τη μετανάστευση των Ελλήνων στο εξωτερικό. Προβληματίζει για το ποιος θα αναλάβει τη φροντίδα των ηλικιωμένων γονιών τους και κεντρίζει το ενδιαφέρον του αναγνώστη. Επομένως, ο πρόλογος ανταποκρίνεται στους δύο κύριους στόχους που υπηρετεί στο κείμενο.

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

1. α
2. γ
3. α
4. β
5. γ

14447-Λύση

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Το ποιητικό υποκείμενο βρίσκεται σε φορτισμένη κατάσταση και εκφράζεται με έντονο συναισθηματισμό (επανάληψη «παιδί μου»). Αναγνωρίζει τη μοναξιά που θα βιώσει λόγω της μετανάστευσης του παιδιού της, εντούτοις κάνει την πίκρα και τη στενοχώρια της ευχές («Τριανταφυλλένια η στράτα σου, κρinoσπαρμένοι οι δρόμοι, ν' ανθοβολούν και τα λιθάρια, διαμάντια σ' ό,τι αγγίζεις, το ποτήρι της χαράς ποτέ να μη στραγγίζεις...») που θα συντροφεύουν τον δρόμο του. Κατανοεί ότι η ξενιτιά μπορεί να φέρει λησμονιά για τους ανθρώπους που αφήνει πίσω -ακόμα και για την ίδια - αλλά επαναλαμβάνει ότι θα τον συγχωρέσει («συχωρεμένος να 'σαι, συχώρεση να δώσω»). Ωστόσο, ο λόγος της μεταστρέφεται και η ευχή γίνεται κατάρα («όπου κι αν πας, αγκάθια και τριβόλοι») καθώς δεν ανέχεται την πιθανότητα να προδώσει την πατρίδα του.

Ο/η μαθητής/τρια μπορεί να εκφράσει τα συναισθήματα και τις σκέψεις του/της, ανάλογα με την προσωπική τοποθέτηση που έχει στο ποίημα και την εντύπωση που του/της προκαλεί η ποιητική φωνή.

αδιμπινίσης

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ

Κείμενο 1**Η εφηβική επαναστατικότητα**

Το παρακάτω κείμενο έχει δημοσιευτεί στις 22.11.2017 στον ιστότοπο efiveia.gr από την Εύη Μεσσαριτάκη, Ψυχολόγο. Παρατίθεται σε απόσπασμα για τις ανάγκες της εξέτασης.

Πρόκειται για ένα από τα κυρίαρχα χαρακτηριστικά της εφηβείας και για έναν από τους μεγαλύτερους πονοκεφάλους των γονέων: η επαναστατικότητα. Ταυτόχρονα, δεν είναι όλες οι μορφές επαναστατικότητας ίδιες. Υπάρχει η επαναστατικότητα ενάντια στην κοινωνική συμμόρφωση και εκείνη ενάντια στη γονεϊκή εξουσία. Και στις δύο περιπτώσεις, βέβαια, ο έφηβος κερδίζει με αυτόν τον τρόπο την προσοχή των ενηλίκων.

Το νεαρό άτομο μπορεί ν' αναζητά την προστασία της ατομικότητάς του και την ανεξαρτησία από τις επιθυμίες των γονιών του και αυτό να οδηγεί στην κριτική και τη δυσαρέσκεια από μέρους τους. Αυτό μπορεί να γίνεται είτε γιατί αμφισβητείται η γονεϊκή εξουσία είτε γιατί τα παιδιά μπορεί όντως να κινδυνεύσουν.

Ένας επαναστατημένος έφηβος μπορεί να σαμποτάρει¹ τον εαυτό του εγκαταλείποντας δραστηριότητες που τον ευχαριστούσαν, γιατί πια τις καταγράφει ως παιδικές. Μπορεί να εκδηλώσει αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και να πέσουν οι επιδόσεις του στο σχολείο ή ακόμα και να εμπλακεί σε ριψοκίνδυνες δραστηριότητες. Οι γονείς όμως πρέπει να είναι σε θέση να διακρίνουν για ποιους λόγους τα παιδιά τους ξεγεύονται και να ξεπεράσουν την αίσθηση ότι πλήττεται ο ρόλος της αυθεντίας που μέχρι πρότινος κατείχαν.

Η παραπάνω αίσθηση είναι ανθρώπινη και αναμενόμενη ως ένα βαθμό. Ταιριάζει δηλαδή στο γονιό να δυσαρεστείται και να δυσφορεί μπροστά σ' αυτή τη νέα τάξη πραγμάτων που διεκδικεί ένας έφηβος για την οικογένεια. Και ο γονιός άνθρωπος είναι άλλωστε και είναι λογικό να σασίζει μπροστά σε τέτοιες αλλαγές. Οποιαδήποτε μεγάλη αλλαγή ακολουθείται από μία περίοδο αποσταθεροποίησης και απαιτείται χρόνος, για να βρεθεί ξανά η ισορροπία. Και η εφηβεία είναι μία μεγάλη αλλαγή για την οικογένεια, αφού πρόκειται για τη μετάβαση ενός ατόμου από την παιδικότητα στην ενήλικη ζωή.

Κείμενο 2**Πίσω από τη βιτρίνα (απόσπασμα)**

¹ Υπονομεύει, παρεμποδίζει

[...]

Μόλις ο κυρ Θόδωρος έφτασε το μεσημέρι σπίτι του, φορτωμένος το δίχτυ με τα ψώνια, πήγε ίσια στο εργαστήρι της γυναίκας του και από την πόρτα τη ρώτησε σα ν' ανυπομονούσε:

«Ε, το λοιπόν τι απόγινε, τέλειωσε, Ερασμία;»

Η Ερασμία, που έραβε στη μηχανή, τα κορίτσια είχαν φύγει, σταμάτησε το γάζωμα, σήκωσε το κεφάλι και τ' αποκρίθηκε γελαστή:

«Εντάξει, Θόδωρε, τέλειωσε».

«Μπράβο... Δόξα σοι ο Θεός».

«Ήρθε να μου το πει, και βγήκε. Όπου να 'ναι έρχεται».

«Έφερα μπριτζόλες χοιρινές... αλλά μη σηκώνεσαι, θα τις φτιάξω εγώ... κάνε τη δουλειά σου...»

«Όχι, εγώ θα τις φτιάξω. Να ξεμουδιάσουν και τα πόδια μου. Από το πρωί κάθομαι».

Και τράβηξαν μαζί στην κουζίνα.

«Πώς φαινόταν; Ήτανε ευχαριστημένος;» εξακολούθησε να τη ρωτά ο κυρ Θόδωρος αδειάζοντας το δίχτυ, ενώ η Ερασμία έβαζε την ποδιά της κουζίνας κι ανασκούμπωσε τα μανίκια της.

«Ευχαριστημένος; Όχι. Αυτό, μου είπε, γένηκε για τον τύπο. Τίποτα άλλο».

«Σωστά». Σώπασαν κι ύστερα από λίγο ξαναρώτησε: «Ούτε είπε αν θα μας αφήκει να πάει με τον πατέρα του;»

«Να μας αφήκει;» Κι η Ερασμία ένοιωσε σαν διά μιας η καρδιά της να 'παψε να δουλεύει, και κόπηκαν τα γόνατά της.

Να τους αφήκει; Μα ναι, πώς δεν το συλλογίστηκε; Σωστά. Τώρα μπορούσε μια χαρά να τους αφήκει. Τώρα έχει τον πατέρα του, τον παντοδύναμο κομματάρχη, με το τρανό συγγενολόι και το μεγάλο όνομα... Να βρει κοντά του όσα στερήθηκε. Να προχωρέσει στην κοινωνία, με τα μέσα που διαθέτει η φαμελιά του πάππου προς πάππου...[...]

Και τότε άρχεψαν να κυλούν τα δάκρυά της εκεί καθώς έπλενε τα πιάτα. Γιατί στάθηκε τόσο άτυχη; [...] Γιατί πήγε ν' αγαπήσει ένα αρχοντόπουλο, αυτή η μοδιστρούλα, το φτωχοκόριτσο; Έλπισε ποτέ να την κάμει γυναίκα του ο Σαρρής; [...] ...Θυμάται τα περασμένα... Θυμάται την πίκρα της εγκατάλειψης... την απονιά του... τη σκληρότητά του... Όνειρα της νιότης...σκέδια για το μέλλον... όλα ήρθε σαν το ληστή και της τα ρήμαξε... Την αποζημίωσε ο Γιωργάκης... Θυμάται το μαιευτήριο, όταν για πρώτη φορά πήρε το μωρό στην αγκαλιά της... Ντροπή, μετανοιωμός, πίκρες, όλα διαλύθηκαν... Θυμάται όταν βγήκε από την πόρτα, και είδε το ανοιξιάτικο πρωινό, όλο φως, και την πλατειά

14448

λεωφόρο. Τι όμορφος της φάνηκε ο κόσμος και, πόσο πλούσια και γλυκειά η ζωή... Είχε τη δουλειά της... Δεν είχε κανένα ανάγκη... κι όταν ύστερα από λίγα χρόνια παρουσιάστηκε και τούτος ο άγιος άνθρωπος και τη ζήτησε. Ήθελε να φτιάξει σπιτικό, να νοικοκυρευτεί... δε μπορούσε πια να ζει μαγκούφης και μοναχός... κι αγάπησε το Γιωργάκη, και ο Γιωργάκης τον αγάπησε και ζούσανε ευτυχισμένοι κι οι τρεις...[...]

ΘΕΜΑΤΑ

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1° υποερώτημα (μονάδες 10)

Σε 60-70 λέξεις να αποδώσεις τους λόγους για τους οποίους η επαναστατικότητα των εφήβων είναι ένα χαρακτηριστικό που απασχολεί έντονα τους γονείς τους, σύμφωνα με το Κείμενο 1.

Μονάδες 10

2° υποερώτημα (μονάδες 10)

Να περιγράψεις με συντομία τον τρόπο με τον οποίο επιχειρείται, γλωσσικά και νοηματικά, η μετάβαση από την τρίτη στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1.

Μονάδες 10

3° υποερώτημα (μονάδες 15)

Στην τρίτη παράγραφο του Κειμένου 1 παρατηρούμε ρηματική διατύπωση που σε δύο σημεία δηλώνει δυνατότητα και σε ένα σημείο αναγκαιότητα. Να εντοπίσεις τις διατυπώσεις αυτές (μονάδες 9) και να δικαιολογήσεις την επιλογή τους με κριτήριο το νόημα των προτάσεων ή περιόδων λόγου στις οποίες βρίσκονται (μονάδες 6)

Μονάδες 15

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Να ερμηνεύσεις σε 100-150 λέξεις τη συναισθηματική αντίδραση της Ερασμίας στο Κείμενο 2 (μονάδες 10) εξετάζοντας παράλληλα τον βαθμό στον οποίο, κατά τη γνώμη σου, είναι δικαιολογημένη (μονάδες 5)

Μονάδες 15

14448-Λύση

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ (ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ)

Α΄ ΤΑΞΗ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ ΓΕΛ

ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

(Επισημαίνεται ότι οι απαντήσεις που προτείνονται για τα θέματα είναι ενδεικτικές. Κάθε άλλη απάντηση, κατάλληλα τεκμηριωμένη, θεωρείται αποδεκτή.)

ΘΕΜΑ 1 (μονάδες 35)

1^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Οι λόγοι που η επαναστατικότητα των εφήβων απασχολεί έντονα τους γονείς αφορούν αλλαγές στη συμπεριφορά των πρώτων που δημιουργούν σύγχυση στους δεύτερους, καθώς νιώθουν ότι πλήττεται ο γονεϊκός ρόλος τους. Συγκεκριμένα :

- ο έφηβος αποζητά την προστασία της ατομικότητάς του και επιδιώκει την ανεξαρτησία του από τις γονεϊκές επιθυμίες
- εγκαταλείπει δραστηριότητες που θεωρεί πια παιδικές
- εκδηλώνει αυτοκαταστροφική συμπεριφορά και επηρεάζεται η σχολική του επίδοση
- εμπλέκεται σε επικίνδυνες δραστηριότητες

2^ο υποερώτημα (μονάδες 10)

Η μετάβαση από την τρίτη στην τέταρτη παράγραφο του Κειμένου 1 επιτυγχάνεται:

- Με την επανάληψη της λέξης «αίσθηση»
- Νοηματικά, στην τρίτη παράγραφο αναφέρεται ότι οι αλλαγές στη συμπεριφορά των εφήβων επηρεάζουν τους γονείς που νιώθουν ότι βάλλεται ο ρόλος της αυθεντίας που κατέχουν και στην τέταρτη παράγραφο επιβεβαιώνεται η διαπίστωση που προηγήθηκε επισημαίνοντας ως λογική τη στάση τους

3^ο υποερώτημα (μονάδες 15)

Δυνατότητα : μπορεί να σαμποτάρει, μπορεί να εκδηλώσει (ή και να εμπλακεί)

14448-Λύση

Αναγκαιότητα : πρέπει να είναι σε θέση

Στην πρώτη περίπτωση η επιλογή στοχεύει στο να αναδειχθούν τρόποι που ο έφηβος εκδηλώνει την επαναστατική του συμπεριφορά και αντίδραση.

Στη δεύτερη περίπτωση η επιλογή τονίζει ότι είναι αναγκαίο οι γονείς να αντιλαμβάνονται τους λόγους αντίδρασης των παιδιών τους.

ΘΕΜΑ 4 (μονάδες 15)

Η Ερασμία είναι συναισθηματικά φορτισμένη, νιώθει έντονη ταραχή («κυλούν δάκρυα») και φέρνει στο μυαλό της στιγμές από το παρελθόν («Θυμάται τα περασμένα... Θυμάται...»). Οι σκέψεις αυτές κατέκλυσαν το μυαλό της μετά την απόφαση του γιου της να γνωρίσει τον φυσικό του πατέρα. Αλλεπάλληλα «γιατί» και αναπάντητα ερωτήματα τη βασανίζουν, καθώς η ίδια ξεχνώντας τη φτώχη καταγωγή της (μοδιστρούλα) αγάπησε έναν άνδρα που δεν έπρεπε (αρχοντόπουλο) και που της λεηλάτησε την ύπαρξη και την ψυχή («όλα ήρθε σαν το ληστή και της τα ρήμαξε»). Η θύμηση της εγκατάλειψης και της σκληρότητας που βίωσε την εξουθένωσε και γκρέμισε όποια ελπίδα για το μέλλον. Η αντίδρασή της είναι ανθρώπινη και λογική. Ως γυναίκα εκείνης της εποχής διαφοροποιήθηκε και έφερε στον κόσμο ένα παιδί εκτός γάμου και παντρεύτηκε έναν άνθρωπο που πρόσφερε στην ίδια και στον γιο της ένα σπιτικό. Αγωνιά μήπως ο γιος την εγκαταλείψει και βιώσει για δεύτερη φορά το ίδιο συναίσθημα που σημάδεψε και τραυμάτισε τη νεότητά της.

αδιμπινίσις

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΜΕΣΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ